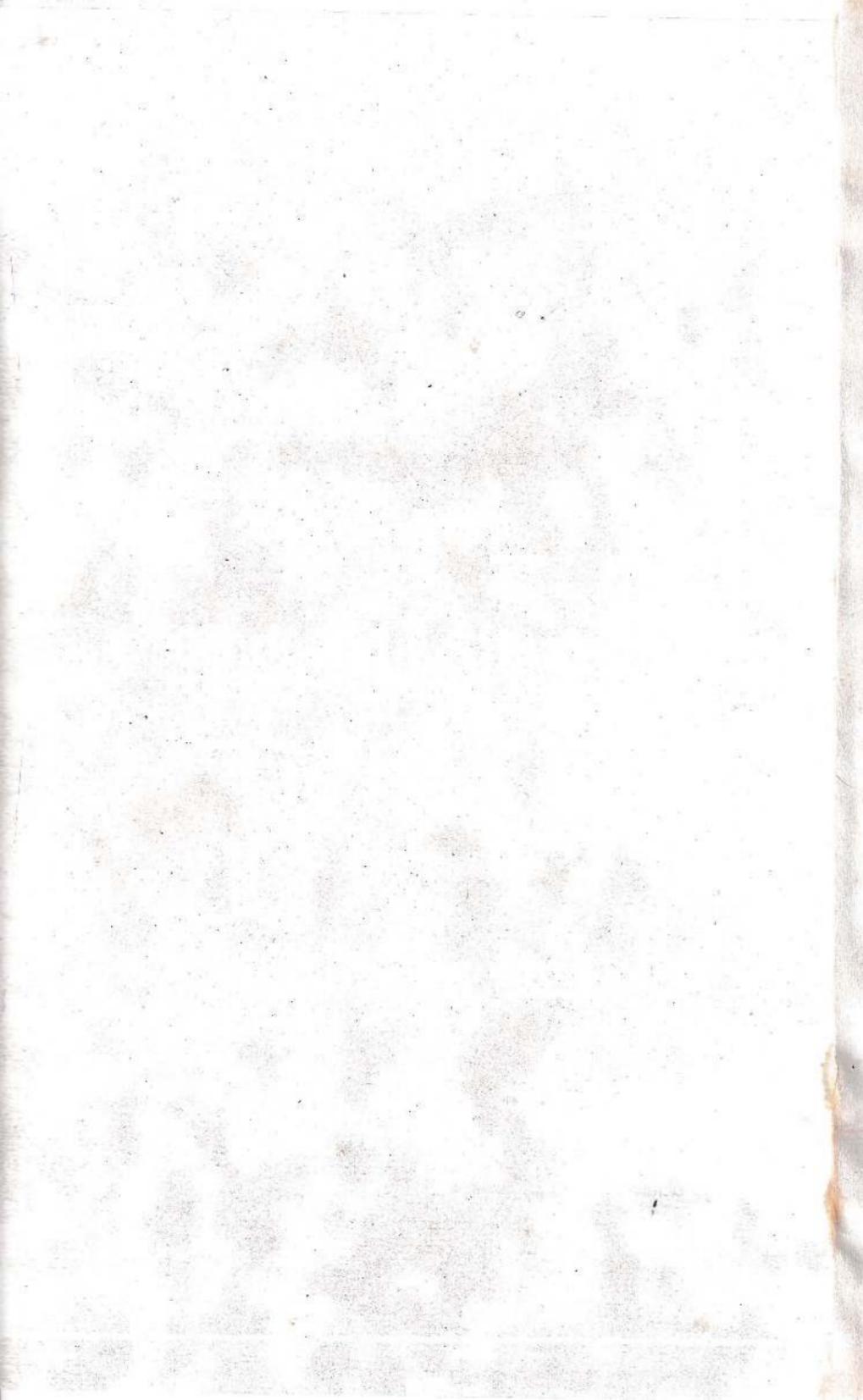

தே.தேவானந்த

ஒடுஞ்சிலூற்றுப் பொறியல்

இரு நாடகங்கள்

நெஞ்சுறுத்தும் காணல்

- கிரு நாடகங்கள்

தே.தேவானந்த்

வெளியீடு

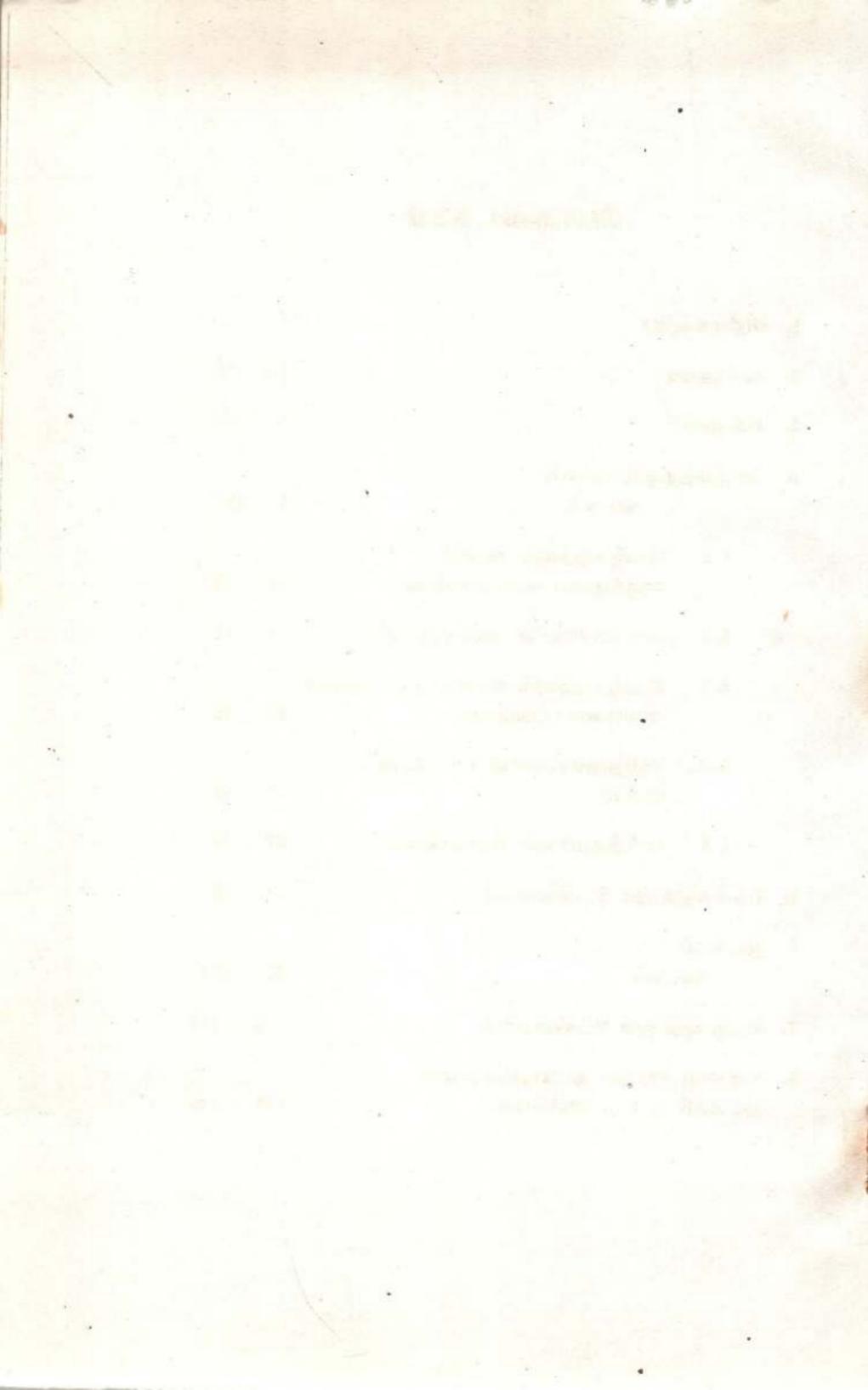
அகத்திகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்
ம் குறுக்குத் தெரு,
ஸாந்திப்பாலைம்.

நால்	'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்'
முதற்பதிப்பு	ஜூன் 2003
ஆசிரியர்	தேவநாயகம் தேவானந்த
வெளியீடு	அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்
பதிப்புரிமை	106, 4ம் குறுக்குத் தெரு, யாழ்ப்பாணம்.
அச்சுப்பதிப்பு	ஆசிரியர்
விலை	அருண்ஸ் பிரின்டீஸ் அண்ட் பந்திசேஸ்
	100/=

Book	Nenchuruthum Kaanal
First Edition	June 2003
Editor	Thevanajagam Thevananth
Published by	The Refugees Rehabilitation Organisation
	4th Cross Street, Jaffna.
Copyright	Editor
Printed	Aruns Printers & Publishers
Price	Rs. 100/=

பொருளாடக்கம்

1. அறிமுகவரை	I - II
2. முன்னுரை	III - IV
3. என்னுரை	V - VII
4. நெஞ்சுறுத்தும் கானல் - நாடகம்	1 - 23
4.1 நெஞ்சுறுத்தும் கானல் எழுத்துருப் படைப்பாக்கம்	24 - 25
4.2 பாடலாசிரியரின் வாக்குமூலம்	25 - 31
4.3 நெஞ்சுறுத்தும் கானல் நாடகத்தின் அளிக்கை முறையை	32 - 36
4.4 முற்றுகையாளரின் பட்டறிவுக் குறிப்பு	37 - 66
4.5 பார்த்தவர்கள் சொன்னாலை	67 - 76
5. நெஞ்சுறுத்தும் உண்மைகள்	77 - 83
6. முடக்கம் - நாடகம்	85 - 104
7. நெஞ்சுறுத்தும் உண்மைகள்	105 - 111
8. சமுதாய அரசுக் நடவடிக்கையாக முடக்கம் நாடக அளிக்கை	112 - 115

அறிமுகவுரை

கடந்த இரு தசாப்தங்களாக நீடித்து வந்த யுத்தத்தில் எமது மக்கள் அனுபவித்து வந்த இன்னல்கள் எண்ணற்றவை. இந்நிலைமையில் உள்ளுரில் இடம்பெயரும் மக்களின் அவலங்களைச், சுமைகளை ஓரளவேனும் தனிக்கும் நோக்குடன், அவர்களிற்கு உதவிக்கரம் கொடுத்து ஒத்துழைக்கும் சிந்தனையில் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் தன் பணியை ஆரம்பித்திருந்தது.

தொண்ணாறுகளின் ஆரம்பங்களில், பகுதி பகுதியான இடப்பெயர்வினை யாழ். குடாநாட்டு மக்கள் எதிர்கொண்ட வேளையில் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனமும் தன்னால் இயன்ற பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தது. உடனடி நிவாரணப் பணி மற்றும் இடம்பெயர்ந்தேர் முகாம்கள் அமைத்தல், பராமரித்தல் போன்ற அப்போதைய அத்தியாவசியத் தேவைகளில் சில பகுதிகளையேனும் நிவர்த்தி செய்ய எமது நிறுவனம் முற்பட்டது. இந்நிலைமையில் இடம்பெயர்ந்தேர் முகாம்களில் தலை தூக்கிய சுகாதாரச் சீகேடுகள் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் மத்தியிலும், அப்பகுதியில் நிரந்தர வசிப்பிடம் கொண்ட மக்கள் மத்தியிலும் பெரியாலில் பிரச்சனையாக இருந்தது. இவ்வேளையில் எமது நிறுவனம் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிறுவனத்துடன் இணைந்து சுகாதாரப் பழக்க வழக்கங்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வுத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கியது.

இச்செயற்றிட்டமானது 1994ஆம் ஆண்டில் அரங்கு (நாடகம்) ஊடான விழிப்புணர்வு நடவடிக்கையாகத் தொடங்கப்பட்டது. இடம்பெயர்ந்தேர் முகாம்கள் தோறும் தெருவெளி ஆற்றுகைகளாக (Street play) இவை ஆற்றுகை செய்யப்படன. திரு. க.சிதம்பரநாதனும் (விரிவுறையான், யாழ்ப்பங்கலைக்கழகம்) அவரது குழுவினரும் இப் பணியை எமது நிறுவனத்துடன் இணைந்து மேற்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வரங்கு தொடர்பான செயற்பாட்டின் தொடர்ச்சியாகப் பெண்களிற்கான வலுவுட்டல் அரங்கப் பட்டறையை எமது நிறுவனம் மேற்கொண்டிருந்தது. எனினும் குடாநாட்டின் பாரிய இடப்பெயர்வினால் அதனைத் தொடரமுடிய வில்லை.

குடாநாட்டின் மீன்குடியமர்வுக்குப் பின் குடாநாட்டு மக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற அன்றாட வாழ்வியல் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக எமது நிறுவனம் செயற்றிட்டங் களை அமுல்படுத்தத் தொடர்ந்தியது. இவற்றில் ஒன்றாகவே மிதிவெடிகள், வெடிபொருட்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வுச் செயற்றிட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 'யுனிசெவ்' நிறுவனத்துடன் இணைந்து 2001 டிசெம்பர் மாதம் இப்பாரிய பணி முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதன்பேறே 'நெஞ்சுக்கருத்தும் கானல்' எனும் மேடை நாடகமும் 'முடக்கம்' எனும் தெருவெளி ஆற்றுகையும் ஆகும். அரங்கு ஜாடான செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்திய நீண்ட கால அனுபவம் இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்த ஏதுவாக அமைந்து கொண்டது. அத்தோடு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலையும் சிறப்புக் கலையாகக் கற்று, உதவி விவிலூரியாளராகக் கடமையாற்றும் திரு தேநோவானந்த் எமது நிறுவன ஆளுநராக இருத்தலும் இத்திட்டத்திற்கு பலம் சேர்க்கும் அம்சமாக அமைந்து கொண்டது.

மிதிவெடி, வெடிபொருட்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வுச் செயற்றிட்டம் முழு முச்சடன் அமுல்படுத்தப்பட்டுவரும் அதேவேளை நூற்றுக்கணக்கான மேடை யேற்றங்கள் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களிற்கு விழிப்புணர்வுட்டிய 'நெஞ்சுக்கருத்தும் கானல்', 'முடக்கம்' எனும் நாடகங்கள் அதன் பெறுபெறுகள், அனுபவங்கள் என்பன புத்தக வடிவமாக வெளிவருதலில் எமது நிறுவனம் பெருமை கொள்கிறது. சர்வதேச அரசு சர்பற்ற நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த பல வெளி நாட்டவர்களும், பல புத்திஜீவிகளும் நாடகத்தைப் பார்வையிட்டுப் பாராட்டியதோடு, மக்களுடனான வேலைத்திட்டங்களில் அரங்கியற் செயற்பாடு களின் வலு, திறன் பற்றியும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். இவ்வகையில் இப் புத்தகம் பயன்மிக்கதாக அமையும் என நம்புகின்றேன். அத்தோடு இத்திட்டத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகின்ற ஆற்றுகையாளர்கள் இன்னும் பல வழிகளில் எமது மக்களிற்குச் சேவையாற்ற வேண்டுமென உள்மார வாழ்த்துகின்றோம்.

அ.நல்லதம்பி

தலைவர்

அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்

ஜூன் 2003

மன்னுரை

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் சமூகவாழ்வில், குடும்பவாழ்வில் தனிமனித வாழ்வில் சிக்கல்களும் அவஸங்களும் மேலோங்கி நிற்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆக்க இலக்கியகர்த்தாக்கள் தொலைநோக்குடன் ஆக்கித்தரும் கலைப்படைப் புக்களுக்குச் சான்றாக தேவானந்தின் நாடக ஆற்றுகைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’, ‘அக்கினிப் பெருமூச்சு’, ‘விழிச்சுடர்’, ‘உபிரவிசை’, ‘உண்மை கொடிது’ போன்ற நாடகங்கள் நல்ல சான்றுகளாகும். அத்துடன் அவரது ‘கோலம் கொண்டோம்’, ‘புண்ணுடையார்’ போன்ற தெரு வெளி நாடகங்களும் சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளும் அவரது படைப்பின் நம்பிக்கைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்ட தமிழ் வாழ்வையும் ‘காணமற்போனோர்’ என்ற சொற்பத்தின் ஊடான மனித அவஸ்தையும் மேடையில் ஆற்றுகை செய்தபோது தனிமனிதன், குடும்பம், சமூகம் என்பவற்றின் தன்னியக்க செயற்பாட்டை குழிதோண்டிப் புதைத்த ஆதிக்க சக்தியின் கோரத் தாண்டவம் பார்ப்போர் மத்தியில் இரத்தத்தை உறைய வைத்தது. நாடகம் வெறும் பொழுது போக்கல்ல அது ஒரு விதத்தில் வரலாற்றுப் பதிவு, இன்னொரு விதத்தில் இன்றையகால மனித வாழ்வின் தரிசனம்.

தேவானந்தின் நாடகங்களைப் பார்ப்போர் எந்தக் காலகட்டத்தில் எவ்வித அச்சுறுத்தல்கள் மத்தியில் எவ்வளைகயான முரண்பாடுகள் மத்தியில் வாழ்கின்றோம் என்பதை எப்போதும் மனதில் இருத்திக்கொள்வர்.

நவீன போர்க்கருவிகளின் எச்சங்களும் கைவிடப்பட்ட போர்க்கருவிகளும் அமுக்க வெடிகள், மதிவெடிகளும் கைவிடப்பட்ட போர்க்களங்களும் இயல்பான மனித வாழ்வில் எத்தனைய பயங்கரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அதை எவ்வாறு முகம் கொள்ளவேண்டும் என்பதை ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ நாடகம் காட்டுகின்றது. சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் விழிப்புடன்

நாளாந்த வாழ்வை எவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்பதற்கான வழிவகைகளை அது சொல்கிறது.

தேவானந்தின் நாடகங்கள் எந்தக் காலகட்டத்திலும் எவ்வித அச்சுறுத்தல்கள் மத்தியிலும் வாழ்வில் நம்பிக்கையடனும் நெஞ்சுறுதியடனும் தன்மானத்துடனும் கொரவத்துடனும் ஒவ்வொருவரும் வாழவேண்டும் என்பதைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன.

தமிழ் மக்கள் மூடப் பழக்கவழக்கங்களையும் அச்ச உணர்வையும், பழைம் பேசி சோம்பேரிகளாக வாழ்வதிலிருந்து விடுபடும் சக்தியையும் உணர்வையும் கொண்டவர்கள். அதுவே அவர்கள் பலம் என்பதையும் இவரது நாடகங்கள் காட்டுகின்றன.

ப.சீவநாதன்

தலைவர்,

பொருளியல்துறை,

யழைப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.

ஜூன் 2003

என்னுரை

யாழ். மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலும் மக்கள் மீளக்குடியமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குடியிருந்த பகுதிகள் எங்கும் போர் எச்சங்களைக் காணமுடிகின்றது. வழுவைத்த பூமி வாழ்வு புறிக்கும் களமாகக் மாறிநிற்கின்றது. “வெடிபொருள் அபாயம்” நின்று கொல்லும் ஒன்றாக உள்ளது.

யாழ். மாவட்டத்தில் பல ஆயிரம் மக்கள் வெடிபொருட்களால் உடனமைக்களை இழந்துள்ளார்கள்; மன வலுவை இழந்துள்ளார்கள்; கல்வியை இழந்துள்ளார்கள்; உறவுகளைத் தொலைத்திருக்கிறார்கள்; கைகளையும் கால்களையும் இழந்து தவிக்கிறார்கள்.

நாம் நாளாந்த ஜீவனோபாயத்துக்கு வழிமின்றி வாழும் பஸரைப் பார்த்திருக்கின் ரோம். தன் வமிற்றுப் பிளைப்புக்காக மிதிவெடிகள் இருக்கின்ற பகுதிகளுக்குள் விறகுவெட்டப்போனவர்களில் பலர் இன்று கால்கள் இல்லாமல் உள்ளார்கள்.

மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு அழைத்துச் சென்றதால் கால்களைத் தொலைத்தவர் கள் பல். நீண்ட நாட்களின் பின் தம் வீடு மீண்டு, வீட்டை ஆசையாகத் துப்புவு செய்யும்போது உயிரிழந்தவர்கள் பலர். இவ்வாறானவர்களின் உறவுகளுடன் நாம் கதைத்திருக்கிறோம். கண்ணீருடன் கதை சொன்னார்கள். நாமும் சேர்ந்து அழுதிருக்கின்றோம்.

கால்போன பின்பும் தம் பசிபோக்க மீண்டும் மிதிவெடிப் பிரதேசத்துக்குள் செல்வோரையும் காலில்லாமல் குறைந்த கூலிக்கு மிதிவெடிகள் அகற்றும் தொழிலைச் செய்வோரையும் நாம் காண்கின்றோம். தம் சொந்த வீட்டு வருமானத்தில் சீவிக்கலாம் என்று சொந்த வீடு மீண்டவர்கள் வெடிபொருட்களால் தம் பயன்தரு மரங்கள் அழிந்துபோனது கண்டு விரக்கியற் சம்பவங்களும் விதைவைக் கோலத்தில் உள்ள அம்மா மிதிவெடியால் காலிழுந்து போக தன் பள்ளி செல்லும் சின்னப் பாலகணை கூலி வேலைக்கு அனுப்பிய

துயரமும், காத்துவந்த உயிரை ஊர் மீண்டு பறிகொடுத்த வேதனையும் இன்று எங்களது முதுசங்களாகின்றன.

இதனைவிட வெடிபொருட்கள், மிதிவெடிகளின் பாதிப்புக்கு உள்ளான சிறுவர்களின் துயர் சொல்லிமாளாது. சின்ன வயதில் தம் குறும்புத் தனங்களோடு விட்டேத்தியாகத் திரிந்த பல சிறுவர்கள் காலின்றிக், கண்ணின்றிக், கையின்றித் தலிக்கிறார்கள். பாசாலை வாழ்வைத் தொடர விருப்பமின்றி இடைவிலகுகிறார்கள். ஒதுங்கும் மனப்பாங்கில் நண்பர்களைத் தொலைத்து விட்டுக்குள் ஒடுங்கிக் கொள்கிறார்கள். தாழ்வுச் சிக்கல் இவர்களை வேதனைப்படுத்துகிறது.

இப்படியான சிறுவர்களுக்கான ஆக்கபூர்வமான புனர்வாழ்வுச் செயற்பாடுகள் போதுமானவையாக முன்னெடுக்கப்படவில்லை. இவர்களுக்குத் தேவையான மனவலுவூட்டல் செயற்பாடுகளும் போதுமானவைகளாக இல்லை. இந்த நிலையில் மேலும் பல சிறுகளுக்கு இப்படியான துயர் நடத்தல் வேதனைக் குரியது. இந்த வகையான சுமையை சுமக்கின்ற நிலையில் தமிழ்ச் சமூகம் இன்று இல்லை. இதற்காக சிறுவர்களையும் பெரியவர்களையும் காப்பதற்காக அரங்கச் செயற்றிட்டம் ஒன்றை நாம் ஆரம்பித்தோம்.

'வரும் இடர் காண் கல்வி - அரங்கினூடாக' என்ற இந்த அரங்கச் செயற் றிட்டம், வெற்றிபெற பலர் பலவருடங்கள் உழைத்திருக்கிறார்கள். அரங்கு ஒரு கூட்டு முயற்சியாக இருப்பதால் பல்வேறு மட்டங்களிலும் பலரும் உழைத்தேயாக வேண்டும். 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்', 'முடக்கம்' நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு பல்வேறு இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டதன் பின்னால் நிறையவே மனித உழைப்பு இருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் 25 வருடால் நவீன அரங்க வரலாற்றில் அரங்கை சமூகத் தின் பல்வேறு தேவைகளுக்காகவும் பிரயோகிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கியவர்களில் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நுண்கலைத் துறைத் தலைவர் கலாநிதி கசிதம்பரநாதன் முதன்மையானவர். அவர் வழி நாம் இந்தச் செயற்றிட்டத்தை பிரயோக அரங்காக முன்னெடுக்கின்றோம். எமது அரங்கச் செயற்றிட்டத்தினை மனநிறைவுடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல துணைநிறவர்கள் பலர். அவர்களின் பலத்தில் நாம் தொடர்ந்தும் பயணிப்போம்.

இந்தச் செயற்றிட்டத்தின் பேராக பல இளைஞர்கள் தற்போது அரங்கத் துறை மில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயற்படுகின்றார்கள். இவர்கள் தொடர்ந்து செயற்படுவதற்கு வசதியாக அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் Active theatre

movement - செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் என்ற சுதந்திரமாகச் செயற்படுகின்ற அரங்க நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்நிறுவனம் வளமான அரங்கப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்காகத் துடிப்புடன் இயங்க ஆரம்பித்திருக்கிறது.

இவ்வாறான பஸ்பிளாண வளர்ச்சியை அரங்கத்துறை அடைவதற்கு நிறுவன பலமாக உதவிய அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனத்தின் தலைவர், அநல்லதம்பி, உபதலைவர் பசிவநாதன் இந்த அரங்கச் செயற்றிட்டத்தை வடிவமைக்க மூக்கு உதவிய யாழ்ப்பாண 'யனிசெவ்' அலுவலகத்தைச் சார்ந்த அசிரில்கந்த ராஜா, எனக்கு அரங்கத்துறையில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி பயிற்சி தந்து வளப் படுத்திய கலாநிதி கசிதம்பரநாதன் எனது பல்கலைக்கழக வாழ்விலும் இன்றும் என்னை வழிய்படுத்துகின்ற கலாநிதி குழந்தை மசன்முகவின்கம், என்னோடு துணை நின்று எனது ஓவ்வொரு நாடகப் படைப்பாக்கத்திற்கும் ஊக்கம் தருகின்ற அரங்கத்துறை நண்பர்கள், 'நெஞ்சறுத்தும் கானல்', 'முடக்கம்' நாடகங்களில் நடித்த நடிகர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயம் நிறைந்த நன்றிகள் என்றும் உரித்தாகும்.

தே.தேவானந்த்
ஜூன் 2003

நன்சுறுத்தும் கானல்

- நாடகம் -

எந்துசுறுத்தும் கானல்

எழுத்துரு, நெறியாள்கை	:	தே. தேவானந்த் இ.தவி விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
தயாரிப்பு	:	அகதீகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்
முதல் மேடையேற்றம்	:	23-01-2002, கொழும்புக்குறை ம.வி. யாழ்ப்பாணம்.
பங்குபற்றியோர்	:	த.பிரதீபன் யோ.மயூரன் எம்.கே.கட்சன் ந.கழுத்தா பி.இ.தயலதா ச.சுபாசீனி நா.குமணா த.சுபாஸ்கரன் ஸ்ரீ.கஜேந்திரன் ச.கத்ரசன் ச.இ.மாபதி து.யாழினி ம.ஜீன்துர்சீனி சீ.கிறிஸ்துவராஜா ஸ்ரீ.டானியல் தி.பிரரஞ்சினி க.ரஜனி ப.ரஜனி ச.மதுரா த.பிரபாகரன்
திசையமைப்பு	:	த.றூபே
கீபோர்ட்	:	அ.கேதீஸ்
தபேலா	:	பி.அன்னு
கொன்கோட்டர்மஸ்	:	தி.தனபால்

நஞ்சறுத்தும் கானல்

- நாடகம்

மேடையின் பின் பகுதியில் வெடிக்காத நிலைமில் உள்ள இரண்டு ஷெல்கள் நிலத்தில் குத்தியபடி காணப்படுகின்றன. இவற்றிற்குப் பின்னால் மிதிவெடிகள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. மேடையின் நடுப்பகுதியில் ஒரு சிறிய வீடு காணப்படுகிறது.

வீட்டின் இரண்டு கரையிலும் ஆட்லரி சன்னங்களின் வெளிக் 'கவர்'கள் காணப்படுகின்றன. முன் மேடையில் ஒரு பொய்க்காலும் ஒரு சோடி ஊன்று தடிகளும் ஒன்றையொன்று பார்த்தவாறு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தாளவாத்திய இசைக்கேற்ப மூளைக்கம்பி, மண்மூட்டை, பனங்குற்றி போன்ற இராணுவக் காவலரண் பொருட்கள் நகர்ந்துவந்து நிற்கின்றன. இப்போது மேடையில் ஒரு கைவிடப்பட்ட இராணுவக் காவலரண் காணப்படுகிறது. காவலரண் பொருட்களை அள்ளுவதற்காக ஒரு மனிதன் மேடையினுள் நுழைகின்றான்.

அவா மனிதன் :- (பார்வையாளரைப் பார்த்து) எல்லாத்தையும் கைவிட்டுட் டெல்லே போயிட்டாங்கள். கிடு கிப்ப கைவிடப்பட்ட காவ வரண். மூளைக் கம்பி, பனங்குற்றி, மண்மூட்டை, பேணி, தகரம், முட்டை, முடிச்சு எல்லாத்தையும் கைவிட்டுட் டெல்லே போயிட்டாங்கள். எல்லாம் எனக்குத்தான்; அள்ளுவதும்.

பாடல் :- அள்ளு... அள்ளு... அள்ளு...
மற்றவனைத் தள்ளி விழுத்தி

அடிச்சு நொறுக்கி அள்ளு...
 வேறு யாரும் தொட்டிடாமல்
 தியவுமட்டும் அள்ளு...
 அள்ளு கொள்ளள
 கிள்ளி நுள்ளி அள்ளு...
 தள்ளிக் குதிச்சு தடக்குப்பட்டும்
 அள்ளு... அள்ளு... அள்ளு..

- இ.முருகையன்

அவா மனீதன்:- நல்ல பனங்குற்றி. வீறகுக்குக் திறம். கிழு எனக்கு.....
 ஒருத்தரும் கிடைத் தொடக்கூடாது.

பாடல் அசைந்து கொண்டிருக்க வேறும் சிலர் மேடைக்குள் ஓடிவந்து
 கைவிடப்பட்ட காவலரணை உடைத்து ஓவ்வொரு பொருளாக எடுத்துச்
 செல்கின்றனர்.

இப்போ, மேடையில் காணப்பட்ட கைவிடப்பட்ட காவலரணைக் காண
 வில்லை. காவலரனுக்குப் பின்னால் இருந்த சிறிய வீடு மட்டும் தெரிகிறது.
 வீட்டின் இருமருங்கிலும் முள்ளுக்கம்பி கருள்கள் காணப்படுகின்றன.

சோகமாக பின்வரும் பாடல் அசைகின்றது. அவ்வேளை, மேடையின் நடுவில்
 உள்ள வீட்டுக்குள் இருந்து 3 வயது மதிக்கத்தக்க இளம் பெண் வெளியேறி
 வருகிறான். அவள் மிதிவெடியில் கால் இழந்து பொய்க்கால் போடுவதற்குக்
 காத்திருப்பவள். அவள் காஸ்பிரிபோன இடத்தையே ஓவ்வொருநாளும் சென்று
 பார்க்கும் பழக்கமுடையவள். அந்த இடத்தை வெறித்துப் பார்த்தபடி உள்ளாள்.
 அந்த இடந்தானே அவளுக்கு பொய்க்காலைப் பரிசளித்தது.

பாடல்:வானும் கனல் சொரியும்
 மண்ணும் கனல் ஏழுப்பும்
 கானலில் நாம் நடந்தோம் - நிழல்
 கானும் விருப்பத்தினால்
 ஊனுடல் அன்றி மற்றோர் - நிழல்
 உமீர்க்கில்லை அங்கே
 அஹ திசைமுழுகும் - தனல்
 அள்ளும் பெருவெளியாம்

- பாரதிதாசன்.

தாய் :- பிள்ளை சாப்பிடவா.... கிந்த கிடத்தையே
 நெடுகூப் பார்த்து என்ன செய்யப் போறாய்?

சபா :- (கண்கள் கலங்கியபடி) கிதிலதானே எனக்கு நடந்தது. எனக்கு ஏன் கிப்பிர் நடக்கவேணும். முந்தியண்டா கிப்பிடி ஒரு இடத்தில் முடங்கிக்கிடக்கமாட்டேனே அம்மா! எவ்வளவு தூடிப்பா உற்சாகமா ஓடித் திரிவன்....

வார்த்தை வெளிவராமல் விம்முகிறாள்.

தாய் :- நடந்த இடத்தையே நெடுக்கப்பார்த்து அதையீ நினைச்சுக் கொண்டிருந்து என்ன பயன்? வா, வந்து சாப்பிட்டு ஓய்வா கிரு. காயம் முழுமையா ஆறும்வரைக்கும் ஓய் வாய் கிருக்கச் சொல்லியெல்லை சொன்னவை.

தாய் வீட்டுக்குள் சென்றுவிடுகிறாள். மகள் பார்வையாளரைப் பார்த்து தன்னைப் பற்றி சொல்கிறாள்

சபா :- என்ற கால் பறிபோக முன்னம் நான் ஒரு இடத்தில் நீர்கமாட்டன். ஒவ்வொரு நிமிடமும் தூடிப்பா உற்சாகமா ஓடித் திரிவன்.

இந்நேரம் மேடைக்குள் ஓடிவரும் சுபாவின் நன்பி அவரைப் பற்றிப் பார்வையாளருக்கு சொல்கிறார்.

நன்றி :- ஓம்! சுபா, முந்தினது போல கிப்ப கில்லை. தவறுகலா மிதிவெடிப் பிரதேசத்துக்குள் போய் தன்ற காலை கிழந் தாப் பிறகுதான் கிப்படி. சுபா முந்தி எப்படி கிருந்தவ எண்டதை உங்களுக்கிப்ப செய்து காட்டுவா பாருங்கோ (சுபாவின் தோளில் தொட்டு) சுபா, நீ முந்தி எப்படி கிருந்த நீ எண்டதை கிவையஞ்கு ஒருக்கா செய்துகாட்டும்.

சுபா, இரண்டு கால்களோடும் உற்சாகமாக ஓடித்திரிந்த பழைய நிலைக்கு வருகிறார். மோட்டார் சைக்கிளான்றில் விளையாடுவதற்குப் புறப்படுகிறார்.

சபா :- பீர்ஸ்..... ரும், பீர் பீர் பீர்ரும்....,
பீர்ஸ்.... ரும், பீர்.... பீர்ரும்.... (பார்வையாளர்ப்பார்த்து)
நீங்களும் விளையாட வாரீங்களே?.... மோட்டார் சைக்கிள்ளா போய் விளையாடுவம் வாங்கோ, வந்து எனக்குப் பின்னால் ஏறுங்கோ.

பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிறுவர்களும், சிறுவர்களாக நடிப்பவர்களும் மேடையில் ஏறுவர். சுபா அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு மேடையை வலம் வருகிறாள். பின் ஓர் இடத்தில் நிறுத்தி,

- சுபா** :- எல்லோரும் கிறங்குங்கோ விளையாடுவம்.
- சீருவர் 1** :- என்ன விளையாட்டு விளைபாடப்போறம்?
- சுபா** :- கொக்கரக்கோ.... விளையாட்டு விளையாடுவம்.
- சீருவர் 2** :- ஸ்கலூக்கு விளையாட்டுத் தெரியாது, விளங்கப்படுத்திவிடும்.
- சுபா** :- சரி! சரி!! நான் முதல்ல விளையாட்ட விளங்கப்படுத்து நன் கவனமாக்கேனுங்கோ.
- சீருவர் 1** :- சரி. கெதியா விளங்கப்படுத்தும்.
- சுபா** :- நான் கோழி. என்ற வலது கையை உயர்த்தி வைச்சுக் கொள்ளுவன். நீங்கள் எல்லோரும் உங்கட சுட்டு விரலால என்ற உள்ளங்கையை தொடுவேணும். பிறகு நான் கொக்கரக்கோ எண்டு சொல்லுவன். நீங்கள் ஒன்று என்று சொல்லவேணும். கிப்படியே நான் தொடர்ந்து பத்துவரை சொல்லுவன். பத்து சொன்னாப் பிறகு நான் கொக்கரக்கோ... சொல்லுவன் அதுக்கு நீங்கள் கிருக்கிறதோ, நிற்கிறதோ எண்டு கேப்பியள். நான் கிருக்கிறது எண்டு சொன்னா நீங்கள் எல்லாரும் உடன் கிருக்கவேணும். நீக்கிறாக்களுக்கு நான் பாய்ந்து அடிப்பன். நீங்கள் நின்று கொண்டு கொக்கரக்கோ நிற்பன் எண்டு சொல்லி எழும்பி நின்று ஏய்ப்புக் காட்டலாம். சரியா, விளங்கிட்டுதா? விளையாடுவமா?
-
- சீருவர்கள்** :- ஒம்.... ஒம....
- சுபா** :- கொக்கரக்கோ.....
- சீருவர்கள்** :- ஒன்று
- சுபா** :- கொக்கரக்கோ.....
- சீருவர்கள்** :- கிரண்டு
- சுபா** :- கொக்கரக்கோ.....

- சீருவர்கள் :- முன்று
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- நான்கு
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- ஐந்து
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- ஒறு
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- ஏழு
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- எட்டு
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- ஒன்பது
 சபா :- கொக்கரக்கோ.....
 சீருவர்கள் :- பத்து
 சபா :- கொக்கரக்கோ
 சீருவர்கள் :- நிக்கிறதோ? கிருக்கிறதோ?
 சபா :- கிருக்கிறது.

சபா எட்டி அடிக்கப் பார்க்கிறாள். எல்லோரும் இருக்கிறார்கள் பின் எழும்பி நின்று ஏய்ப்புக் காட்டுகின்றனர். அவ்வேளை பின்வரும் பாடல் மகிழ்வாய் நகர்கிறது.

பாடல் :- கொக்கரக்கோ..... கொக்கரக்கோ
 கொக்கரக்கோ..... கொக்கரக்கோ
 துள்ளி துடிச்சு குதித்து பாய்ந்து
 ஓடி அடிச் சூடிப்பாடு.... எங்கள்
 வீட்டு மணலில் நின்று
 துள்ளி துடிச்சு குதிச்சு மகிழ்வேன்
 எங்கள் வீட்டின் முற்றும் எல்லாம்

எங்கள் ஆரின் சுற்றுமல்லாம்
வந்து கூடி வளைஞ்ச நிற்க
வளைய வந்து சூழவுவேன்
கொக்கரக்கோ..... கொக்கரக்கோ
கொக்கரக்கோ..... கொக்கரக்கோ

- இ.முருகையன்

பாடல் முடிவில் கொக்கரக்கோ..... இசை சோகமாய் ஒலிக்க, சேர்ந்து விளையாடியவர்கள் அவளைத் தனியே விட்டுவிட்டு தூாத்துக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். குபா ஊன்றுதடியடன் ஒற்றைக்கால் இல்லாதவளாக மாறிவிடுகிறாள்.

சபா :- எனக்கு கிப்ப விளையாடுவதையைப் பாந்துதாலே பாயமாகக் கிடக்குது. விளையாடக்கொண்டிருக்கேக்கதூன் என்ற கால் பறியோனது. நான் கிப்ப தனச்சைப் போனன். கொக்கரக்கோ விளையாட்டு என்னட்ட கிருந்து கனதூராந்துக்கு அங்கால போயிட்டுது. என்னோட சேர்ந்து விளையாட கிப்ப ஒருத்தரும் வாறதீல்லை. கொக்கரக்கோ என்னட்டயிருந்து கன தூரக்கத்து அங்கால போயிட்டுது.....

தூரத்தில் கொக்கரக்கோ..... சத்தம் கேட்கிறது. தாய் வீட்டுக்குள் இருந்து வெளிவந்து மகளை அணைத்து, ஆறுதல்படுத்தி அழைத்து சென்று வீட்டின் முன் உள்ள திண்ணையில் இருந்தி காலைச் சாப்பாட்டை கொடுக்கிறாள்.

தாய் :- பின்னை, காயம் ஆறும்வரை அழுகுள ஒரு கூத்தில் கிரு. ஏதாவது புத்தகங்களை எடுத்துப்பார். கிருந்தபடியே நிதி திரை கொண்டு கனவு கண்டு எழும்பி விழுந்திடாதை....

குபா வெறித்த பாந்தையுடன் வீட்டின் குவரில் தலைவைத்துச் சாய்ந்திருக்கிறாள். அப்படியே நிதிரையாகிவிடுகிறாள் போலும்.

பாடல்:- வானும் கனல் சொரியும்
மண்ணும் கனல் எழுப்பும்
காணலில் நான் நடந்தேன் - நிழல்
காணும் விருப்பத்தினால்
ஊனுடல் அன்றி மற்றோர் -நிழல்
இயிர்க்கில்லை அங்கே
அன் தீசை முழுதும் - தணல்
அள்ளும் பெருவெளியாம் - பாரதிதாசன்

கபா ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருக்கும் போது கனவு காண்கிறாள். இய்பாகவே தூடியும் கற்கணையும் நிறைந்த சிறுமி அவள். அவளின் கனவுத்திரையில் விநோதக் காட்சிகள் அசைகின்றன. கனவுத்தளத்தில் நிரியொன்று வருகிறது.

நரி

:- குள்ள நரி நாலுமிங்கே வந்தேனே வந்தேனே...
காடு முழுக்கச் சுற்றித்திரிந்து வந்தேனே வந்தேனே...
காட்டு நரி நாலுமிங்கே அடியசைந்து வந்தேனே...
கவலை ஒன்று நெஞ்சடைக்க கதறிக் கதறி வந்தேனே...
குள்ளநரி நாலுமிங்கே குட்டி நரி நாலும்
இங்கே வந்தேனே... வந்தேனே...

சா..... சா..... கனகாலமா மச்சச்சாப்பாடு கில்லை.
மரக்கறியைத் திண்டு திண்டு வயிறு நல்லாப் பொரும்ப
போய் கீட்க்கு. நல்லதொரு மச்சச் சாப்பாடு திண்டாத்
தான் கனநாள் பொச்சம் தீரும். என்ன செய்யலாம்....
ம்....ஆ.... சிங்கத்தாரிட்ட நல்லதொரு பெரிய மிருகத்தை
கூட்டிக் கொண்டு போய் கொடுத்து, அவர் அடிச்கச்
சாப்பிட மிச்சத்தை நான் திண்ணுவன். அப்பிடித் திண்டாத்
தான் கனநாள் பொச்சம் தீரும். யாரைக் கூட்டிக்கொண்டு
போகலாம்... (யோரிக்கிறார்) ஆ.... ஆ..... ஒட்டகச்
சீவிஸ்கியார் தான் கிடுக்கு நல்ல ழூள். அவரை கலபாமா
பேக்காட்டிப்போடலாம். ஒட்டகச் சீவிஸ்கியாரை சிங்கத்திட்ட
கூட்டிக்கொண்டுபோவம்.

நரி சிங்கத்திடம் செல்கிறது. அவ்வேளை சிங்கம் தன் குகையுடன் உள் நுழைகிறது.

சிங்கம்

:- பச்சை இறைச்சி திண்ணும் சிங்கம்
குகைக்குள் வாழும் வீரச்சிங்கம்
காட்டில் வாழும் மிருகம் யாவும்
கண்டு நடுங்கும் சிங்கம் நானே
வயச நல்லா போயிட்டாலும்
மச்சம் திண்ணும் அடிச இன்னும்
நிறைஞ்சிருக்கு எனக்குள் இன்னும்
குகைக்குள் வாழும் சிங்கம் நானே
கொன்று திண்றிட ஓடி வாரேன்.

நரி சிங்கத்தின் இடத்துக்கு வருகிறது.

- நரி** :- சிங்கராசா... சிங்கராசா...
வணக்கம்... சிங்கராசா...
- சிங்கம்** :- வணக்கம்! ஏன் வந்தன் கெதியாச் சொல்லு.
- நரி** :- ஜயா, அவசரப்படுத்தாதேங்கோ, அவசரப்படுத்தினா வந்த
காரியத்தை மறந்து போயிடுவன்.
- சிங்கம் பயங்கரமாகக் கர்ச்சிக்கிறது
- நரி** :- ஜயா, பயப்படுத்தாதேங்கோ கை, கால் எல்லாம் உதறுது.
- சிங்கம்** :- கிம்.... சொல்லு
- நரி** :- சிங்கராசா வயது போன நேரத்தில் உங்களுக்கு கனகால
மாய் நல்ல சாப்பாடு இல்லையின்டு எனக்கு சரியான
கவலை. அது தான் சிங்கராசா உங்களுக்கு நல்ல
சாப்பாடு ஒன்று கொண்டு வந்திருக்கிறன்.
- சிங்கம்** :- ஆ..... சாப்பாடா எங்கயிருக்கு....?
- நரி** :- சிங்கராசா பேந்தும் அவசரப்படுத்திறியன். உங்களுக்கு
பெரிய நெடுப்பான ஒட்டகச்சீவிஸ்கிய உணவாத் தரவாம்
என்று வந்தனான்..... ஆனா! ஒரு பிரச்சனை
சிங்கராசா.
- சிங்கம்** :- என்னா பிரச்சனை?
- நரி** :- உங்களுக்கு நல்லா வயது போய் கிழண்டிப் போலியல் உங்க
ளால் ஒட்டகச்சீவிஸ்கிய அடிச்சுத்தின்ன முடியுமா சிங்க
ராசா?
- சிங்கம்** :- (கோபத்துடன்) என்னா என்னால் அடிச்சுத்தின்ன முடி
யாதோ? மறதிக்கார நரியே கிருந்துபார; கிந்தச் சிங்கத்
தின்ற பாய்ச்சலை! அடடடேய்!! கிருந்துபார் சிங்கத்தின்ற
பாய்ச்சலை!!!
- நரி** :- (குந்தி இருந்து) கிருந்து பார்க்கிறன் சிங்கராசா. வெஞ்பா
தேங்கோ. கிப்பவே நான் போய் ஒட்டகச்சீவிஸ்கியாரைக்
கூட்டிக்கொண்டுவாரன்
- சிங்கம்** :- கதைக்காதை கெதியாக்கொண்டுவா..
- சிங்கம் குகைக்குள் சென்றுவிடுகிறது. நரி ஒட்டகச்சீவிஸ்கியை அழைத்துவர
விரைந்து செல்கிறது.

நார்

:- ஓட்டகச் சீவிஸ்கி யார்.... எங்கட சீஸ்கராசாவைத் தெரியுமெல்லே? அவர் தானே இந்தக் கூட்டுக்கு ராசா. அவருக்கு நல்லா யதைப் போய்டுது. அவர் தனது அரசாட் சீயையாருக்கும் கொடுக்கப் போறாராம். நான் உமக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னனான். அவரும் ஒம் எண்டு சொல்லிப்போட்டார்.

ஓட். சீவி.

:- ஏன் எனக்கு கொடுக்கச் சொல்லி சொன்னனீ?

நார்

:- நீர் தானே இந்தக் காட்டிலேயே உயரமான ஆள். அது தான் உமக்கு கொடுக்கச் சொல்லி சொன்னனான். நீர் என்னோட வந்து அவரோட ஒருக்கா கதையும்.

ஓட். சீவி.

:- நான் அவரிட்ட வரேல்லை.

நார்

:- (மிக மென்மையாக) கிப்படிச் சொல்லக் கூடாது இந்தப் பெரிய அரசாட்சீயை உமக்கு தாரன் எண்டு சொல்லுவார். அதைக் குழப்பாதையும். நீர் அரசாட்சீ செய்தால் எங்களுக்குத் தானே பெருமை. மாட்டனெண்டு சொல்லாதையும்.

ஓட். சீவி

:- அரசாட்சீயக் கட்டாயம் தருவார் தானே?

நார்

:- ஒம்... ஒம்... கட்டாயம் தருவார்.

ஓட். சீவி

:- அப்ப சரி நான் வாறன்.

நாரி ஓட்டகச் சிவிங்கியாரை சிங்கத்தின் குகை வாசல் வரை அழைத்துச் சென்று,

நார்

:- ஓட்டகச் சிவிங்கியார் இதில் நில்லும். நான் சிங்கத்துக்கு நீர் வந்ததுச் சொல்லிப்போட்டு வாறன்.

நாரி குகைக்குள் செல்கிறது.

நார்

:- சீஸ்கராசா....

சிங்கம் :- ஒஸ்ட...ந்ட... ஒஸ்ட... ந்ட... எங்கயா ஓட்டகச்சீவிஸ்டி?

நரி :- சிங்கராசா.... உஷ்... சத்தும் போதேங்கோ. ஓட்டகச் சீவிஸ்டியார் ஓடப்போறார்.

சிங்கம் :- (வாயை நன்றாகத் திறந்து) ஆஸ்... ந்... ஆஸ்... ந்...

நரி :- ராசா.... வாயமுடுங்கோ! (முக்கைப் பொத்தியடி) மச்ச மணம், நாறுது. மச்சமணத்தில் ஓட்டகச்சீவிஸ்டியார் ஓடப்போறார். வாயை முடுங்கோ.

சிங்கம் வாயை மூடிக்கொள்கிறது. நரி ஆகவாசமாக மூச்சு விட்டுக் கொண்டு ராசா ஓட்டகச்சீவிஸ்டியாரை ஏழாத்துக் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறன். அவர் குகைக்குள்ள வந்ததும் அடிச்சு கொண்டு அரைவாசி திறைச்சீய எனக்குத் தாங்கோ?

சிங்கம் :- என்ன.... (நியை காதில் பிடித்து தூக்கியடி) அரைவாசி திறைச்சீ உனக்கோ?

நரி :- (பயந்தபடி) கில்லை.. கில்லை... சிங்கராசா வாய் தடுமாறி வந்திட்டுது. நீங்கள் திண்ட மிச்சத்தை நான் திண்னுறன்.

சிங்கம் நியைத் தூக்கி எறிந்துவிடுகிறது. நரி குகைக்கு வெளியே வந்து விழுகிறது.

நரி :- சா... சா... சா... சா...

ஓட். சிவி. :- என்ன நரியார், சிங்கத்தார் குகைக்குள்ளால் வெளிக்கிட்டு வரமாட்டாரே!

நரி :- சிங்கத்தாருக்கு நல்லா வயசு போச்சு எழும்பி நடக்கமுடியா மல் கிருக்கிறார். நீதான் குனிஞ்சு குகைக்குள்ள போக .வேணும். குகைக்குள்ள நீர் போன உடன சிங்கத்தார் உம்மை கட்டிப் பிடிச்சு,

நரி ஓட்டகச்சீவிஸ்டியாருக்கு மேல் ஏறிப்பாய்ஞ்சு அவரது முகத்தில் கொஞ்சியடி

கொஞ்ச... கொஞ்ச.... கொஞ்ச... எண்டு கொஞ்சீப் போட்டுத்தான் கதைப்பார். நீர் பயந்திடாதையும்.

நரியின் கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு மரத்தின்மேல் இருந்த குரங்கு ஒன்று சொல்கிறது.

குரங்கு :- சிங்கத்தார் கதைக்க வரட்டாமோ, கடிக்க வரட்டாமோ?

நாரி :- குரங்கு, உங்ர குரங்குக் குணத்தைக் காப்பாதை. ஒட்டகச்சிவிஸ்கியார் நீர்போட்.

ஓட். சீவி. :- சிங்கத்தூர் கட்டாயம் அரசாங்கியைத் தருவார் தானே...?

நாரி :- ஓம்... ஓம் கட்டாயம் தருவார்.

ஒட்டகச்சிவிங்கி குகைக்குள் போகிறது. மரத்தில் இருந்து குரங்கு குகையைப் பார்த்தபடி உள்ளது.

நாரி :- (பாங்கவயாளரைப் பார்த்து) கிணி என்ன ஒட்டகச்சிவிஸ்கியாரின் திறைச்சீயத் தீண்டு, கன்நாள் பொச்சத்தைக் கீர்க்க வேண்டியதுதான்.

குரங்கு :- ஒட்டகச்சிவிஸ்கியார் ஆபத்து... தப்பி ஓடும்.

ஒட்டகச்சிவிங்கி தப்பி ஓட சிங்கம் துரத்துகிறது.

நாரி :- சா... அருமந்து கிறைச்சி. சிங்கராசா விடாதோங்கோ தூரத் தப்பிடியுங்கோ.

ஓட். சீவி. :- கெட்ட நாரி...

ஒட்டகச் சிவிங்கியாரை சிங்கமும் நரியும் தூரத்திச் செல்கின்றன. சுபாவின் வீட்டுக்குப் பின்பகுதியில் இது நடப்பதாக சுபாவின் கனவுத் திரையில் தெரிகிறது போலும்.

சுபா :- ஜோ, ஒட்டகச்சிவிஸ்கியாரை நரிபிட்டும் சிங்கத்திட்டும் கிருந்து காப்பாற்றுங்கோ... எல்லோரும் வாஸ்கோ... ஓட வாஸ்கோ...

நித்திரையில் கத்தியபடி எழும்பி ஓடமுயற்சித்து விழுந்து விடுகிறாள். தாய் வருகிறார்.

தாய் :- என்ன பீள்ளை நடந்தது? கனவேதும் கண்டனேயே?

சுபா :- (கண்களைக் கசக்கியபடி சுபா) ஓய்மா.. ஒட்டகச்சிவிஸ்கியத் தீண்ண நரியும் சிங்கமும் தூரத்திக் கொண்டு போகுது கள். அதைக் காப்பாற்ற எல்லாரையும் சூட்டிக்கொண்டு நான் ஓடினான். (சிறிது நேர மெளனத்துக்குப்பின்)

என்னால் கிப்ப ஓடேலாது என்னம்மா.. எனக்கிப்ப ஒரு கால்தானே கிருக்கு.

தாய்

:- குபா, நடந்ததையே நினைக்கக் கொண்டிராமல் முந்தியிருந்தது போல குணிலா, குடிய்பா, உற்சாகமாப் பள்ளிக்கூடம் போகவேணும். கால் கில்லையின்டு ஒரு கிடத்தில் முடங்கிக்கிடக்காதை காயம் ஆறினதும் உனக்கு ஜெய்ப் பூர்கால் போடுறதுக்கு நான் ஒழுங்கு செய்வன். அது போட்டா நீ முன்னம் கிருந்தது போல கிருக்கலாம். நீ குடிப்பா ஒடித்திரியவேணும்.

கண்கள் குளமாக மகளின் தலையைத் தடவுகிறார்.

சுபா

:- அம்மா, நான் முன்னம் போல குடிய்பா, சந்தோஷமா கிருப பனம்மா.

தாய் தன்கருமமாற்ற வீட்டுக்குள் சென்று விடுகிறாள். மகள் யோசித்தபடி இருக்கிறாள். அவ்வேளை நம்பிக்கையூட்டுவதான் இசை அசைகிறது.

சுபா

:- அம்மா... எனக்கு, ஆஸ்பத்திரியில் கிருக்கேக்கக் கிதிவடிகள், வெட்டிபாருட்கள் கிருக்கிற கிடங்கள், அவற்றால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள் பற்றிச் சொல்லித்தந்தவை. அதை எங்கட கிடத்தில் கிருக்கிற எல்லோருக்கும் சொல்லச் சொல்லியும் சொன்னவை. எனக்கு நடந்தது போன்ற அவ்வும் கிணிமேல் வேறிராநுத்தருக்கும் நடக்காமல் கிருக்க, நான் எனக்குச் சொல்லித்தந்த விடயங்களை, எனக்கு எப்படி நடந்தது என்றதை எல்லாருக்கும் சொல்லுவன்.

தாய்

:- (வீட்டுக்குள் இருந்து) அதுதான் நல்லது பிள்ளை.

குபா எழுந்து பார்வையாளரை நோக்கித் தன் கதைசொல்பவளாக (Narrator) அசைகிறாள்.

சுபா

:- நாங்கள் நாலுபேர். அப்பா கிடமியர்ந்து போகேக்க வெல் பட்டுச் செத்துப்போனார். ஒரு தமிழியும் அம்மாவும் நாலும் அடங்கியது தான் எங்கட குடும்பம். தம்பி கிப்ப எங்க ணோட கில்லை. எங்கட சொத்திதன்டு சொல்லுறவுக்கு ஒரு தோட்டக்காணியும் நிந்தச் சீன்னக் குட்டி வீடும்தான் திருக்கு. நாங்கள் கிடமியர்ந்து போய் கிரண்டு வருஷத் துக்குப் பிரகு எங்கட கிடத்துக்குக் கிரும்பி வந்தும். அதுக் குப் பிறகுதான் அவ்வும் எங்களத் தன்றது. விட்ட போகலாம் எண்டதோட எங்கட அவ்வும் ஆரம்பமாக்க.

மேடைமின் முன்பகுதியில் மஞ்சள், பச்சை நிறங்கள் தீட்டப்பட்ட ஒரு இராணுவத் தடி உய்த்தப்படுகிறது. அதில் STOP என்று எழுதப்பட்டிருக்கும்.

குரல் :- விட்ட போகலாம்.... விட்ட போகலாம்....

தடி உயர்ந்து தாழ்கிறது. இரண்டு பேர் வீடு பார்க்கும் அவசரத்தில் ஓடி வருகின்றனர். இவர்களைக் கண்டதும் இராணுவத்தடி மேலே உயர்கிறது. அவர்கள் உள்ளே நுழைகிறார்கள். இருவரும் சைக்கிள் மதிப்பதாகப் பாவனை செய்தபடி தமக்குள் பேசிக்கொண்டு செல்கின்றனர்.

பொதுமகன் 1 :- இரண்டு வருஷத்துக்குப் பிறகு நாங்கள் எங்கட விட்டபோறம்.

பொ.ம 2 :- விட்டப் பார்க்க எவ்வளவு ஆசையாக்கிடக்கு.

பொ.ம 1 :- சண்டை நடந்த கிடமாம், எப்படி கிருக்கோ தெரியாது.

பொ.ம 2 :- சொந்த வீடுகள் கிருக்கிற நிம்மதி ஒரு கிடத்திலையும் வராது.

பொ.ம 1 :- என்ற வீட்டுக் கிணத்துக் கண்ணீர் கிருக்கே, சம்மா கிணியு தண்ணீயக் குடிச்சே சீவிக்காலம்.

பொ.ம 2 :- புது மண்டிப்போய்க் கிடக்கு. இனிச் சைக்கிள்ளோகேலாது நடந்துதான் போகவேணும்.

சைக்கிள்களை நிறுத்திவிட்டு புதர்களை விலக்கி நடக்கிறார்கள். ஒருவர் முன்செஸ்ஸ் மற்றவர் பின்னால் செல்கிறார்.

பொ.ம 1 :- வீடுகள் ஒண்டையும் காணேல்லை!

பொ.ம 2 :- ஜூயோ, என்ற வீடு கிடிஞ்சு போய்க்கிடக்கு. விட்ட நம்பி வந்தன். வீடு கிடிஞ்சு போய்க்கிடக்கு. ஜூயோ, என்னால் தாங்கேலாது. (அந்த இடத்திலேயே தலையில் கைவைத்தபடி குந்திவீடுகிறார்.) என்னால் கிடைப் பார்க்கமுடியாது நான் போறன்.

பொ.ம 1 :- நீங்கள் சைக்கிள் விட்ட கிடத்துக்குப் போக்கோ. வந்த னான் என்ற விட்ட ஒருக்கா எட்டிப்பார்த்திட்டுவாரன். (புதர்களை விலத்தியபடியே போகிறார்.) என்ற வீடு தெரியுது.

மனதிற்குள் பேசிக்கொள்கிறார்.

என்ற வீடு உடையாமல் முழசாக் கூடக்கு. அதைப் பார்க்க நெஞ்சு படபடக்குது. வீட்டுக்குள்ள போவம். ஆ... என்ற சாமியறை அப்படியே கூடக்கு. சாமிப்படமும் சேதுமில்லாமல் கிருக்கு. எல்லாம் அந்தந்தப்படியேகிடக்கு. என்ற கிணத்தை ஒருக்காப் பார்க்கவேணும். (கிணற்றை எட்டிப் பார்த்து) அட கிணறு நல்லா நிறைஞ்சு போய்க் கூடக்கு. நான் நட்ட தென்னம்பிள்ளையையும் ஒருக்காப்

பார்த்திட்டுப் போவம். அட... நல்லா நெடுத்து செழிச்சு
நிக்குது. ஒரு கிளனியை கிடூங்குவம்.

தென்னை மரத்தில் ஏறுவதற்காக மரத்தடிக்குச் செல்கிறார். அங்கு புதைக்கப்
யாட்டுக்கி நந் மிதிவெட்டியை மிதித்துவிட அதுவெட்டத்து இவரது வஸது கால்
சிதைந்து இரத்தம் ஓடுகிறது.

வா.ம 1 :- ஜயோ.. ஜயோ.. கிரத்தம். உதவிக்குவர ஒருத்தரும்
கில்லை.

பதறியாடி வெளியேறி வருகிறார். அவ்வேளை, உருக்கமாய் கீழ்வரும் பால்
ஒலிக்கும்.

பாடல்:- மரணம் எம்மை விரட்டி அடிக்க
இதுயம் யயத்தால் நிறைந்தே இருக்க
உயிரைக் கையில் பிடித்தவாறு
ஓடிக்கொண்டே அலைகிறோம்.
வாழ்க்கையில் அஈச எங்களுக்குண்டு

வாழவேண்டும் நீடுழி.
துன்ப, துயரம், துடிப்பு, பதைப்பு
வந்திதும்மை வருத்தும் போராட்டம்.
வாழ்க்கையில் அஈச எங்களுக்குண்டு
வாழவைத்தேடி ஓருகின்றோம்.

- இ.மருகையன்

இரத்தம் சொட்டச்சொட்ட சைக்கிள்விட்ட இடத்துக்கு வந்து இயலாமல்
விழுந்து விடுகிறார். தெய்வாதீனமாகத் திரும்பிவரும் போது மிதிவெடி எதை
யும் மிதித்துவிடவில்லை.

பொதுமகன் 2 இவரைக் கண்டு திகைத்து இவரது காலுக்குத் தனது
ஷேட்டைக் கழற்றிக் கட்டுப்போடுகிறார். பொதுமகன் 1, பொதுமகன் 2
இற்கு மிகவும் வேதனைப்பட்டு கூறுகிறார்.

வா.ம 1 :- நான், சண்டை நடந்த கிடத்தில் கிருக்கிற என்ற வீட்ட
போகேக்கை கவனமாப் போயிருக்க வேணும். என்ற
கவனயீனத்தால் என்ற காலை தொலைச்சுப்போட்டன்.
வீடு, தளபாடம் எண்ட சொத்தைவிட என்ற காலும்
கையும் உயிரும்தான் முக்கியம். நான் என்னை காப்பாற
நியிருக்கவேணும்.

பொதுமகன் 2 கைத்தாங்கலாக பொதுமகன் 1இனை அழைத்துச் செல்கின்றார். வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்வதற்குப்போலும்.

பாடல்:- எம்மை முடக்கும் கொடுமை நீங்க
எதிரில் நெருக்கும் இடர்கள் போக்க
நன்மை வாய்ப்பு நமக்கு வேண்டும்
நாங்கள் மனிதர் நாங்கள் மனிதர்

-இ.முருகையன்

மிதிவெடி வெடித்த இடத்திற்கு என்ஜிலை. வாகனங்களில் பலர் கொடிகளுடன் வந்து அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிகிறார்கள். அயலவர்களிடம் கேட்டுக்கேட்டுப் பதிகிறார்கள். ஒரே அம்க்களம் அவர்கள் சென்றின் மிதிவெடிப் பிரதோசத்தை அடையாளப்படுத்துவதற்காக சிவப்பு முக்கோணப் பலகை அறையப்பட்ட மரங்கள் வருகின்றன.

மிதிவெடிகள் உள்ள இடங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டாப் பிறகு மக்களை இராணுவத்தினர் மீளக்குடியேற் அனுமதிக்கிறார்கள்.

குரல் :- வீட்ட போகலாம்.

மக்கள் ஓடிவருகிறார்கள். இராணுவ காவல்த்தடி இவர்களை மறித்து நீண்டநேரம் காக்கவைத்துப் பின் ஊர் போக அனுமதிக்கிறது.

பொ.ம 3 :- சொந்த வீட்டில் கிருக்கிறது போல சந்தோஷம் ஒன்று மில்லை. எங்கட ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தது பெயிந்மதி.

மக்கள் தங்கள் தங்கள் இடங்களைத் துப்புரவாக்குகிறார்கள். சிறுவர்கள் நீண்ட நாள்களுக்குப் பிறகு ஒன்றுகூடிய சந்தோஷத்தில் விளையாடுகிறார்கள்.

சிறுவர்கள் :- எல்லாரும் ஓடிவாஸ்கோ விளையாடுவம்.

சிறுவர்கள் ஒன்றுகூடி விளையாடுகிறார்கள்.

சிறுவர் 1,2 :- பூப்பறிக்கப் போரோம் பூப்பறிக்கப் போரோம்

சிறுவர் 3,4 :- எந்த மாதம் வருவாய் எந்த மாதம் வருவாய்

சிறுவர் 1,2 :- பங்குனி மாதம் வருவேன்
பங்குனி மாதம் வருவேன்

சிறுவர் 3,4 :- எந்தப் யூவைப் பறிப்பாய்
எந்தப் யூவைப் பறிப்பாய்

சிறுவர் 1,2 :- சுபணாப் யூவைப் பறிப்பேன்

சிறுவர் 3,4 :- யாரைக் கொண்டு பறிப்பாய்
யாரைக் கொண்டு பறிப்பாய்

சிறுவர் 1,2 :- கல்லித்தாவைக் கொண்டு பறிப்பேன்
கல்லித்தாவைக் கொண்டு பறிப்பேன்

சிறுவர் 3,4 :- பறிச்கப்பாரு பாப்பம்
பறிச்கப்பாரு பாப்பம்

விட்டைத் துப்பரவாக்கிய ஒருவர் ஷெல் ஒன்றைக் கண்டுவிடுகிறார்.

பொ.ம 3 :- கிஸ்க, வெட்க்காத ஷெல் ஒன்று கிடக்குது. தண்ணி ஊற்றி
கிண்டி எடுப்பம் தண்ணீயைக் கொண்டுவாஸ்கோ.

பொ.ம 4 :- ஷெல்லுக்குக்கிட்டப் போகாதைஸ்கோ அது வெடிக்கும்.

பொ.ம 5 :- அது ஒண்டும் செய்யாது. கிண்டி எடுத்து பழைய கிணத்
துக்க போடுவம்.

ஷெல் எடுப்பதற்காக மன்னைத் தோண்டுகிறார்கள். அவ்வேளை
கால்பறிபோன பொதுமகன் 1 தடி ஒன்றை ஊன்றியபடி நடந்து வருகிறார்.

பொ.ம 1 :- என்ன கிடு மொக்குவேலை பார்க்கிறியள். உயிரோட
விளையாடுறியள். கிந்த வெடிக்காத் ஷெல் ஒரு சின்ன
அசைவுக்கும் வெடிக்கும். வெடிச்சா உடல் தீதிர்ச் சாவிஸ்
கள். கிந்த சின்னஞ்சுகளும் சுற்றி நின்று பார்க்குதுகள். கிந்த
ஷெல்லை கிப்படியே விட்டுட்டு ஆயிர்றை அல்லது
விதானையாரிட்ட போய்ச் சொல்லுகிறோ...போஸ்கோ...
சண்டை நடந்த கிடத்துக்க மீளக்குடியமர வந்திருக்
கிறம். ஒவ்வொரு கணமும் கவனமாக கிருக்கவேணும்.

கூடி நின்றோர் தத்தமது வீடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். கள்வன் ஒருவன்
உள் நுழைந்து மதிவெடிப் பல்கை போட்பட்ட குற்றியைக் கழற்ற முயற்சிக்
கிறான்.

கள்ளன் :- தீம் குற்றி, விறகுக்குக் கொண்டுபோவம். கிரண்டு நாளைக்
குக்காணும். (பிடுங்குகிறான்.)

மிதிவெடி

பலகை :- என்னைக் கழுத்தாதே. என்னைக் கழுத்தினால், மிதிவெடி கிந்த கிடத்தில் கிருக்கென்டு தெரியாமல் போயிடும்.

கள்ளன் :- பேசாமல் கீடு.

மி.பலகை :- என்னைக் கழுத்தாதே நான் மிதிவெடி கிருப்பதைச் சொல்லக் கொண்டிருக்கின்றேன். உனக்கு மனச்சாட்சீ கில்லையா?

கள்ளன் :- பேசாமல் கீடு. மனச்சாட்சீயைப் பார்த்தா இந்தக் காலத்தில் சீவிக்க ஏலுமே?

மிதிவெடி அறிவிப்புப் பலகையின் வாயில் துணி அடைந்து அது கத்துவதை கள்ளன் நிறுத்துகின்றான். பின் கள்ளன் மரத்தையும் பலகையையும் கழற்றிச் செல்கின்றான்.

பின் சிறுவர்கள் சிலர் மாங்காய் பிடுங்க ஓடிவருகிறார்கள்.

சிறுவர் 1 :- வாங்கோ மாங்காய் பிடுங்குவம்.

(இருவர் மீது ஒருவர் ஏறி நின்று மாங்காய் பிடுங்குகிறார்கள்.)

பாடல் :- பூப்பறிக்கப் போரோம்
பூப்பறிக்கப் போரோம்
எந்தப் பூவைப் பறிப்பாய்
எந்தப் பூவைப் பறிப்பாய்
சுபாப் பூவைப் பறிப்பேன்
சுபாப் பூவைப் பறிப்பேன்

சபா :- அந்தா ஒரு பெரிய மாங்காய் கிடக்கு.

சிறுவர் 2 :- எட்டாத கூரத்தில் கிடக்குது. ஏறி நின்று தட்டுவம்.

கொக்கைத்தடியால் தட்டுகின்றார்கள். மாங்காய் ஒன்று மிதிவெடிப் பிரதேசத்துக் குள் விழுந்துவிடுகிறது. மிதிவெடிப் பலகை அகற்றப்பட்டதால் சிறுவர்கள் கவனிக்காது மாங்காய் எடுக்க மிதிவெடிப் பிரதேசத்துக்குள் ஓடுகிறார்கள்.

சபா :- எனக்குத்தான் அந்த மாங்காய்.

மிதிவெடி ஒன்றை மிதித்துவிட அது வெடித்து கால் சிதறி இரத்தம் வழி கிறது.

சபா :- ஜயோ.... அம்மா.... ஜயோ.... என்னை விட்டிட்டு ஒடா

தேங்கோ, என்னைத் தனிய விட்டிட்டுப் போகாதேங்கோ!
அம்மா...!! அம்மா..!!.

சிறுவர்கள் ஓடிச்சென்று தாயிடம் சொல்கிறார்கள். தாய் பிள்ளையைக் காப்பாற்ற ஒடுகிறாள். அயலவர்களும் ஓடிவருகிறார்கள். கொக்கைத்தடிமினால் சுபாவின் சட்டையில் கொழுவி சுபாவை இழுத்து வெளியே எடுக்கிறார்கள்.

- தாய்** :- ஏன் உதுக்க போனவியா?
- மகள்** :- அம்மா சிருபாமல் அதுக்க போயிட்டன் என்னை பேசா தேங்கோ.
- தாய்** :- எங்கட தலைவிஹி கிதுகான் எண்டால்.... நான் என்னத் தைப் பேசீற்கு. (பெருமூச்சு)
- சுபா** :- அம்மா, ஒரு மாங்காய்க்கு ஆகைப்பட்டுத்தான் கிகு நடந்தது.
- தாய் மகளை அழைத்துச் சென்று ஓரிடத்தில் இருத்துகிறாள்.
- தாய்** :- தனிக்கட்டையாய் இருந்து கிணீ என்ன செய்யப்போரேனோ?
- சுபா வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றாள்.

பாடல் :- வானும் கனல் சொரியும்
மண்ணும் கனல் ஏழுப்பும்
கானலில் நான் நடந்தேன் ~ நிழல்
கானும் விருப்பத்தினால்
இருடைல் அன்றி மற்றோர் நிழல்
உயிர்க்கில்லை அங்கே
அங்கு திசை முழுகும் ~ தனல்
அள்ளும் பெருவெளியாம்
~ முருகையன்

பாடல் முடிய சுபா முன்மேடைக்கு வருகிறாள்.

- மகள்** :- கிது தான் எனக்கு நடந்தது. மிதிவைடு அரிவறுக்கல் பலகை யையும் மரத்தையும் கள்ளர் கொண்டுபோய்ச் சேத்திட்டி னம். நான் மாங்காய் பொறுக்கை அவசரத்தில் அதைக் கவனிக்காமல் மிதிவைடுகள் உள்ள கிடத்துக்க போய் என்ற காலைப் பறிகொடுத்திட்டன்.

இவ்வேளை மாமா ஒருவர் மாடு ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறார்.

மாடு :- உம்பா.... உம்மா.... உம்பா....
 ம்பா.... ம்பா.... ம்பா....

மாமா :- பிள்ளை, என்னைப் பார்த்து என்ன யோசிக்கிறாய்?

சபா :- நீங்கள் மதிலெடி அகற்றப்பாத கிடத்துகால போய் மாடு கட்டுறையள். அது எவ்வளவு ஆபத் து என்டு யோசிக்கிறன். கவனமாய் போங்கோ.

மாமா :- நான் பண்டுக்கிடையால போற ஒற்றையடிப் பாதையால போய் அங்கால வயலுக்க மாடு கட்டப்போறன். அது நான் வழமையாப் போற பாதை. அதில் ஒரு பிரச்சனையும் கில்லை.

சபா :- கவனம்... மாமா!

மாமா போகிறார். ஓர் இடத்தில் மாட்டைக் கட்ட முயற்சிக்கிறார். மாடு அங்கு மிங்குமாக ஓடி மதிலெடி ஒன்றை மதித்துவிட அது வெடிக்கிறது. மாட்டின் ஒரு கால் சிதைந்து விட அது கத்தியடி ஓட முயற்சிக்கிறது. மாமா மாட்டின் கமிற்றை கையில் பிடித்தபடி பதறுகிறார்.

மாமா :- ஜயோ... ஜயோ... வெடி... வெடி... வூரின்டாலும் ஓடி வாங்கோ. கைகால் எல்லாம் பதறுது; நெஞ்சு படபடக் குது.

மாடு :- (வேதனையில்) உம்பா... உம்பா.... உம்பா....
 ம்பா.... ம்பா.... ம்பா....

கபா, தாய், அயலவர்கள் எல்லோரும் ஓடிச் சென்று மதிலெடிப் பிரதேசத்திற்கு அன்மையில் நிற்கின்றனர்.

சபா :- மாமா உங்களுக்கு காயம்பட்டிருக்கா?

மாமா :- கில்லைப் பிள்ளை.

சபா :- மாட்டின்ற கயிற்றை கையிலையா வைச்சீருக்கிறீங்கள்?

மாமா :- ஓம்.... ஓம்....

சபா :- முதலை மாட்டின்ற கயிற்றை விடுங்கோ அது தன்பாட்டில வரட்டும். கயிற்றை விட்டிட்டங்களா?

மாமா :- ஓம் பிள்ளை. இனி என்ன செய்யிறது?

சபா :- நீங்கள் போன பாதையை வடிவாப் பாருங்கோ; உங்கட கால் தடங்கள் இருக்கிறதுப் பாருங்கோ. பாத்திட் மங்களா?

மாமா :- ஒம்... ஒம்...

சுபா :- நிங்கள் போன கால்தடத்திற்கு மேல காலை வைச்ச முறுதலா, அந்தரப்படாமல் கவனமாய்த் திரும்பி வாங்கோ.

பொ.ம 1 :- போன பாதையைப் பார்த்து பகுறாமல் வெளியில் வாங்கோ.

மாமா மிதிவெடிப் பிரதேசத்துக்குள் இருந்து பாதுகாப்பாக வெளியேறி வந்து விடுகிறார்.

மாமா :- நிங்கள் செய்த உதவி பெரிக். கிப்பவும் என் நெஞ்சு படப் பெண்டு அழக்குது. உடம்பு பகுறதும் நிங்கள் செய்த உதவி பெரிக்.

மாமா போகிறார். சுபா, அயலவர்களுடன் கடைக்கிறாள். அவ்வேளை மாடு கால் சிதைந்தபடி இரத்தம் சொட்ட பாதையால் வந்து மாமா வீடு நோக்கிச் செல்கிறது. எல்லோரும் வேதனையுடன் மாட்டைப் பார்த்தபடி உள்ளார்கள்.

பின்வரும் பாடல் மெல்ல அசைகிறது.

பாடல் :- தந்தா னானே தந்தா னானே தந்தா னானே
தந்தா னானே தந்தா னானே தந்தா னானே

இரும் வேண்டும் வீரும் வேண்டும்
உடமை வேண்டும் உரிமை வேண்டும்.
இணர்வு வேண்டும் இணர்வு வேண்டும்
இருங்கு கூடி வாழவேண்டும்

எம்மை முடக்கும் கொடுமை ஓழிக
எதிரில் நெருக்கும் இடர்கள் கெஞ்சு
நன்மை வாய்ப்பு நமக்கு வேண்டும்
நாங்கள் மனிதர் நாங்கள் மனிதர்
தந்தா னானே தந்தா னானே தந்தா னானே
தந்தா னானே தந்தா னானே தந்தா னானே

சன்னதான வீடிடன்றாலும்
சிறப்பு யாவும் நமக்கு வேண்டும்

அன்னை தந்தை அன்னன் தம்பி
 அமைதியான நிறைவு வேண்டும்
 தந்தா னானே தந்தா னானே தந்தா னானே
 தந்தா னானே தந்தா னானே தந்தா னானே

(பார்வையாளர்களும் நடிகர்களும் சேர்ந்து கலந்து பாடுவதுடன் நாடகம் நிறைவரும்)

‘நஞ்சறுத்தும் கானல்’ நாடக எழுத்துருப் படைப்பாக்கம்

- தே.தேவானந்த்

‘நஞ்சறுத்தும் கானல்’ நாடகத்தைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்தபோது எழுத்துரு வொன்று எனது கையில் இருக்கவில்லை. பேசப்பட வேண்டிய விடயங்கள் பற்றிய அறிவு மட்டும் என்னிடம் காணப்பட்டது. நடிகர்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் நாடகக் களையிற்றி நடத்தினேன். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரின்தும் ஆற்றல்களைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்குத் தெரிந்த வெடிப் போருள் பாதியுத் தொட்பான கதைகளைக் கேட்டிருந்து கொண்டேன். மேலதிக மாக வெடிபொருட்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைச் சந்தித்துக் கதைத்தேன். பலரது கதைகளை பல்வேறு நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெற்றுக் கொண்டேன்.

வெடிபொருளால் கை, கால்களை இழந்த சிறுவர்கள்படும் துய்களை, அவர்களின் மன உள்ச்சல்களை, பெற்றோரின் மன அவஸ்தைகளைப் போவது என்று தீர்மானித்து எம்மிடமிருந்த கதைகளை நடிகர்களை குழுக்களாகப் பிரிந்து அவாகளிடம் கொடுத்தோம் அவர்கள் அந்தக் கதைகளைப் பல தடவைகள் தமக்குள் மீள மீள வாசித்தார்கள். இதன் பின் அந்தக் கதைகளை காட்சிப் படுத்துமாறு கேட்டோம். ஒவ்வொரு குழுவும் காட்சிப்படுத்தியது. அதன் மூலம் காட்சியாக மேலதிக சிந்தனையைப் பெற்றுக்கொண்டேன். சில கதைகளைப் ‘புத்தாக்க முறை மூலம்’ காட்சித் தொகுதிகளாக்கிப் பார்த்தோம். இந்த வகையான செயற பாடுகள் மூலம் எனக்கு நாடகத்தின் பருவநிறையான வடிவம் மனதுள் உருப பெற்றது. அதனை எழுதிக் கொண்டேன். எழுதியவற்றை நடிகர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டி அவர்களின் ஆலோசனைகளையும் கேட்டு மீள எழுதிக் கொண்டேன்.

இப்போது எழுத்துருவின்படி காட்சிகளை ஒழுங்குபடுதிக் கொண்டோம். நாடகத்தின் சில இடங்களுக்கு பாடல்கள் தேவைப்பட்டன. கவித்துவமான

விரிகளுக்காக கலாநிதி இமுருகையனை நாடி னோம். மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித் தார். நாம் தயாரித்து ஒமுங்குபடுத்திக்கொண்ட காட்சிகளைப் பார்த்துத் தேவையான இடங்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதித் தருவதாகச் சொன்னார். அவ்வாறே செயற்பட்டும் கொண்டோம். கவிஞர் முருகையன் வந்தபோது இசையமைப் பாளர் த. ரொபேட்டும் எம்முடன் இணைந்திருந்தார். கவிஞர் இ. முருகையன் பாடல்கள் போட ரொபேட் உடனுக்குடன் இசையமைத்துக் கொடுத்தார். சில சந்தர்ப்பங்களில் பாடல் தருக்களை ரொபேட் கொடுக்க கவிஞர் முருகையன் பாடல் வரிகளைப் போட்டுக் கொடுத்தார். சில வேளைகளில் நடிகர்களின் நடிப்பு அசைவியக்கம் என்பவற்றைப் பார்த்தும் பாடல்கள் எழுதப்பட்டன.

இதன் பின் கவிஞர் முருகையனின் பாடல்களையும் இணைத்து ஒரு எழுத்துருவை எழுதிக்கொண்டேன். நான் எழுத்துருவை எழுதுகின்ற போது நெறியாள்கை செய்யும் நினைவு அதிகமாக முன்னிற்கும். இது எழுத்துருவை சிலவேளைகளில் பலவினப்படுத்துவதாகவும் சிலவேளைகளில் பலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துவிடும். எனது எழுத்துருவில் மேடைக்குறிப்புக்கள் காட்சிக் குறிப்புக்கள் அதிகமாகக் காணப்படும்.

'நெஞ்சறுத்தும் கானல்' நாடக எழுத்துருவை அதனது இறுதி ஆற்றுகை வரை திருத்திக்கொண்டிருந்தோம். இடங்களுக்கு ஏற்றதாக வெவ்வேறு விடயங்களை முன்னிறுத்தவேண்டி இருந்தது. பார்ப்போரின் அபிப்பிராயங்களுக்கு ஏற்றதாக வெவ்வேறு விடயங்களை இணைத்துக்கொள்ளவேண்டி இருந்தது. பார்ப்போரின் அபிப்பிராயங்களுக்கு ஏற்றதாக சில மாற்றங்களையும் உள்ளங்க வேண்டியிருந்தது. இவற்றிற்கான விட்டுக்கொடுப்புக்களைக் கொண்டதாகவே 'நெஞ்சறுத்தும் கானல்' நாடக எழுத்துரு காணப்பட்டது. 130வது நாடக மேடையேற்றத்திற்கு மின்புதான் நாடக எழுத்துருவை பூர்த்தியாக்கினோம்.

"This is excellent and very important. Keep up the good work. Best regards."

15-02-02

Mitchel carlson
UNDP

பாடலாசிரியரின் வாக்குமூலம்

- கலாநிதி இ.முருகையன்

I

‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ - பாரதிதாசன் கவிதையொன்றில் வரும் அருமையானதொரு தொடர். பாலைநிலச் சூழலின் வெப்பக்கொடுமையை, புலவன் தன் சொற்கோய்பின் ஆற்றலினால் உணர்த்தி வைக்கிறான். அந்த அருந்தொடர் நாடகக் கலைஞர் தேவானந்ததயும் வசப்படுத்தி இருக்க வேண்டும் மிதிவெடி விழிப்பின்பொருட்டு ஒரு பரப்புரை நாடகத்தை உருவாக்க எண்ணிய ‘தேவா’, ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ என்னும் தொடரைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணம் ஒரு ‘கலாசாரப் பாலைவனம்’ என்று அறிஞர் ஒருவர் சொல்லப் போய், அதுபற்றிச் சூடான சர்ச்சைகள் நடந்தது நினைவுக்கு வருகிறது. யார் செய்த புண்ணியமோ, யாழ்ப்பாணம் இன்னும் ஒரு சகாராவாக மாறிவிட வில்லை. ஆணால், அது அக்ளினிச் சுவாலைகளைப் பெருமூச்சாக வெளியிடுத்த நேரந்தது என்னவோ உண்மைதான். இதற்குக் காரணம் மாரிகள் பொய்த்து விட்டமை மாத்திரமல்ல; பஸ்குழல்கள் அகோரமாகச் சூடு கிளப்பியதன் தொடர்ச் சியாக, மிதிவெடிகளும் கண்ணிவெடிகளும் ஒளித்துக் கிடந்தவாறு நமது நிலத்தினைக் கனலாக மாற்றியுள்ளன.

கண்ணி/மிதி வெடிகள் பற்றிய விழுப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் தேவை எழுந்த போது, தே.தேவானந்த் ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ என்னும் எண்ணைக் கருவினை எடுத்து, அதை வளர்த்து விருத்தியாக்கி ஒரு சிறுவர் நாடகமாய்ப் படைத்திட முன்வந்தார். அதன் எழுத்துருத்தான் இப்பொழுது நம் கைகளில் உள்ள புத்தகம். ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ ஒரு சிறுவர் நாடகமாய் இருக்கும் அதே சமயத்தில், பரப்புரைதான் அதன் நோக்கமாயும் விளங்குகிறது.

பிரசாரத்துக்கு அல்லது கருத்தூப்புக்கு என எழும் எந்த ஒரு தயாரிப்பிலும் கலையம்சம் குறைவாய் இருக்கும் என்றே பொதுவாக நாம் நினைக்கப் பழகிவிட்டோம். அந்த எண்ணம் முற்றிலும் பிழையானதும் அல்ல; என்றாலும், புத்தியூட்ட என்றே அறிவறிந்து உருவாக்கப்பட்ட இந்த நாடகம் சிறுவருக் கெனவும் திட்டமிட்டுப் பக்குவமாக நிறைவேற்றப்பட்டு உள்ளபடியால், அதி லுள்ள பிரசாரப் பிடிமானம் கலைச்சுவை குன்றாத விதத்திலும் கையாளப் பட்டுள்ளது.

இதில் மனிதர்கள் மாத்திரம் வரவில்லை. விலங்குகளும் பறவைகளுங்கூட பாத்திரங்களாக வருகின்றன. சிங்கம், மாடு (உம்பா), ஓட்டகச்சிவிங்கி, நரி, சேவல் (கொக்கரக்கோ) எல்லாம் வருகின்றன.

‘மனிதப் பிறவிகளுக்கு’ உள்ள குணங்களும் செயல்களும் விளையாட்டுக் களுங்கூட, அவற்றின்மீது ஏற்றிக் காட்டப்படுகின்றன. ஆபத்தில் மாட்டுப்பட்டு உடல் ஊனமும் உள்ளக் காயமும் அடையும் குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் வருகிறார்கள். பிரமை கொண்ட மனங்களும் பீதிகொண்ட சித்தங்களும் உலாவுகின்றன.

வேடிக்கையான சந்தர்ப்பங்களும் வியப்புடும் அரங்க உத்திகளும் வருகின்றன. அசைந்துவரும் அறிவித்தற் பஸ்கைகளும் ஆடிநடக்கும் கம்பங்களும் புதுமையான காண்பியங்களும் ‘நடிக்கின்றன’. மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்ட விளையாட்டும், கொக்கரக்கோ கோழி விளையாட்டும், மூப்பறிக்கப்போவோமா? விளையாட்டும் வருகின்றன.

நேரடி நிகழ்வுக் காட்சிகளும் நினைவுகளற் காட்சிகளும், கனவு - நனவுக் கலவைகளும் வந்து வந்து போகின்றன.

பரப்புரைதான் இந்த நாடகத்தின் முதல் நோக்கம் ஆனதன்மையினால், நேரடி அறிவறுத்தல்களும், பார்வையாளர்களுடனான வினாவிடைகளும் கலந்துரையாட்டுகளும் வருகின்றன. நியாயங்காட்டி விளங்கப்படுத்தும் கட்டங்களும் புத்திமதி கூறும் பாங்கிலான கருத்துப் பரிமாற்றமும் அங்குமிங்கும் இடம்பெறுகின்றன. ஆடலும் பாலும் நடிப்பும் செய்துகாட்டலும் இடமிருந்து பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. பார்வையாளர் கவனிப்பைச் சிந்தாது, சிதறாது பேணும் பாங்கு பெரிதும் போற்றப்பட்டுள்ளது.

இனி இந்த நாடகத்தில் இடம்பெறும் சில பாடல்கள் தோன்றிய சரித்திரம் பற்றிச் சில செய்திகளைத் தெரிவிப்பது பொருத்தமாகும். நாடக எழுத்துரு ஓரளவு உருவாகிவிட்டதோரு கட்டத்திலேதான் பாடலாசிரியர் பிரவேசிக் கிறார். அந்தக் கட்டத்தின் பின் நிகழ்ந்த செய்முறைபற்றிய விளக்கங்கள் சில கீழே தரப்படுகின்றன.

முதலாவது பாடல், “அள்ளு..... அள்ளு..... அள்ளு.....”, இதன் களம் ணகவிடப் பட்டதோர் இராணுவக் காவஸரண். அங்கு மிஞ்சி இருக்கும் மூன்றுக் கம்பி, பனங்குற்றி, மண்மூட்டை, பேணி, தகரம், மூட்டை முடிச்சு, பொருள் பண்டங்கள் - எல்லாவற்றையும் அவாப் பிடித்த மனிதன் ஒருவன் பொறுக்கிக் கூட்டி அள்ளி வாரிக்கொள்ளுகின்றான். “எல்லாம் எனக்குத்தான் அள்ளுவம்” இதுதான் அவனுடைய நிலைப்பாடு.

“அள்ளு..... அள்ளு..... அள்ளு
மற்றவனைத் தள்ளி விழுத்தி
அடிச்சு நொறுக்கி அள்ளு.....”

என்று தொடங்கும் பாடல் முதலாவதாக வருகிறது. ஆபத்துக்களையும் அனர்த்தங்களையும் பொருப்படுத்தாமல், சொத்து-கூக்களை வறுகி எடுத்துத் தேடிச்சேர்க்கும் அங்கலாய்ப்புப் பற்றிய விமரிசனமாகவும் இந்தப் பாடல் அமைந்து விடுகின்றது.

ஒரு பனங்குற்றியை எடுத்து, “இது, எனக்கு..... ஒருதரும் தொடக்கூடாது” என்று ‘அவாமனிதன்’ குற்றியைக் கழற்றுகின்றான். குற்றி தவறி விழுந்து வெடிக்கிறது. மனிதனுக்குச் சிறுகாயம்.

மிதிவெடி பற்றிய அறிமுகம் நாடகத்தில் இப்படித்தான் தொடங்குகின்றது.

பிறகு, சுபா என்னும் சிறுமியும் அவள் தாயும் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றார்கள். மிதிவெடிமில் அகப்பட்டுக் கால்பறிபோன சுபாவின் ஏக்கங்களும் அவை சாந்த பழைய துயர நினைவுகளும் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. விபத்து நேர்வதற்கு முன்பு ஆனந்தமாய் விளையாடித் திரிந்தவள் அந்தச் சிறுமி, மோட்டார் சைக்கிள் விளையாட்டு, கொக்கரக்கோ விளையாட்டு என்று புதுப்புது

வினையாட்டுக்களைத் தேடி அறிந்து ஆடும் பழக்கம் உள்ளவள் சுபா.

இவற்றுக்குரிய ஆட்டங்களையும் அவற்றுக்குரிய இசையையும் நெறியாளரும் இசையமைப்பாளர் த.தோபேட் அவர்களும் ஏலவே உருவாக்கியிருந்தனர்.

“எங்கள் வீட்டின் முற்றமெல்லாம்
எங்கள் ஊரின் கற்றும் எல்லாம்
வந்து கூடி வளைஞ்ச நிற்க
வளைய வந்து கழுவேன்”

என்பன இந்தப் பாடலுக்கு நான் தேர்ந்து அமைத்த வரிகளிற் சில. இந்த வினையாட்டு ஒரு நினைவுகூர்ற காட்சி. இதன் முடிவில், சுபா ஊன்று தடியுடன் ஒரு காலை இழந்தவளாக, இப்போதுள்ள நிலையிலே காட்டப்படுகிறாள்.

இந்தக் கட்டத்திலேதான், பாரதிதாசனின்

“வானும் கனல் சொரியும்
மண்ணும் கனல் எழுப்பும்.....
ஆன திசை முழுதும் - தணல்
அள்ளும் பெருவெளியாம்”

என்னும் பாடற் பகுதி வருகிறது.

சுபா கானும் ஒரு கனவாக, நரி, சிங்கம், ஓட்டகச் சிவிங்கி, குரங்கு ஆகிய வற்றை வைத்துப் புனையப்பட்ட ஒரு கட்டம் வருகின்றது. சுபா தான் கண்ட கனவைத் தன் தாய்க்குச் சொல்லுகிறாள்.

“ஓம்மா.... ஓட்டகச்சிவிங்கியைத் தின்ன நரியும் சிங்கமும் தூரத்திக் கொண்டு போகுதுகள். அதைக் காப்பற எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு நான் ஓடினான்” இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்த சுபா, தான் இப்பொழுது முடமாகி விட்டதனை நினைத்துத் துயரப்படுகின்றாள். அதன் பின்னர், அவள் ஆசுப்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்றபோது, மிதிவெடிபற்றி அறிந்து கொண்ட சங்கதிகள், மேற்கொள்ளவேண்டிய எச்சரிக்கைகள், பற்றி எல்லாம் நினைவு கூருகிறாள். சுபாவை ஓர் எடுத்துரைஞராக மாற்றி, நாடகாசிரியர் இந்த அறிவிருத்தல்களை அவையோருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். பின்னர், இடம் பெயர்ந்த மக்கள் சொந்த வீடு திரும்பும்போது ஏற்படும் மிதிவெடி விபத்

தொன்று காட்டப்படுகின்றது. இதில் அகப்பட்டவர் “ஜேயோ!..... ஜேயோ!..... இரத்தம் உதவிக்கு வர ஒருத்தரும் இல்லை” என்று பதறியபடி வெளியீறி வருகின்றார். அப்போது இடம்பெறும் பாடல் இது.

“மரணம் எம்மை விரட்டி அடிக்க இதயம் பயத்தால் நிரம்பி இருக்க உயிரைக் கையில் பிடித்தவாறு
ஒடிக்கொண்டே அலைகின்றோம்.....
வாழ்க்கையில் ஆசை எங்களுக்குண்டு
வாழ்வைத் தேடி ஒடுகின்றோம்”

விபத்தில் அகப்பட்டவர், ஒரு காலால் கெந்தி நடந்து ஊன்றுதடிகளைப் பிடித்தபடி நிற்கின்றார். அப்போது வரும் பாடல் -

“எம்மை முடக்கும் கொடுமை நீங்க
எதிரில் நெருக்கும் இடர்கள் போக
நன்மை வாய்ப்பு நமக்கு வேண்டும்
நாங்கள் மனிதர் நாங்கள் மனிதர்”

இதன் தொடர்ச்சிபோல வருவதே நாடகத்தின் இறுதிப்பாடலும் -

“எம்மை முடக்கும் கொடுமை ஒழிகு/எதிரில் நெருக்கும் இடர்கள் கெடுகு/நன்மை வாய்ப்பு நமக்கு வேண்டும்/நாங்கள் மனிதர் நாங்கள் மனிதர்/ சின்னதான் வீடென்றாலும்/சிறப்பு யாவும் நமக்கு வேண்டும்/அன்னை தந்தை அண்ணன் தமிழி/அமைதியான நிறைவு வேண்டும்/தந்தானானே தந்தானானே தந்தானானே/தந்தானானே தந்தானானே தந்தானானே” என்பதுதான் அப்பாடல்.

எந்த ஒரு மனித உமிருக்கும் வாழ்விடமும் சுற்றமும் கூட்டாளிகள், அணை துணைகள் வாயிலாகக் கிட்டும் ஆதரவும் இன்றியமையாதவை. அவற் றைப் பறித்தெடுக்கும் முயற்சிகளும் அனாதரவான நிலைகளும் நிர்ப்பதங்களும் அநியாயமானவை. இந்த உணர்வுதான், இந்த நாடகத்தின் உயிர்நிலையாக இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

முன்னொரு காலத்திலே, யாராவது ஒருவர் நாடக எழுத்துருவை ஆக்குவார். அது அவருடைய தனித்திறமைகளைக்கு வரையப்படும். அதன் பின்னர் தான் நெறியாளர், நடிகர்கள், பாடகர்கள், இசையாளர் என்போன்ற பங்களிப்புத் தொடங்கும்.

ஆனால், நவீன அரங்கியலில், மேற்கூறப்பட்ட சகல தரப்பினரும் சேர்ந்து ஈடுபடும் ஒரு கூட்டு முயற்சியாகவே நாடகக்கலை அமைகின்றது. 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' அப்படிப்பட்ட ஒரு கலையாக்க முறைமைக்கு அமைவாகத்தான் படைக்கப்பட்டது.

நாடகத்தில் வரும் சந்தர்ப்பங்களுக்கு உகந்த இசையினனக் கற்பண செய்து வாத்தியங்களில் இசைத்துக்காட்ட வல்லவராக இசையமைப்பாளர் த. ரெபிபெட் உள்ளமையால், பாடல்களுக்கு வேண்டிய இசை முன்கூட்டியே பதிவு செய்யப்பட்டுத் தயாராய் இருந்தது. இவ்விசைக்கு ஏற்ற சொற்களைப் பெய்து பாடலாக்க வேண்டிய வேலைதான் பாடலாசிரியரின் பங்களிப்பாக எதிர் பார்க்கப்பட்டது. இசையமைப்பாளருடன் ஒருங்கிருந்து பாடல்களை இயற்றின படியால், கணிசமான கொடுக்கல் வாங்கல்களுடன் சென்றுடையப்பட்ட சொல் ஒனைக் கோவைகளும் பொருஞுணர்ச்சிப் பிழம்புகளும் மூலப்பொருள் களாய் வந்து வாய்த்தன. இந்த மாதிரித்தான், இந்த நாடகத்தில் இடம்பெறும் பாடல் கள் பிறப்பெடுத்தன. இந்த மாதிரியான ஊடாட்டத்தின் விளைவான கலைப் பேறுகளை மதிப்பீடு செய்து அடிப்படையில் கிடைக்கும் பாடங்களை நம் வழிகாட்டி களாகக் கொள்வோமானால், அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் வெற்றிகரமாக அமையும் என்று நாம் நம்பி எதிர்பார்க்கலாம்.

அப்படிப்பட்ட வெற்றிகளை நமது கலையுலகம் மேலும் ஈட்டிச் சிறப்படை வதாக!

‘நஞ்சறுத்தும் கானல்’ நாடகத்தின் அளிக்கை முறையை

- தே.தேவானந்த்

‘நஞ்சறுத்தும் கானல்’ நாடகம் நாற்பது நிமிட நேர அளிக்கை நேரத்தைக் கொண்டது. இதனோடு நாடகத்தைப் பார்ப்பதற்காக வரும் சிறுவர்களைத் தயார்ப்படுத்தல், சிறுவர்களுக்கான விளக்கவுரை என்பனவும் ஆற்றிருக்கியில் உள்ளடங்கியிருக்கும். மொத்தமாக நாடக அளிக்கைக்கான நேரம் ஒரு மணித் தியாலமாக இருக்கும்.

பார்வையாளர்களான சிறுவர்களைத் தயார்ப்படுத்துதல்

நாம் நாடகத்தை அளிக்கை செய்வதற்காகப் பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது அதிகமான பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களும் அதிபர்களும் பிரம்பும் கையுமாக நாடகம் நடைபெறும் மண்டபத்துக்குள் நின்று பிள்ளைகளை உறுக்கியபடி இருப்பார்கள் வரிசையா போ, சத்தம் போடாதை, வாயில் கைவை என்ற சத்தங் களைக் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும் சில பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்குப் பிரம்பினால் அடிப்பார்கள். பயம் நிறைந்த பீதி மாணவர்கள் மத்தியில் நிலவும்.

மாணவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் இந்த வகையான இறுக்கமான நிலை மையை வென்று நாடகம் போடவேண்டியவர்களாகவே நாம் இருந்தோம். இதனால் நாம் மாணவர்களை தளர்நிலைக்குச் சொன்னு வருவதற்கான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்போம். இதில் முதலில் மாணவர்களுக்கு நாம் யார்? ஏன் பாடசாலைக்கு வந்திருக்கிறோம்? என்ன செய்யப்போகிறோம்? போன்ற விபரங்களைத் தெரிவிப்போம். பின்னைகளிடம் ஏன் இந்த மண்டபத்தில் கூடியிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்போம். பின்னைகள் பதில் சொல்லத் தயங்கு வார்கள். நாம் மீண்டும் மீண்டும் கேட்போம். பின் மெல்ல மெல்ல பதில் சொல்ல ஆரம்பித்து மிகச் சத்தமாகப் பதில் சொல்லத் தயாராகிவிடுவார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து நாடகம் பார்க்க வந்த அனைத்து மாணவர்களையும்

இணைத்து சில விளையாட்டுக்களை விளையாடுவோம் விளையாட்டுக்கள் மண்டபத்தினுள் இருந்து விளையாடுவதாகவும் மண்டபத்திற்கு வெளியே காணப்படும் பாடசாலை முற்றத்தில் விளையாடுவதாகவும் இருக்கும் உள்ளும் வெளியும் என்பது பாடசாலை அதிப்ரகளைப் பொறுத்து வேறுபடும்.

மண்டபத்திற்குள் விளையாடுவதாக இருந்தால் ‘புகையிரதம் ஓடுதல்’ என்ற விளையாட்டை விளையாடுவோம். மாணவர்களை இரண்டாகப் பிரித்து நடுவில் ஒருவர் நின்று இரண்டு கைகளையும் மேலே உயர்த்திப் பிடித்து கைகளை மாறிமாறி உயர்த்தி தாழ்த்தி அசைப்பதனுடாக இரண்டு பிரிவினரையும் மாறி மாறி கைதட்டச் சொல்லுவார். முதலில் குறைந்த வேகத்தில் ஆரம்பித்து கூடிய வேகத்திற்கு கையசைவு செல்லும். அப்போ புகையிரதத்தின் சத்தம் கேட்கும். புகையிரதத்தின் சத்தத்தை உணர்ந்ததும் மாணவர்கள் சந்தோஷமடைவார்கள். அவர்கள் முகம் மலர்ந்து சிரிப்போடு காணப்படும்.

மண்டபத்திற்கு வெளியே விளையாடுவதாயின் கிராமிய விளையாட்டான ‘பசவும் புசியும்’ விளையாட்டை விளையாடுவோம். சிறுவர்கள் வட்டமாகக் கைகோர்த்து நிற்பார்கள். இது வேலியாகக் கருதப்படும். வட்டத்தினுள் ஒரு சிறுவன் பசவாகவும் வட்டத்துக்கு வெளியில் இன்னொரு சிறுவன் புலியாகவும் நிற்பான். புலி வட்டத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து ‘சங்கிலி புங்கிலி கதவைத் தீ’ என்று கத்தும். வேலிகள் ‘நான் மாட்டன் தேங்காய் புலி’ என்று பதில் சொல்லும். பின் புலி பசவைப் பிடிப்பதற்காகத் தூர்த்தும் பச ஓடும் வேலி கள் மறிக்கும் இப்படி விளையாட்டு கலகலப்பாக அசையும். இந்த விளையாட்டை விளையாடும் போது பிள்ளைகள் உற்சாகமாகவும் கறுக்கறுப் பாகவும் காணப்படுவார்கள். தொடர்ந்து விளையாட ஆர்வமாக இருப்பார்கள். முன்பு காணப்பட இறுக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சியான ஒரு குழலுக் குள் வந்துவிடுவார்கள். இதன் பின் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பாடல் சொல்லிக் கொடுப்போம். பாடலை எல்லாப் பிள்ளைகளும் பாடுவார்கள். இதில் அனேமாக குழந்தை மசனன்முகவிங்கம் ‘யாரோடு நோகேன்’ என்ற நாடகத்தில் எழுதிய ‘சுக்குப் பக்கு ரய்ய தோட்டம்’ என்ற பாடல் பாடப்படும். இப்பாடலை பிள்ளைகள் மிகவும் விருப்புதனும் ஆர்வத்துடனும் படிப்பார்கள்.

பாடல்: சுக்குப் பக்கு சுக்குப் பக்கு ரய்ய தோட்டம்
 சுத்தி சுத்தி சுப்பர் கொல்லை
 அம்புலி மாமா அழகழ சொக்கா
 எங்கே போறாய்? காட்டுக்குப்போறேன்
 காட்டை ஏன்? கம்பு வெட்ட

கம்பு ஏன்? மாஞ் சாய்க்க
 மாஞ் ஏன்? சாணி போட
 சாணி ஏன்? வீஞ் மெழுக
 வீஞ் ஏன்? பிள்ளை வளர
 பிள்ளை ஏன்? பள்ளிக்குப் போக
 பள்ளி ஏன்? பாடம் படிக்க
 பாடம் ஏன்? பட்டம் வாங்க
 பட்டம் ஏன்? மனிசரா வாழ

சிறுவர்களைத் தயார்ப்படுத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்துவோம். ஏனெனில் நாடக ஆற்றுகை பிள்ளைகளும் பங்குகொள்வதாக இருப்பதனால் ஆகும் பிள்ளைகளின் பங்குபற்றலை தூண்டுவதற்குத் தயார்ப்படுத்தல் பணி மிகமுக்கியமானது.

பாடல் முடிய சிறுவர்களுக்கு வெடிபொருட்கள் தொட்பான விளக்கமொன்று வழங்கப்படும். இதற்கு மிதிவெடிகளின் வடிவங்கள் அவற்றினால் பாதிக்கப் பட்டோர், வெடிபொருட்கள் காணப்படும் இடங்கள் என்பவற்றை வரைந்த பெரிய காட்சித் திரைகளைப் பயன்படுத்தி விளக்குவோம். காட்சித் திரைகள் மூலம் சிறுவர்கள் வெடிபொருட்கள் பற்றிய அறிவை ஓரளவு பெற்றுவிடுவார்கள். இதன் பின்பு நாடகம் ஆரம்பமாகும்.

நாடக அளிக்கை

‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ நாடகத்தைத் தயாரிக்கின்றபோது பாடசாலையில் ஆண்டு 1 முதல் ஆண்டு 13 வரையான வயது வேறுபாடுள்ள சிறுவர்கள் ஒன்றாக இருந்து பார்ப்பதற்குரியதான் அம்சங்களை/விடயங்களை உள்ளடக்க வேண்டிய நிலையில் நாம் இருந்தோம்.

மாணவர்களுக்கு வெடிபொருட்கள் தொட்பாக கற்பிக்கப் போகிறோம். இதற்கு எவ்வாறு அரங்கை ஒரு ஊடகமாகப் பாவிக்கலாம்? இதனை எவ்வாறு மகிழ்ந்து கற்பதற்குரியதான் ஒன்றாகக் கொடுக்க முடியும்? எந்த வகையான அரங்க உத்திகளைப் பயன்படுத்த முடியும்? பேன்ற கேள்விகள் நாடகத் தயாரிப்பின்போது எழுந்தன. அதிகமாக சிறுவர் அரங்க அளிக்கையில் காணப்படும் பஸ்வகைத் தன்மைகளை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டோம். இடையிடையே கட்டிளமைப் பருவத்தினருக்குரியதான் பண்புகளையும் நாடக அளிக்கையில் உள்வாங்கி உள்ளோம்.

சிறுவர்களுக்கு மிக அருகில் இருக்கக்கூடியதான் உண்மைக் கதை யொன்றை நாடகத்தின் பிரதான கதையாக நகர்த்திச் செல்கின்றோம். மிதி

வெடியால் கால் பறிபோன சிறுமியின் கதை பார்வையாளர்களான சிறுவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. சிறுமியின் நினைவுக் காட்சிகள் அளிக்கை செய்யப்படும்போது கதை பின்னோக்கி நகரும். அதேவேளை யதார்த்த வாழ்வின் சம்ஹங்கள் முன்னோக்கியும் நகரும் பொதுவில் நாடகத்தின் அளிக்கைக் கோடுகள் நேர்கோடாகவும் கிடைக்கோடாகவும் காணப்படுகின்றன.

நாடகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பின்னையின் கனவில் தோன்றுவதாக மிருகங்களைப் பாத்திரமாகக் கொண்ட சிறுவர் நாடகம் ஒன்று அளிக்கை செய்யப்படுகின்றது. நாடகத்திற்குள் நாடகம் என்ற உத்தி முறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பத்து நிமிட நேரம் எடுக்கின்ற இந்தப் பகுதி அணைத்து வயது மாணவர்களையும் வெகுவாகக் கவர்வதையும் அவர்கள் நினைவில் அதிகமாக நிற்பதையும் காணமுடிகிறது.

மாணவர்களுக்கு விருப்பமான கிராமிய விளையாட்டுக்கள், விளையாட்டுக் களுடன் இணைந்த பாடல்கள் அளிக்கையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. விளையாட்டுக்கள் இரண்டு வகையில் காணப்படுகின்றன.

- ❖ நடிகர்கள் மேடையில் தமக்குள் விளையாடுதல். இதில் பார்வையாளர்கள் பங்குகொள்ளமாட்டார்கள்.
- ❖ நடிகர்களும் பார்வையாளர்களில் சிலரும் இணைந்து மேடையிலும் மேடைக்குக் கீழ் உள்ள பகுதிகளிலும் விளையாடுதல்.

பார்வையாளர்களான சிறுவர்கள் நடிகர்களுடன் விளையாடுவதில் மகிழ்வார்கள். இங்கு நடிகர்கள் பெரியவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுடன் கூடி விளையாடுவதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் நடிகர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவை ஏற்படுத்தத் துணை நிற்கின்றன. இங்கு யம்புடுத்தப்படும் விளையாட்டுக்கள் இலகுவானவையாக பல சிறார்கள் இணைந்த விளையாடக் கூடியதாக, வெற்றி தோல்வி அற்றதாகக் காணப்படுகின்றன.

இசை, இசைப்பாடல்கள் என்பன எப்போதும் சிறுவர்களை மிகவும் ஈர்க்கின் றவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. சிறுவர் நாடகங்களில் அதிகமாகப் பாடல்கள் யம்புடுத்தப்படுவது வழமை. இங்கு இலகுவான மெட்டுக்கள், பாடல்வரிகள் யம்புடுத்தப்பட்டுள்ளன. சிறார்கள் திருப்பிப் பாடக்கூடியதாக, நினைவில் வைத்

திருக்க்ஷதியதாக பாடல்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பாடல்களுக்கு ஏற்றதாக இலகுவான நடனங்களும் அளிக்கையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிகமான நடனங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிறார்களும் பங்குகொண்டு ஆடக்கூடிய தாகவே அமைந்திருக்கும். அளிக்கையின் சில கணங்களில் பார்வையாளர்கள் ஒரு தாள அமைவுக்குள் நின்று தன்னெழுச்சியான நடனக் கோலத்தை தரு வதற்கான வாய்ப்பையும் அதற்கான வெளியையும் ‘நெஞ்சறுத்தும் கானல்’ நாடக அளிக்கை கொண்டுள்ளது.

நாடக முடிவில் பார்வையாளர்களுடன் கலந்துரையாடல் ஓன்று நடைபெறும். அதில் மிதிவெடிப் பாதிப்புக்கள், அவர்களது, பிரதேசத்தில் காணப்படும் மிதி வெடிப் பிரதேசங்கள் போன்ற விடயங்கள் கலந்துரையாடப்படும். நாடகத்தில் பேசிய விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கேட்கப்படும். இதன் பின் மாணவர்கள் நாடகத்தில் சொல்லப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களை எவ்வளவு தூரம் புரிந்துள்ளார்கள் என்பதை அறிவதற்காக நாடகத்தில் நடந்த ஒரு காட்சி மீன்சு செய்யப்படும். அனேகமாக அந்தக் கட்சி தவறான, ஆபத்தான செயற்பாடுகளை அமையும் அதனைச் சியான செயற்பாட்டுக்கு வழிநடத்துமாறு மாணவர்கள் கேட்கப்படுவார்கள். அதன்போது அனேகமாக மாணவர்கள் மேடையில் ஏறி செயற்பட்டு அல்லது இருந்தபடி சுத்தம் போட்டு சியான செயற்பாட்டுக்கு வழிவகுப்பார்கள். அதிகமாக பின்வரும் காட்சி மீன் நிழத்தப்படும். அதனை சிறுவர்கள் சியானதாக வழிப் படுத்துவார்கள்.

மாமா ஒருவர் மிதிவெடிப் பிரதேசத்துக்குள் மாடு ஓன்றைக் கட்டுவதற்காக மாட்டை கூட்டி வருவார். பார்வையாளர்களான பிள்ளைகள் மாமாவைப் போக வேண்டாம் என்று மறிப்பார்கள். மாமா தான் வழங்கும்பாடு போற்றாதை என்று கூறுவார். பிள்ளைகள், மிதிவெடிப் பல்கை இருப்பதால் அதற்குள் போக வேண்டாம். மிதிவெடி வெடிக்கும் என்று சொல்லி மாமாவை மேடையில் ஏறி மறிப்பார்கள். மாமா நன்றி சொல்லி வெளியேறுவார். பின் அனைவரும் பார்வையாளர்களும் நடிகர்களும் இணைந்து பாடலென்றைப் பாடி மகிழ்வாக முடிப்பார்கள்.

மாணவர்கள் மேடைக்கு ஏறிச் செயற்படும் செயல் ஆசிரியர்களையும் அதிபர் களையும் ஆசிரியத்திற்குள் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. சாவதேச நிறுவனங்களில் இருந்து வந்த வெளிநாட்டு பிரமுகர்கள் பல்வேறு அதனைப் பார்த்து வியந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைக்கு வருவதற்கு நாடக அளிக்கையின் சீரான வளர்ச்சி நிலையே காரணம்.

அழற்றுகையாளர்களின்
பட்டறிவுக் குறிப்பு

ஆளுமையை வளர்ப்பதற்கு உதவிய அரங்கு

- கு.லக்ஷ்மணன்

இன்றைக்கு அரங்கு, வழங்கும் நிலையில் பல மாறுபாடான வளர்ச்சிகளைக் கண்டுவருகிறது. இந்நிலையில் தனிமனித ஆளுமை விருத்திக்கு அரங்கு மிகப்பெரும் பங்காற்றுகிறது என்பதும் பலரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு கருத்தே. 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' என்ற இந்த நாடகமும் அது சாந்த செயற்பாடுகளும் இவ்வரங்கோடு தொட்பு கொண்ட அரங்கச் செயலாளிகளிடத்தில் ஏராளமான வளர்ச்சி களை ஏற்படுத்தி உள்ளதை அவதானிக்கிறேன். அவை அரங்கியல் சாந்தவையாக மட்டுமன்றி வாழ்வியல் சார்ந்தும் அமைந்திருப்பது மகிழ்வைத் தருவதாக இருக்கிறது. என்னோடு நட்புறவுடன் இருக்கும் இவர்களிடம் நெருங்கிய ருக்கிற பொழுதுகளில் நான் அவதானித்த வளர்ச்சிப்பாங்கான மாற்றங்களைப் பகிள்ந்து கொள்ளுதல் பொருத்தமானது என்றே நினைக்கிறேன்.

நானும் இவ்வரங்க நடவடிக்கைகளில் உள்வாங்கப்பட்டவன் என்ற வகையிலும் அனேக சந்தர்ப்பங்களில் வெளிநின்று பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களைப் பெற்றவன் என்ற நிலையிலும் எனது மனதின் பக்ஞமையான படிவுகளில் நின்றும் வெளிக்கிளம்புகிற நினைவுலைகளை 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' சாதித்த, சந்தித்த 'பாரம்' பற்றிய சிந்தனையில் பேசுதல் பயனுள்ளதாய் அமையலாம்.

எதேச்சையாக இவ்வரங்கு என்னை ஈர்த்துக்கொண்டாலும் அதன் ஒவ்வொரு அசைவும் எனக்கு நம்பிக்கையுடையதாகவும் சந்தோசமானதாகவுமே அமைந்திருந்தது. தொடர்ந்து இதைநிதிருக்கவேண்டும் என்ற ஆசையை ஏற்படுத்திய வண்ணமிருந்தது. இதைவிடவும் உரிய இலக்கு நோக்கி நாம் நெறிப் படுத்தப்படுவதான உணர்வு ஏற்பட்டவண்ணமிருந்தது.

நாடக முன்னேற்பாட்டின் பிரகாரம் பாடசாலை மாணவருக்கான நாடக அமைப்

பும், கிராம மக்களுக்கான தெருவெளி அரங்க அமைப்பாகவுமே இவ்வரங்க செயற்பாடு திட்டமிடப்பட்டது. இத்திட்டம் அதன் பயன் தொடர்பான முழுப் பிரயத்தனங்களையும் கொள்ளவேண்டும் என்பதில் செயலாளிகள், நெறியாளர், யாவரும் மிகுந்த கருத்துடனிருந்தனர்.

இவ்வரங்கு அரங்கச் செயலாளிகளிடம் காணப்பட்ட ஆற்றல்களை முழுமையாக உள்வாங்கி தன்னை வளமாக்கிக் கொண்டுள்ளது எனலாம். அரங்கப் பாவனையில் உள்ள சித்திரங்கள், விளக்கப்படங்கள் என்பவற்றோடு வேட உடைகள் பிரமாண்டமான காட்சியமைப்புகள், காட்சிப்படிமங்கள் சிறப்பாக காகித கூழங்களில் வடிவங்கள் அமைத்துக் காட்சிப்படுத்தல்களை மெரு கூட்டியதிலும் இவர்களின் உழைப்பு தனிப்பட்டது.

இவற்றோடு அரங்க மின்னாளிப்பிரயோகம், ஒலியமைப்புக்கள் என்பவற்றையும் அரங்க செயலாளிகளே செய்கின்றனர். இத்துறைகளில் இவர்களது வளர்ச்சி நாடகத்தின் செம்மைக்கு பெரிதும் உதவுகிறது. இப்போது இவையற்றிய ஒழுங்கான அறிவு குறைந்தது ஜந்து பேரிடம் (இருவர் உட்பட) உள்ளது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

நாடகம் தொடர்ச்சியான மேடையேற்றலைக் கொண்டிருந்ததால் இவர்கள் தமது நடிப்பிலும் அது சார்ந்த வேலைகளிலும் தகுந்த உத்திகளைக் கையாண்டனர். இவ்வுத்திகள் நாடகத்தில் பல புரினாம வளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தின. நெறியாளினால் மாற்றம் செய்யப்படும் காட்சிகளை மிக இலகுவாக விளங்கிச் செய்யக்கூடியவர்களாக அவர்கள் உருவானதை செய்யப்படு ஆரம்பித்த ஒரு சில மாதங்களில் அவதானிக்க முடிந்தது. நாடக ஓட்டத்தில் இவர்களது ஒத்துழைப்பான பங்களிப்பு குறைந்த நாட்களுக்குள் உரிய இலக்கினை நோக்கிய அதிகமான முன்னேற்றத்தை அடைய வகைசெய்தது எனலாம்.

அரங்க செயலாளிகளிடத்தில் ஆனுமைவிருத்தி என்ற நிலையில் நோக்குகிற போது இவர்களிடம் சுயகட்டுப்பாடும், வழங்கப்பட்ட வேலையிலும் பிறவற்றிலும் பொறுப்புணர்வுடன் செயற்படுபடும் பண்பும் உள்ளதை அவதானிக்கின்றேன். நேர முகாமைத்துவம் இவர்களிடம் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு வளர்ச்சி எனக் கூறலாம். இப்போது இவர்கள் சமூகத்தின் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவும் சமூகத்தினை நம்புவர்களாகவும் உள்ள நிலை மகிழ்ச்சியானது. அப்பணிப்பு டன் சேவையாற்றும் மனப்பக்குவம் உருவாகி இருப்பதும் ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ பெற்ற பெரும் பேறே என்பேன்.

இதைவிட தாம் சம்மந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை சமூகவியல் ரீதியில் நோக்கு

பவர்களாவும். தமது வீட்டு நிகழ்வுகளா தம்முள் பகிர்ந்து கொள்பவர்களாக வும் எதையும் கணைப்பதன் மூலம் தீவு காண்பவர்களாகவும் அவர்கள் இருப்பதை இப்போது காண்கிறேன். இதைவிட இவர்கள் சொல்வதில் இருந்தும் இவர்களது குடும்பத்தினருடன் கொண்ட நபிஸ் இருந்தும் குடும்பத்தின் நம்பிக்கைக் குரியவர்களாகவும் குடும்பத்திற்கு நம்பிக்கையைக் கொடுப்பவர்களாகவும் இவர்கள் உள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. சிலரின் பெற்றோர் இவர்களின் வளர்ச்சி களை, ஒழுங்குகளை தாம் அவதானித்ததாக நேரடியாகவே எம்மோடு பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார்கள்.

‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ பாடசாலையைக் களமாக கொண்டு அமைந்ததனால் பாடசாலை விடுமுறைக் காலம் நாடகம் பற்றிய மீள்பார்வைக்கும், இலக்கு நோக்கிய அடைவு மட்டத்தினை பரிசீலிக்கவும் கூடிய அரிய வாய்ப்பாக அமைந்தது.

மேலும் இக்காலப் பகுதியில் சுயவிருப்பின் பேரில் தாளவாத்தியங்கள் பல பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. இவற்றுள் பிரதானமாக ரம்ஸ், ரமின், கொங்கோட்டர்மஸ் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அனைவருமே நடனத்தினை (பரதம்) தகுதி நிலை வரை பயின்றனர். இது சிறந்த உடற்பயிற்சியாகவும் நாடகத்தின் பல அசைவுகளில் பயன்மிக்கதாய் இருப்பதாகவும் அவர்கள் கூறும்போது அதன் பயணை என்னால் அனுமானிக்க முடிகிறது. இவர்களிடம் இயங்பாக ‘தாளக்கட்டு’ இருப்பதனால் கலபமாகப் பயிற்றுவிக்க முடிவதாக பயிற்றுவிப்பாரான கூபாங்கி கூறுவது மகிழ்ச்சியான விடயமே.

அத்துடன் சிந்துநடைக் கூத்தான காத்தவராயனைப் பழகியள்ளர்கள். அப்பால் களை மிக உரத்த குரலில் பாடும்போதும் தாளம் தட்டும் போதும் முதலில் எனக்கு ஆச்சிரியமாகவே இருந்தது. இப்பயிற்சிக் காலத்தின் ஆற்ப பகுதிகளில் என்னால் கலந்துகொள்ள முடியாமைக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் என் பரிட்சை காரணமாய் இருந்தது. இருப்பினும் நான் பயிற்சியைத் தொடரச் சென்றபோது ஆச்சிரியப்படும் வகையில் அவர்கள் வளர்ந்திருப்பதை உணர்ந்தேன். மேற் சொன்ன விடயங்கள் மட்டுமன்றி நெறியாளர் சொல்லுகின்ற விடயங்களை குழு வாகச் சேர்ந்து குறுகிய நேரத்தில் வலுவான படிமங்களாகச் செய்துகாட்டினார்கள். அவர்களிடம் வளர்ந்திருந்த அச்சிந்தனை என்னை ஆச்சிரியப்பட வைத்தது மட்டுமின்றி அத்தகையதொரு பயிற்சி எனக்குக் கிட்டாதனத்திட்டு கவலையாகவே இன்றும் இருந்து வருகிறது. இக்காலத்தில் உருவான படிமங்கள், அலசப்பட நட்டு நிலைமைகளின் விளைவாக இவர்களிடம் எழுந்த மனச்சிக்கல்களே நெறியா ஸினால் ‘பசித்த மண்’ நாடகமாக உருவாக்கப்பட்டது.

தென்னிலங்கைக்கான சுற்றுப்பயணம் ஒன்று இக்குழுவினரால் மேற்கொள்ளப் பட்டபோது நானும் அதனுள் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தேன். தொன்மையான நகரங்கள், வரலாற்று முக்கியத்தும் வாய்ந்த இடங்கள் கலைத்துவமான அம்சங்கள் என்பன உட்பட பலவும் பயனுள்ள வகையில் அது அமைந்திருந்தது. இதில் குறிப்பிட்க்கூடிய வகையில் நான் அவதானித்தது இச்சுற்றுலாவுக்கான ஒழுங் கமைப்பே. குறைந்த நாட்களுக்குள், பலவும் சாதுரியமாக உச்சப்பயணப் பெறும் வகையிலும் உணவு, தங்குமிடம் தொடர்பான ஒழுங்குகள் கச்சிதமாகவும் அமைந்தமையாகும்.

ஏனெனில் முன்னனுபவம் ஏதுமின்றி நாடகம், அதன் செயற்பாடுகள் மூலம் தமக்குக் கிடைத்த தொடர்புகளை, உறவுகளைக் கொண்டு இத்தகையதொரு முயற்சியை வெற்றிரகரமாகச் செய்ததில் இவ்வரங்கச் செயலாளிகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். சுற்றுலாவில் ஏற்பட்ட ஒவ்வொரு சம்பவங்களும் பக்மையான நினைவுகள். A-9 பாதைப் பிரயாணம் எமக்கு ஓர் நாடகத்துக்கான கருவைத் தந்தது. அது 'பசித்தமண்' நாடகத்தில் உரிய செல்வாக்கை செலுத்தியுள்ள மையைக் காணலாம். சுழிபுரத்தில் தம் முயற்சியால் இந்நாடகத்தை மேடையேற்றியது எல்லோர் மனதிலும் ஒரு புதுத்தெம்பைத் தந்ததாகச் சொன்னார்கள். இவர்களிடம் நாடகம் பற்றிய ஆர்வத்தின் வளர்ச்சியே மூன்று மேடைகளில் 'அக்கினிப் பெருமூச்சு' நாடகத்துடன் இணைந்து நடித்துக் கொண்டமையாகும்.

இந்நாடக செயற்பாடுகள் மூலம் நீங்கள் பெற்றது என்ன? என்ற என் தேடலுக்கு மக்கள்படும் துயரங்களைக் கண்டோம். எப்படியெல்லாம் தம் கீவியத்தை ஓட்டுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தோம் என்பது அவர்கள் யணமிகுந்த தாகக் கருதிச்சொல்லும் ஓர் அம்சாகும். இத்தகைய செயற்பாடுகள் அவர்களிடம் ஓர் உள்ளண்ணவை ஏற்படுத்திமிருக்க வேண்டும் இவர்கள் இப்போது தமது தேசியம் பற்றிய தெளிவான பாவை உடையவர்களாத உள்ளனர். மன், மக்கள், பண்பாடு மீது மிகுந்த ஈடுபாடும் மதியும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இவ்வாறான இவர்களது மனதிலை மாற்றங்களும் பட்டறிவுகளும் சுட்டிக்காட்டக் கூடிய பல மாற்றங்களைத் தந்தன.

அரச திணைக்களாங்கள், N.G.Oக்கள், I.N.G.Oக்கள் எனப் பல நிறுவனங்களுடன் கிடைத்த தொடர்புகளை நினைக்கிறேன். மிகவும் ஸாவகமாக அந்த அலுவலகங்களுக்குள் சென்று கருமாற்றும் பக்குவும் இவர்களிடம் உருப் பெற்றதையும் நான் வளர்ச்சியாகவே கருதுகின்றேன். ஏனெனில் சாதாரண மக்கள் மட்டுமின்றி கற்றவரும்கூட அதிகம் நெருங்கப் பயியடுவது

இவ்வலுவலகங் களுக்குத்தான் என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

ஓவ்வொரு அரங்க செயலாளியும் பரஸ்பரம் நெருக்கமான நட்புன் நல்ல நண்பர் களாக உள்ளனர். ஓவ்வொருவருடைய குடும்பத்தாருடனும் கொண்ட நட்பு இங்கு குறிப்பிடக்கூடியது மட்டுமன்றி மகிழ்வு தரும் விடயமுமாகும். இதற்கு இடையில் சென்ற ஓவ்வொருவரின் பிரியாவிடை நிகழ்விலும் எல்லோரும் கண் கலங்கியது இதற்குச் சான்று எனலாம். உண்மையில் இவர்களின் பிரிவுகள் நட்பு நிலையில் ஓவ்வொருவருக்கும் மட்டுமின்றி குழு நிலையிலும் அதன் செயற்பாடுகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதை நெறியாளர் உட்பட அனைவருமே கவலையுடன் கூறினர் என்பது கோடிட்டுக்காட்ட வேண்டிய விடயமாகும். எனினும் சென்றவர்கள் இன்னமும் இக் குழுவினருடன் கடிதம், தொலைபேசி மூலமான தொடர்புகளைப் பேணுவது மகிழ்வைத் தருகிறது.

இவ்வாறு ஓவ்வொருவருக்கும் இடையில் இருந்த நெருக்கமான நட்பு பிரிதல் என்பதைக் கேள்விக்குறியாக்கியது. எவ்வகையிலாவது நாடகம் சார்ந்து தாம் செயற்படவேண்டும் அதன்மூலமாக கிடைத்த நட்பை பேணவேண்டும் என்பதில் இவர்கள் ஆர்வமாக உள்ளார்கள். நாடகம் ஈடுத்தந்த இவர்கள் மீதான சமூக நம்பிக்கை, சமூகம் மீதான இவர்களது நம்பிக்கை இவர்களைத் தொட்டந் தும் நாடகத்தில் ஈடுபடச் செய்தது எனலாம். நாடகத்தின் மூலம் நிறையவே சாதிக்கலாம் என்ற உணர்வு இவர்கள் மனங்களில் ஆழப்பதிந்த ஒன்றாகவே இருக்கிறது. தமது மேற்படிப்புக்களை அரங்கு சார்ந்தே அமைப்பதில் இவர் கள் ஆர்வம் கொண்டுள்ளமையை அவதானிக்கின்றேன்.

இவ்வாறான இவர்களின் நிலையும் மிதிவெடி விழப்புணர்வு தொடரவேண்டிய அவசியத்தை சமூகத்தின் தேவையாக உணர்தலும் இவர்களை ஒரு செயற்றிறன் மிக்க அரங்கக் குழுவாக இயங்க வைத்தது. இந்நிலை அனைவர்க்கும் மன நிறைவு தருவதாக அமைகிறது.

என் சிந்தனையை தூண்டி விட்டது

- சி.குமார்

'நெஞ்சறுத்தும் கானல்' என்ற நாடகப் பயிற்சிப் படிமுறை என்னில் ஏராளமான மாற்றங்களைத் தந்திருப்பதை நான் உணர்கின்றேன்.

நான் இந்தக் குழுவில் இணைவதற்கு முன் கடற்றொழில்செய்து வந்தேன். கடற்றொழில் செய்யும்போது நிறைய (பணம்) உழைப்பீன். வருமானம் அதிகமாக தொழில் செய்துவிட்டு நேரத்துடன் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவேன். மிகுதி நேரத்தை வீண் பொழுதாகக் கழிப்பேன். குறிப்பாக ‘சுதி பண்ணுவேன்’ இதற்காக உழைக்கும் பணம் முழுவதையும் செலவு செய்வேன். ஆனால், நான் இப்போது அப்படியல்ல. இங்கு வந்து இந்தக் குழுவில் சேர்த்தாப் பிறகு எவ்வளவோ மாற்றம். இங்கு நான் கடற்றொழில் செய்து உழைத்ததோடு ஒப்பிடும்போது வருமானம் மிகக்குறைவு. வருமானம் மிகக்குறைவாக இருந்தாலும் நேரத்தைப் பயனுள்ளதாகச் செலவு செய்கின்றேன். இதனால் மனது நிம்மதியாகவும் சந்தோஷமாகவும் உள்ளது.

இப்போது என் மனதில் நல்ல சிந்தனைகள் உருவாகியுள்ளன. முன்பு இப்படியான சிந்தனைகள் எனக்கு இல்லை. இப்ப நான் ஒரு கட்டுக்கோபுக்குள் இருந்து வளர்கின்றேன். இப்படி வளர்வதால் பிறருக்கு சேவை செய்வதால் நல்ல சிந்தனைகளும் நல்ல எண்ணங்களும் எனக்குள் வளர்கிறது எனக்கு இப்பநல்ல வழிகாட்டல்கள் இருப்பதால் என் வாழ்வில் நல்ல மாற்றம் உருவாகியுள்ளது. இப்போது நான் எங்கள் இடத்திலிருந்து வேறுபட்டவனாக வழிகின்றேன்.

முன்பு நான் கடற்றொழில் செய்யும்போது ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் வழங்கு வந்தேன். எங்கள் இடத்தில் எத்தனையோ மனிதர்கள் வெளி உலகம் தெரியாமல்

வாழ்கின்றார்கள் இப்பவும் அப்படி இருக்கிறார்கள். எமது இடத்தில் எல் ஹோரும் கடற்றியலில் செய்வார்கள் அவச்சன்றுக்கு கடலும் ஸீடும் ஊரும் என்ற உலகம் மட்டும்தான் தெரியும் வேறு சிந்தனைகள் சிந்திப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் மிகமிகக் குறைவு. ஆனால், நான் இங்கு வந்து இணைந்ததால் என் சிந்தனையை விரிவுபடுத்தி வெளி உலகத்தைப் பற்றி அறியமுடிகின்றது.

நாடகத்தின் பெயரில் எத்தனையோ நல்ல விடயங்களை என்னால் அறிய முடிகின்றது. எனது சிந்தனைக்கு என்னோடு இணைந்து செயற்படுகின்ற வர்கள் ஊக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பம் என் வாழ்வின் மாற்றத்திற்கு முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது.

“Explosive! I thought it was a good work indeed and others could learn from it. Very topical too.”

Francis Harrison
BBC

15-02-2002

Colombo correspondent.

“Very good performance with an excellent participatory approach. Thank you for your dedication for the children of sri lanka.”

Celine Lacoffrette
UNICEF Jaffna.

11.09.2002

என் சமூகத்துக்கு எதையாவது செய்யவேண்டும் என்ற உணர்வைத் தந்தது

- புரஜனி

நான் நாடகத்தை பல்கலைக்கழக கலைமாணிப் பட்டத்திற்காக வெளிவரியாகக் கற்றுவருகின்றேன். எனது கற்கைக்குத் துணையாக இருக்குமென்று என்னி இச்செயற்பாட்டில் இணைந்து கொண்டேன். இந்த நாடகத் தயாரிப்பு படிமுறைகளைஞும் ஆற்றுகைப் படிமுறைகளும் எனக்கு புதியதொரு தரிசனத் தைத் தந்தன.

இச்செயற்பாட்டின் ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர் எம்மை சிறு குழுக்களாகப் பிரித்து சமூகத்திலிருந்து பெற்ற காத்திரமான சம்பங்களைத் தெரிவு செய்து ஒவ்வொரு குழுவிடமும் சில சம்பவங்களைக் கொடுத்து படிமங்களாக்குமாறு கூறினார். இவ்வாறு படிமங்களாக்கப்பட்டவற்றில் தற்கால சமூகப் பிரச்சனைகள் சிலவற்றைத் தெரிவு செய்து அதற்கு அசைவு கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வசை வினூடாக உண்வும் வெளிக்கொணரப்பட்டது. இதன் பின்னர் எம்மையே விரும்பியவாறு ஒவ்வொரு அசைவுகளுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் பொருத்தமான வகையில் வசனத்தைப் பேசச் சொல்லி சொன்னபோது பங்குபற்றியோர் தம் வாழ்வின் அனுபவத்திற்கு ஏற்றவாறு வசனங்கள் பேசினார்கள். அவற்றில் இருந்து குறிக்கப்பட்ட கருவிற்கு ஏற்ற வகையில் காட்சிகள் ஒழுங்குபடுத்திக் கோர்வையாக்கப்பட்டன. இவ்வாறு கோர்வையாக்கப்பட்ட தொடர்கள் ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டன. பின்னர் குழுவாகச் சேர்ந்து ஒவ்வொருவரும் செய்வதன் குறைநிறைகள் கலந்துரையாடப்பட்டன. பின்னர் திரும்பத்திரும்ப ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டு வர்த்தைகள், அசைவுகள் என்பன திருத்தப்பட்டன. ஒரு தடவை செய்துவிட்டு பின்னர் கலந்துரையாடல் செய்து மாற்றம் செய்யப்பட்டு எழுத்துவிட்டு எழுதப்பட்டது. பின்னர் அவ்வெழுத்துருவின் அமைப்புக்கு ஏற்ப ஒத்திகை தொடர்க்கியாகச் செய்யப்பட்டது.

இதன்போது நாடகம் மேடையேற்றத்திற்குரியதாகத் தயாரானது. எல்லோரும் இணைந்து ஒரு நாடகத்தை உருவாக்கிய மகிழ்வும் திருப்தியும் ஏற்பட்டது. ஓவ்வொரு மேடையேற்றத்தின் பின்னரும் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. இதன் பின் பல திருத்தங்கள் செய்வதும் வழமையாக இருந்தது. இதிலிருந்தே நடிகள் தமது பாத்திரத்தின் உணர்வைப் பெற்றுக்கொண்டனர். சமூக நிலைமில் நின்று பாத்திரத்தைச் செய்ய முடிந்தது. நாடகம் பல இடங்களில் மேடையேறியபோது சமூகத்தில் துயரப்படுகின்றவர்களை நேரடியாக சந்திக்க முடிந்தது. இதனால் எனக்கு எனது சமூகத்திற்கு ஏதாவது செய்வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சமூகத்தின் மீது ஏற்பட்ட அனுதாபம் நடிக்கவேண்டும் என்பதைவிட மற்றவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்வேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு வளர்ச்சியடைய உதவியுள்ளது. இதற்கு இவ்வரங்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. இவ்வாறே இனியும் பல்தரப்பட்ட சமூக மக்களுக்கு என்னால் முடிந்தளவு உதவி செய்வேன்.

Excellent drama which realy has an impact for the children. We would like a performance in kilinochchi.

penny
programme officer
UNICEF, Mullaitivu.

29.07.2002

பிரயோக அரங்காக 'நஞ்சூருத்தும் கானல்'

- த.பிரபாகரன்

அரங்கு ஒரு வளிமைச்சர் வெளிப்பாட்டு ஊகம். அதனால் அது தனக்கீட்யியதான் பல தனித்துவங்களைப் பல்வேறு பரிணாமங்களில், பல்வேறு தளங்களில் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. அரங்கு தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளும் தளங்களில் ஒன்றாக அதனது 'பிரயோக அரங்கு' என்னும் இயல்பினைக் கூறிக் கொள்ளலாம். பிரயோகம் என்னும் இப்பதம் நாடகத்துறையில் அண்மைக் காலமாய் அடிக்கடி உச்சிக்கப்பட்டுவருகின்றது. வெறும் பொழுதுபோக்கிற காகவும், அழகியல் ரசனைக்காகவும், கேளிக்கைக்காகவும் மட்டுமே பயன்படுத் தப்பட்டு வந்த அரங்கு, அதன் படிப்படியான பண்பு வளர்ச்சியின் விளைவாய் புதியதான் வீச்சுவலுக்கொண்ட பிற தளங்களைத் தேடலாயிற்று அப்படியான தேடலின் உருவாக்கமே பிரயோக அரங்கு ஆகும். இதுவரை காலமும் மகிழ்வுட்டும் கலையாக மட்டுமே நுகரப்பட்டு வந்த நாடகம், பயன்பாட்டுக் கலையாகவும் உருப்பெற்று, சமூகத்திற்குத் தேவைப்படும் சில செயல்களைச் செய்யவல்ல ஆற்றலுள்ள சாதனமாகியது. ஈழத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்படைந்த போது, பரவலாக நிகழ்த்தப் பெற்ற பல பிரசார நாடகங்கள் இத்தகைய பிரயோகப் பண்பினைக் கொஞ்சமேலும் கொண்டிருந்தன. எனினும் அது ஓர் அரசியல் நடவடிக்கையின் அம்சமாக, ஒரு அமைப்பினால் அதன் கொள்கைகளை விளக்கவே நிகழ்த்தப்பட்டது. இது பிரயோகம் என்ற பண்பினைக் காட்டிலும் பிரசாரம் என்ற பண்பினையே அதிகமாகக் கொண்டிருந்தமையால், பிரயோக அரங்கிற்கான முழுப்பிரிமாணத்தையும் வெளிப்படுத்தவில்லை என்பதே சரியாகும்.

இவ்வகையில் அண்மைக் காலமாய் 'யுனிசெவ்', அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் ஆகியவற்றின் கூட்டினைப்பில் தேதேவானந்த் அவர்களின் நெறியாள்கையில், மதிவெடி விழப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வரும் 'நஞ்சூருத்தும்

கானல்' என்ற நாடகம் ஒரு பிரயோக அரங்கு என கலாநிதி சி. மெளனகுரு போன்ற அரங்கியல் வல்லுநர்களால் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' நாடகத்தில் பங்கேற்றவன் என்ற ரீதியிலும், பார்வையாளனாக இருந்த வன் என்னும் உரிமையிலும். இந்நாடகத்தில் காணப்படும் பிரயோகத் தன்மை கள் சிலவற்றை இங்கு பகிர்ந்துகொள்கின்றேன்.

யுத்தத்தின் கோரப்பிடிக்குள் சிக்காது தப்பித்துக்கொள்வதற்காக மேற்கொண்ட பரிய இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர், யாழ். குடாநாட்டிற்குள் மக்கள் மீனக்குடியமரத் தொடங்கியபோது அவர்களிடையே 'நின்றும் கொல்லும் வியாதியாக' மிதிவெடி, வெடிபொருட்கள் என்னும் அபாயம் விஸ்வரூபமெடுத்து நின்றது. மறைந்து கிடந்து மாந்தர் உயிர்குடிக்கும் இவற்றினால் சாவுகளும், அங்கவீனங்களும் நிதமும் நிகழ்ந்தவண்ணமாயிருந்தன. எம் தேசத்தில் புதைந்துகிடக்கும் மிதிவெடிகளை முற்றாக அகற்றுவதற்கு பல வருடங்கள் பிடிக்குமென்பதால் அது வரையும் மக்களிடையே மிதிவெடி தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, வெடிபொருட் பிரதேசங்களில் நடமாடுவதைத் தவிர்த்து வீணான உயிரிழப்பையும் அங்கவீனத்தையும் தடுக்கத் தொண்டு நிறுவனங்களால் பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. கருத்தரங்குகள், கவரொட்டிகள், வானோலி அறி விப்புக்கள், விளம்பரத்தட்டிகள் என்பன மூலம் இவ் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முயன்று, அது பூரண வெற்றியளிக்காத நிலையில், அரங்கின் உதவி நாடப்பட்டது. அதன் பெறுபேறே இந்த 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' எனும் பரப்புரை நாடகமாகும்.

மிதிவெடி, வெடிப்பொருட்கள் என்பவற்றால் ஏற்படும் ஆபத்தை விளக்குதல், மிதிவெடிகளுள்ள பிரதேசங்களை இனங்கண்டு தவிர்த்தல், மிதிவெடி உள்ள இடங்களில் காணப்படும் அடையாளப் பல்கைகளை அகற்றுவதைத் தடுத்தல் என்னும் மூன்று செய்திகளைக் கூறுதல் 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' நாடகத்தின் பிரதான இலக்காக இருந்தன. சாதாரணமாக மக்களுக்குச் சலிப்புடும் ஒரு விடயத்தைக் கையாளவேண்டியதொரு கட்டாயமும் இந்நாடகப் படைப்பாளி களுக்கு இருந்தது. இத்தகைய சவால்களைக் கருத்திற்கொண்டு நாடகத்தின் எழுத்துரு, பாடல்கள், இசை என்பன மிகநூணுக்கத்தோடும், கவனத்தோடும் கோர்க்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் நடிகர்களின் பங்களிப்போடு காத்திரமான ஆற்றுக்கையாக அளிக்கை செய்யப்பட்டது. மிதிவெடிகளில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவது சிறுவர்கள் என்பதனால், நாடகம் மாணவர்களையே பிரதான பார்வையாளர்களாகக் கொண்டிருந்தது. சிறுவர்களை நாடகத்தோடு ஒன்றி ணைக்கச் செய்வதற்கான விளையாட்டுக்கள், பிரம்மண்டமான காட்சிப் பொருட்கள், சிறுவர் நாடகப் பகுதிகள் என்பன கையாளப்பட்டன. அத்தோடு தேவையற்ற உணர்ச்சி அழுத்தங்களுக்கு அவர்கள் முகங்கொடுக்காத வண்ணம்,

இடையிடையே அந்தியப்படுத்தலான எடுத்துரைப்பு உத்தி மூலம் இது நிஜ மஸ்ல, நாடகம் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது.

இதனால் நாடகம் கூறவந்த செய்திகளை மாணவர்கள் தெளிவாக உள்வாங்கி, அதனைச் சரிவரத் தமக்குள் உணர்ந்து கொண்டனர். நாடகம் தான் கூற எடுத்துக் கொண்ட விடயங்களை வெற்றிகரமாகப் பிரயோகித்ததை ஆற்றுகை யின் பின்னரான மாணவர்களின் கருத்துக்கள் மூலமும், அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டுப் பெறப்பட்ட மதியிட்டுப் படிவங்கள் மூலமும் தெளிவாக அறிய முடிந்தது. அத்தோடு இவ்வாற்றுகையில் தமக்குப் பிடித்த பகுதிகளை பொழுது போக்காக இவர்கள் நடித்து மகிழ்வதும் இதனது பிரயோகத்தின் வெற்றியையே கூட்டி நிற்கின்றது.

மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்படும் விழிப்புணர்வு என்பது வெறும் கருத்து நிலையாவிலோ, ரசனையாவிலோ, உணர்வுநிலையாவிலோ மாத்திரம் நின்று விடாது. அது செயலுருப் பெறவேண்டுமென இந்நாடக ஆற்றுகை யாளர்கள் சிந்தித்தனர். அதன் விளைவாக மாணவர்களுக்கு நாடகத்தின் மூலம் ஊட்டப் பெற்ற செய்தி எவ்வளவு தூரம் சென்றடைந்துள்ளது என்பதைச் சொல்லினாக கம் மூலம் அறிவுதற்காக நாடகத்தில் வரும் மாமா ஒருவர் மாடுகட்டச் செல்லும் காட்சி மீளவும் நிகழ்த்தப்பட்டது. மதிவெடிப் பிரதேசத் துக்குள் மாடுகட்டச் செல்லும் மாமாவை ஒவ்வொரு தட்டைவயும் மாணவர் கள் தடுத்து நிறுத்தி அவருக்கு வேண்டிய அறிவுணர்கள் கூறுவார்கள் இது தவிர மதிவெடி உள்ள பகுதிகளை மாணவர்கள் ஊடாக இனம்கண்டு பிறமாணவர்கள் அப்பகுதிகளைத் தவிர்க்கும்படியும் அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இவற்றின் மூலம் மாணவர் மத்தியில் மதிவெடி தொடர்பான விழிப்புணர்வையும் சமூக நோக்கையும் ஏற்படுத்தும் பிரயோக கருவியாக இந்நாடகம் பயன்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

ஏலவே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது போன்று பிரசார நாடகங்களில் காணப்பட்ட அணுப்பு சர்ந்த கொள்கை விளக்கமாகவோ, அங்கு ஆதாவ திட்டும் முயற்சி யாகவோ இந்நாடகம் ஆற்றுகை செய்யப்படவில்லை. மாறாக ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் நிம்மதியான இருப்பினை உறுதி செய்து கொள்வதற்கான ஒரு வாசாலாகவே இவ்வாற்றுகைக் களம் திறந்து கொண்டது. சமூகப் பிரக்கஞ்சோடு, அதனை ஆற்றுகைசெய்த அத்தனைபேரும் பிரச்சனையின் தீவிரத்தை உணர்ந்து செயற்பட்டமையால் ஒரு வீரியமான - கன்திமிக்க - கலையம் சத்தை உள்வாங்கிக் கொண்ட படைப்பாக 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' பரினாமித்தது. பிரயோகப் பண்பினை இந்நாடகம் கொண்டிருந்தபோதும் கலைத்து வழும், அழகியற் தன்மையும் நிரம்பப்பெற்ற ஒரு சக்திமிக்க பிரயோகத்தை

இது கொண்டிருந்ததைக் காணமுடிகின்றது. அத்தோடு அதன் பிரயோகத்தில் இந்த சமுத்திவுள்ள எந்தவொரு உயிரும் மிதிவெடியால் பாதிப்படையக்கூடாது என்கின்ற உணர்வும் உறைந்து கிடந்தது.

மிதிவெடி பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த இதற்கு முன்னர் எடுத்த முயற்சிகளைல்லாம் முழு வெற்றியைப் பெறமுடியவில்லை. அதனால் இம் முயற்சியை அரங்கின் பலத்தைப் பிரயோகித்து வெற்றிபெற வைப்பதற்கு முன்னந்த 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' நாடகம் தன் செயலில் வெற்றி பெற்று விட்டதென்றே கூறவேண்டும். முன்னைய முயற்சிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்களில் காணப்பட்ட பலவினங்களைச் சிரிவரப் புரிந்துகொண்டு, விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதில் உள்ள சவால்களை இனங்கண்டுகொண்டமை இதனுடைய வெற்றிக்குப் பின்னனிக் காரணமென்னாம் மக்களிடையே உள்ள அலச்சியப் போக்கு, கருத்துஞ்சானமை, மிதிவெடித் தாக்கத்தின் விளைவுகளைப் பூரணமாக அறிந்துகொள்ள விரும்பாமை, பிற ஊடகங்கள் கருத்தைச் சொன்னவிதம் உள்ளுணர்வைத் தொடாத தன்மை என்பன போன்ற பலவினங்களையும், சவால்களையும் கண்டு கொண்டு, அவற்றினை நிவர்த்தி செய்யும் தன்மைகளோடு, அரங்கின் உச்சத் தன்மையோடு இந்நாடகத்தை மாணவர்மனதில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கோடு பிரயோகித்து, வெற்றியும் கண்டுள்ளனர்.

தேசத்தின் தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய, தக்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பிரயோ கப் பண்புடைய அரங்க வடிவமான 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' நாடகத்தில் நானும் சில ஆற்றுகைகள்களின் போது பங்குபற்றியிருப்பதைமிட்டு மனமகிழ்வும், ஆத்மதிருப்தியும் அடைகின்றேன். சமுத்து அரங்க வளர்ச்சியில் - குறிப்பாக பிரயோக அரங்க வளர்ச்சியில் - 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' நாடகம் ஒரு மைல்கள் என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கே இடமில்லை.

'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' - நாடகம்

மேடையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை - 143

மேடையேற்றக் களங்கள் - யாழ். மாவட்டப் பாடசாலைகள்
பார்வையிட்டவர்களின் எண்ணிக்கை - 66,550

நடிப்பதற்குப் பயிற்சி தேவை என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன்

- ஸ்ரீ.கஜேந்திரன்

நான் பாடசாலையிலும், சமூகத்திலும் நாடகங்களை நடித்துள்ளேன். அவை இங்கு நான் பங்குபற்றிய நாடகத்தைவிட மாறுபட்ட வடிவமாக இருந்தன. ஒரு நாளில் நாடகத்தைச் செய்துள்ளோம். காலையில் வசனங்களையும், பாத்திரத்தையும் தெரிவு செய்து மாலையில் நடிப்போம். இது எனக்கு கஷ்டமாக இருக்க வில்லை. வசனத்தை பாடமாக்கி மேடையில் அதனை ஒப்புவிக்தால் போதும் என்று நினைத்தேன். பாத்திரத்திற்கு ஏற்றவாறு நடிப்பது இல்லை, நடிக்கவும் தெரியாது. நாடகம் முடிந்த பின்னர் அதன் சரி, பிழைகளைப் பற்றிக் கைதைத்து அதனைத் திருத்துவதுமில்லை. நாடகம் முடிந்த பின்னர் ஒவ்வொருவரும் தன்னபாட்டில் சென்றுவிடுவதுதான் வழமையாக இருந்தது.

ஆனால், இங்கு வந்த ஆரம்பத்தில் நாடகம் செய்யும்போது கஷ்டமாக இருந்தது. ஏனென்றால் நாடகத்தினைச் செய்வதற்கு முன்னர் உடற்பயிற்சி கட்டாயம் செய்யவேண்டியிருந்தது. எனது பாத்திரத்தை தனியாக இருந்து யோசித்து என்பாட்டில் அதனை செய்து பார்க்கவேண்டும், நான் செய்வது சிரிய பிழையா என்பதை மற்றையவர்களுடன் கைதைத்து அவர்களுக்கு எனது பாத்திரத்தைச் செய்து காட்டி, அதில் எதனைத் திருத்தவேண்டும் என்பதைக் கேட்டறிந்து அதன்படி திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

இங்கு வந்த பின் திரும்பத் திரும்பச் செய்து பார்த்தால்தான் ஒரு பாத்திரத்தை முழுமையாகச் செய்யமுடியும் என்பதை உணர்ந்தேன். நாடகத்தினை ஒவ்வொரு மேடையேற்றத்தின் முன்னரும் ஒத்திகை பார்த்து அதில் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தில் உள்ள பிழைகளைத் திருத்தி மேடையேற்றுவது வழமையாக இருக்கிறது. நாடகம் முடிந்த பின்னர் எல்லோரும் அதில் ஏற்பட்ட

பிரச்சனைகளைக் கலந்துரையாடி உடனுக்குடன் திருத்திக்கொள்வோம். இதன் மூலம் அடுத்த தடவை நாடக ஆற்றுகை முன்னரைக் காட்டிலும் சிறப்பானதாக அமையும். இப்பொழுது நாடகத்தில் பங்கேற்பது இலகுவாக உள்ளது. இதற்கு நான் இங்கு பெற்றுக்கொண்ட பயிற்சிகள், ஒத்திகைகள், ஒழுங்கு விதிகள்தான் காரணம் என்று துணிந்து கூறலாம்.

**Very impressive show on the danger of landminess.
UNICEF and TRRO has pioneered the mine risk education in Jaffna. Very realistic.**

Jean luei Bovies
Head of programme
UNICEF

11.06.2002

அரங்கச் செயற்பாடு என்பது ஓழுங்கமைக்கப்பட்ட திட்டமிடல்

- யோ.மயூரன்

'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' என்ற இவ்வாற்றுகை எதிர்பார்த்த பயணவிட பல மடங்கு அதிகமான பயண எட்டியிருக்கிறது. இந்தப் பாரிய வெற்றிக்கு அரங்கு சர்ந்தமைந்த பல நடவடிக்கைகள் காரணமாய் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஓழுங்குபடுத்தப்பட்ட குழுநிலைச் செயற்பாடுகளும், நெறிப்படுத்தலும் முழுமையான இந்த வெற்றிக்குப் பின்புலமாய் அமைந்தன. கட்டுப்பாடுகள் ஓழுங்குகள் என்பன உயிர்நோக்குடன் ஏற்படுத்தப்படுகின்றவிற்கு நல்ல பயணவிட கொடுக்கின்றது என்பதை இத்திட்டமிடல் உணர்த்தியுள்ளது. இச் செயற்பாட்டின் ஆரம்பத்தில் எல்லா ஆற்றுகையாளர்களும் தமிழுள் கலந்தாலோசித்து கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிகள் சிலவற்றை அவர்களாகவே ஏற்படுத்தினர். இவை நடைமுறையில் கடுமையாகக் காணப்பட்டாலும் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையாகவே இருந்தன.

ஏற்படுத்திய சில விதிகள் வருமாறு:

- ❖ முன்னரிவித்தலின்றி ஆற்றுகைக்கு சமூகமளிக்கத் தவறுதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.
- ❖ ஒப்படைக்கப்பட்ட வேலைகள் கொடுக்கப்பட்ட காலத்துக்குள் முடிக்கப்படவேண்டும்.
- ❖ தொடர்ந்து தாமதமாக வருபவர் திட்டத்தில் இருந்து நீக்கப்படுவார்.
- ❖ ஆற்றுகை செய்யப்படும் பாடசாலைகளில் ஆற்றுகையாளர்கள் கண்ணியிமாக நடந்துகொள்ளல், பொறுப்பாளருக்குக் கட்டுப்படுதல் என்பன அவசியம்.

❖ நாடகச் செயற்பாட்டில் முழு ஈடுபாட்டுடன் இயங்குதல்.

போன்றதான் மேற்கூறிய விதிகளுக்கமைய நின்று ஏனைய ஆற்றுக்கையாளர்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு என்னிடம் ஓப்படைக்கப்பட்டது. இது எனக்கு பெரும் சவாலாக இருந்தது. ஒரு இராணுவக் கட்டமைப்புக்குள் இருகின்ற தற்கு ஓப்பாக எமது செயற்றிட நெறிப்படுத்தலும், விதிகளும் கட்டுக்கோப்புக் களும் எம்மை சீராக ஒவ்வொரு யடியாக வெற்றியை நோக்கி நகர்த்திச் சென்றன. இவ்விதிகளுக்கமைய நின்று தாக்குப்பிடிக்க முடியாத சிலர் ஆரம்பத்திலேயே விலகிச் செல்லவேண்டிய நிலை உருவானது. எதிலும் அவர்கள் நேர்மைத் தன்மை அற்றவர்களாகவும் எமது இந்தக் குழுச் செயற்றிட்டத்தில் ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடின்றி ஓர் ஒன்றினைணந்த நிலையில் தங்களை இணைத்துக்கொள்ள முடியாதவர்களாகவும் காணப்பட்டால் பிரச்சனைகள் உருவாகி அவர்கள் விலக நேரிட்டது.

இந்துஸ்ரீ காலாமுருவன்றி இங்கே ஸ்ரீ மதுக்ஷரமுகி
திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் 84 தட்டவைகள் நாடக ஆற்றுக்கை நிகழ்த்தப்படவேன் மும் எனக்கறுப்பட்டது. அவ்வேணைகளில் நாம் சிந்தித்துவுண்டு இது எவ்வாறு சாத்தியப்படும் இதை எவ்வாறு செய்து முடிக்கப் போகின்றோம்? நாம் சொல்லப்போகின்ற வியம் மக்களுக்குப் போய்ச்சேருமா? அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டு விறிப்படவர்களா? என்ற அசு உணர்வு எமக்குள் ஏற்பட்டது.

ஆனால், இன்று நாம் எதிர்பார்த்ததைவிடப் பலமாங்கு அதிகமாக இத்திட்டம் வெற்றியையீந்துள்ளது. இவ்வெற்றிக்கும் முதன்மையானதாக இருந்தது நெறிப்படுத்தல். இந்தெநிப்படுத்தலே இத்திட்டத்தின் தூணாக இருந்தது. இது பக்கச்சாப்பற்றாகவும், பொதுமைப்பட்டாகவும் மிகவும் கடுமையான தாகவும் இருந்தது. அடுத்து வெற்றிக்கு இக்குழுவின் உள்ளைணந்த நிலை காரணமாக இருந்தது எனலாம்.

இரு காலகட்டத்தில் எல்லா ஆற்றுக்கையாளர்களும் கட்டுக்கோப்பாளவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இந்தக் குழு நிலைச் செயற்பாட்டுப் பலத்தின் மூலம் எந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டாலும் அதனை எதிர்கொண்டு தேங்கு முன்னேறும் ஆற்றல் ஏற்பட்டது. மற்றும் ஒரு குழு நிலைச் செயற்பாட்டின் மூலம் எந்த வொரு கடினமான செயற்பாட்டையும் இலகுவாக செய்து முடிக்கலாம். என்பதனை இக்கடுமையான செயற்பாட்டின் வெற்றியில் இருந்து கண்டு கொண்டோம். இங்கு ஒவ்வொருவரும் தமது திறமைகளை வெளிக்கொண்டு வதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு குழுக்களாகப் பிரிந்து வேலைகள் வழங்கப்பட்டன மூலம்

ஆற்றுகையாளர்கள் தமது திறனை வளர்த்தனர். இது இவ்வெற்றிக்குப் பலமாய் அமைகின்றது. இச்செயற்பாட்டில் நாடக ஆற்றுகையைப் பார்க்கிறும் ஒத்திகைக்கு முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இது நெறியபடுத்துபவரால் கடுமையாக ஒரு இறுக்கமான நிலையில் பார்க்கப்பட்டது. இவ்வாற்றுகை திறம்பட அமைவதற்கும், சலிப்பின்றித் தொடர்வதற்கும் தொடர்ச்சியான இவ் ஒத்திகைகளே காரணமாய் அமைந்தன. சொல்லப்போனால் நாடகத்துக்கு முன் ஒத்திகை பார்த்தல், நாடகத்தை நிகழ்த்துதல், சிறு இடைவெளியின் பின் மீண்டும் ஒத்திகை பார்த்தல் என்ற அமைப்பில் செயற்பட்டோம். இதுவே நாடகத்தின் பெரு வளர்ச்சிக்கும், வெற்றிக்கும் வழிகோலியது.

இக்குழுவில் எந்தவொரு செயலினை ஆற்றுவதாயினும் அதுபற்றி நெறியாளர் தலைமையில் எல்லோரும் கலந்தாலோசித்து, அதனுடைக் கால வரும் பிச்சனை களை எவ்வாறு எதிர்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக அது தொடர்பாக எம்மைத் தயார்ப்படுத்தல், ஒத்திகை பார்த்தல் போன்ற நடைமுறைகள் இருந்தன. இச்செயற்பாடு எல்லோரிடமும் எக்காரியத்தையும் சிந்தித்துச் செயலாற்றும் திறனை உருவாக்கியது. இவ்வாறாக, இந்தக் குழுவில் உள்ள அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் திறன் பெற்றவர்களாக, ஏதோ ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டவர் களாகக் காணப்படுகின்றனர். அந்த வகையில் என்னைப் பொறுத்தவரையில், யாராவது பல பார்வையாளர்கள் முன் நின்று பேசினால் கூச்சமில்லாமல் எவ்வாறு செயற்படுகின்றார்கள் என்று நினைப்பதுண்டு. ஆனால், இன்று நான் எவ்வ எவ பார்வையாளர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் முன்னின்று ஒரு விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் திறனைப் பெற்றிருக்கிறேன். இது இச்செயற்பாட்டில் பல மேடைகளில் செயற்பட்டதன் விளைவாக என்னுள் ஏற்பட்ட மாற்றமொன்று. இதனுடைக் காள்ள முடிந்தது.

மிதிவெடி தொடர்பான விளக்கங்களை மக்களுக்குக் கொடுக்கின்றபோது அவர்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் எழிது நம்பிக்கை கொண்டு எமது கருத்துக் கணலையும் செய்து கூட்டும் விடயங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி செயற்படுகின்றார்கள் இதன்மூலம் எம்மை அறியாமலேயே எமக்குள் ஒரு தன்னம் பிக்கை ஏற்படுகின்றது. இந்தத் தன்னம்பிக்கையானது எனது நடைமுறை வழக்கையிலும் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது. அதாவது A/L பரிசை எடுத்துவிட்டு இனி படிப்பு எனக்கு சரிவராது எனவும் இனிப் படிப்பதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தவனாய் இருந்தேன். ஆனால், தற்பொழுது படிக்க வேணும், படிக்க என்னால் இயலும், வெளிவரியாப் படித்து பட்டம் பெற்முடியும் என்ற நம்பிக்கை என்னை அறியாமலேயே எனக்குள் தோன்றி உள்ளது.

தற்பொழுது ஆற்றுகைக் குழுவில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் முழுமையாக

இத்திட்ட செயற்பாட்டுடன் தமிழை அர்ப்பணித்து இயங்குகின்றார்கள். அத்தோடு தொடர்ந்து இந் துறையில் தமிழை ஈடுபடுத்தவும் எண்ணியுள்ளனர். ஆரம்பகால நெறிப்படுத்தலானது இக்காலகட்டத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கு மிடத்து மாற்றமடைந்துள்ளதைக் காணலாம். தற்பொழுது நெறிப்படுத்தல் ஒரு தூண்டியாக, நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக மாறி உள்ளது. இது திட்டத்தினை ஒழுங்குற முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவும் என்று நம்பலாம்.

“very good performance and Powerful spirits”

samy pavel
Film Director
French Embassy

11.07.2001

என்னை நான் கண்டுகொண்டேன்

- த.பிரதீபன்.

'நஞ்சுக்குறுத்தும் கானல்' நாடகச் செயற்பாட்டில் இணைந்து கொண்ட நாள் முதலாக நான் சீதித்த சம்வங்கள் புது அனுபவங்களாக அழைந்தன. இவை என்னில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இருப்பதை உணர்ந்து கொள்கின்றேன். இந்த மாற்றத்திற்கு இச் செயற்பாட்டின் ஊடாக நான் பெற்ற அனுபவங்களே காரணமாகும். அதாவது, முதலில் நடிப்பினைப் பொறுத்த வரையில், இங்கு இணைந்து கொள்வதற்கு முன்னர் உணர்வு ரீதியாக நடிப்பது இல்லை. மேடையில் ஏறி நடித்தால் போதும் என்றும் பார்வையாளர்கள் அதனைப் பார்த்துச் சிரித்தால் போதும் என்றே என்னி இருந்தேன்..

ஆனால், இச் செயற்பாட்டில் இணைந்து கொண்டதன் பின்னரே என்னால் உணர்வு ரீதியாக நடிக்க முடிகின்றது. இதற்கான காரணம், நெறியாளர் ஒரு பாத்திரத்தினைத் தந்துவிட்டு, எனது ஆற்றல், அனுபவத்திற்கு ஏற்றவாறு நடிக்கும்படி கூறினார். பின்பு, திரும்பத்திரும்ப ஒத்திகைகள் பார்க்கப்பட்டு, அதைவுகள், வசனங்கள் உணர்வு என்பன ஏனையோரிடமும் கலந்துரையாடி மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இத்துடன் நாடகம் மேடை ஏறிய பின்பும் கலந்துரையாடல் செய்து பல திருத்தங்கள் செய்வதும் உண்டு. நெறியாளரின் இறுக்க மான தன்மையினாலும் உணர்வு ரீதியாக உணர்ந்து நடிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இப்பொழுது என்னில் முன்பைவிட எனக்கே மாற்றங்கள் தெரிகின்றன. அது தவிர மற்றவர்கள் என்னில் மாற்றம் இருப்பதனையும் கட்டி காட்டிக் கணதப் பதையும் என்னால் காணமுடிகிறது.

நாம் இங்கு குழுவாகச் செயற்படும்போது மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளதுடன் மற்றவர்களுடைய துள்ளத்தை நானும் பசுந்துகொள்ளக்

சூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாக நான் மரண வீட்டிற்குச் சென்றால் 'பகிடி விட்டு விட்டு' வீட்டிற்கு வருவது வழக்கம். ஆனால், இப்பொழுது அப்படி இல்லை. அவர்களது துண்பத்தில் பங்குகொள்ள முடிகின்றது.

2)

நான் முன்பு பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாதவனாகவும் எதனையும் நன்கு யோசித்து செய்யாததனாலும் பல பிரச்சனைகளை வீட்டிலும், சமூகத்திலும் சந்திக்கவேண்டி இருந்தது. தற்பொழுது வீட்டில் உள்ளவர்களும் என்னில் சமூகத்தில் உள்ளவர்களும் முன்னையதைவிட மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி என்னுடன் அதனைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர். இவற்றை எல்லாம் காணும்போது எனக்கு மிகவும் ஆச்சியியாக இருக்கின்றது. இவ்வளவு மாற்றத்திற்கும் இங்கு எமக்கு கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுங்கு விதிமுறைகளும் காணப்பட்டமையாலும் எமக்குப் பொறுப்பன வேலைகள் தரப்பட்டமையும் ஆசிரியின் வழிநடத்தலும் காரணமாகும்.

முன்னர் எனது அம்மா என்னை எதற்கெடுத்தாலும் கண்டபடி பேசவார். நான் பல குறும்பத்தனங்களைச் செய்வதுண்டு. இதனைக் கண்ட அம்மா “படிப்பில்லை கும்மாமிரு, வீட்டுக்குதவாதனி, எப்பதான் உருப்படப்போறா?” என்றெல்லாம் என்னைத் திட்டுவார். ஆனால், தற்போது அம்மா தனது திட்டிய வாயால் இச்செயற்பாட்டின் ஊடாக என்னில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினைக் கண்டு போற்றுவதை என்னால் காணமுடிகின்றது. இதனை நண்புகளுக்கும் கூறியிருக்கின்றார். அவர்கள் எனக்கு இதனை வந்து கூறியிருக்கின்றார்கள். இதனைக் கேட்கும்போது நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன்.

3) இந்கு எமக்கு வருப்பிவிழுவது, கால்கால விளைவுகளை விட்டு விடுவது, அமைப்புகளை விட்டு விடுவது, பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்ட வேலைகளில் எமக்கு ஒலி, ஒளி அமைப்புப் பொறுப்பாகத் தரப்பட்டது.

இதிலே நான் முக்கியமான ஒன்றினை கூறலாம். நான் ஒலி அமைப்பினை பற்றி முன்பு அறியாதவனாகவே இருந்தேன். ஆனால், தற்பொழுது அதனைப் பற்றி அறிந்தவனாகக் காணப்படுகின்றேன். நான் இச்செயற்பாட்டில் இணைந்து கொள்வதற்கு முன்பு எனக்கு ஒலியமைப்பினைக் காதினால் கேட்டதும், ஒலி யமைப்புச் சாதனத்தைப் பார்த்ததுமாகவே இருந்தேன். ஆனால், தற்பொழுது அதனைப் பார்த்தும் கேட்டும்விட்டு இருக்காமல் அதனை இயக்கவும்

கற்றுக் கொண்டுள்ளேன். இதற்கு ஆசிரியரின் ஊக்குவிப்பே காரணமாய் அமைந்தது. ஆசிரியர் “சுவன்டைப் பழகவேண்டும்” என்று கூறியிருந்தார். அதாவது ஒலியமைப்பினை வாடகைக்கு அமர்த்தி இருந்தோம். இதனை அவரேதான் இயக்கிவந்தார். அவர் அதனை இயக்கும் போது அதனை நானும் பழகவேண்டும் என்ற ஆசை வந்தது. இதனால் வாடகைக்கு அமர்த்தியவர் வராவிட்டால் நானே இயக்கி வந்தேன்.

பின்பு எமது செயற்பாட்டிற்குச் சொந்தமாக ஓலியமைப்பு சாதனம் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அது எனது பொறுப்பில் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதனை நானே இயக்கி வருகின்றேன். இதனால், நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன். தற்பொழுது ஒரு நடக்கத்திற்கு ஒலியமைப்பு செய்யக்கூடிய மனத்துணிவுடன் காணப்படுகின்றேன்.

ஆகவே, இச்செயற்பாட்டின் ஊடாக இன்னும் பலவிடயங்களையும் நாம் கற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்று நம்புகின்றேன். இச்செயற்பாட்டில் தொடர்ந்தும் செயற்படவேண்டும் என்றும் நினைக்கின்றேன்.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

“Today we visited this college and saw the drama - about landmines awareness programme. It's expressions very valuable with exciting theatre technique. No doubt this is a very good quality drama. We wish best of luck to all the members fo the group.”

Sugath waledera
SLRC

மனத்திற்கு வர்த்தனைக் க்கொண்ட மாட்டியம்
இந்துகளிலும் மேல்கூடும் உண்மை கூறுவிட்டு
மூறாவத்திற்கு கூட்டுத் திட்டம் கூடுமிக்க எ

நாடகத்தின் மூலம் தற்குணிவைப் பெற்றுக்கொண்டேன்

- இ.யீரங்கினி

நான் இந்தச் செயற்றிட்டத்தில் இணைந்து நாடகக் களப்பமிற்சிகளில் பங்கு பற்றிப் பல அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டேன். ஜி.சி. உயர்தாந்திலே நாடகமும் அரங்கியலும் எனும் பாத்தினைக் கற்றிருந்தேன். அப்போது மிகவும் இலகுவான பாடமாகவும் எழுத்துப் பிர்ட்சைக்குரிய பாடமாகவுமே இருந்தது. பமிற்சிகளில் ஈடுபட்ட பின்னர் இப்பாடம் காத்திரமானதாகவும் வாழ்க்கையோடு ஒன்றிணைந்த பாடமாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

எமது பாடசாலையில் நாடகத்தினை நிகழ்த்தியிருந்தோம். அதனைப் பார்த்த பஸ் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்தனர். பாடசாலைக் காலத்திலே இப்படியான பாராட்டை நான் கேட்டதே இல்லை. நாடக முடிவில் ஒரு ஆசிரியர் வந்து நீர் எமது பாடசாலையின் பழைய மாணவியா? என்று கேட்டார். இவர் நான் கல்வி கற்கும் காலத்திலே கற்பித்தவர். இன்னொரு ஆசிரியர் முன்னர் என்னுடன் கதைப்பதே இல்லை. நானும் அவருடன் கதைப்பது இல்லை. நாடகத்தைப் பார்வையிட்ட பின்னர் என்னை எங்கு கண்டாலும் தலையை அசைத்து சிரித்துவிட்டுப் போவார். இவற்றை எல்லாம் காணும்போது ஒரு புறம் சந்தோஷமாகவும் மறுபுறம் எனது பாடசாலைக் காலத்திலே எனது திற மையை வெளிக்கொண்டுவர எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லையே என்ற கவலையும் எனக்குள் எழுந்தன.

எனது அம்மா நாடகத்தினைப் பார்க்க வந்திருந்தார். பார்த்தபின் அன்றைய தினம் நாடகம் பற்றியதான் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டிருந்தேன். அவர் அதற்கு நன்றாக இருந்தது என்றும் “கனநேரமா உன்னைக் காஜெல்ல, மேடையையீ பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன். கொஞ்ச நேரத்தால் ஊன்றுகோலுடன் வந்தவுடன் எனக்கு அழுகை வந்திட்டுது. பக்கத்தில் ஆட்கள் இருந்தபடியால்

அடக்கி விட்டேன். நீ உன்ற குடுத்தைப் பற்றிச் சொல்ல எனக்கு தலைக்குள்ள ஏதோ செய்கிற மாதிரி இருந்தது” என்றும் கூறினார். எனது அம்மாவுக்கு ஏற்பட்ட உணர்வுதான் அனைத்துப் பார்வையாளர்களுக்கும் ஏற்பட்டு இருப்பதை உரையாடல் மூலம் கண்டுகொள்ள முந்தது.

‘நெஞ்சறுத்தும் கானல்’ நாடகத்தின் முதலாவது மேடையேற்றத்தில் எனக்கு இரண்டு வசனம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. அதை உணர்வுடன் கூறமுடியுமோ என்ற பயம் எழுந்தது. பின் பல பயிற்சிகள் ஒத்தினைகள் பார்க்கப்பட்ட பின் உணர்வுடன் கூடியதாக நடிக்க முடிந்தது. இதில் வளர்ச்சி கண்ட நான் தற்போது பிரதான் பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்து வருகின்றேன். இவை எல்லாவற்றிக்கும் பயிற்சிகளும் ஒத்தினைகளுமே காரணம்.

நான் 2004ஆம் ஆண்டு கல்வியற் கல்லூரி நேர்முகப் பரிட்சைக்குத் தோற்றி மிருந்தேன். அன்றைய தினம் திடீரென செய்முறைப் பரிட்சை இருப்பதாகக் கூறினர். இதைக் கேட்ட முறையினர்கள் நாங்கள் ஆயத்துமரக வரவில்லை என் களால் செய்துகொட்ட முடியாது என்று எல்லாம் கூறினர். எனக்கு பல மேடை கள் ஏறிய அனுபவம் இருந்தபடியால் நடித்துக் காட்டினேன். அதுவும் எது நாட கத்தின் ஒரு பகுதியை மாத்திரமே பார்வையிட்ட மேற்பார்வை யாளர்கள் பாராட்டினர். இவை எல்லாவற்றிற்கும் எக்ஷு செயற்பாட்டின் ஜாடாக நான் பெற்ற மனத்துணிவு தான் கொண்டும் எனக் கூறலாம்.

இத்திட்டத்தில் இணைந்த பின்னர் நிறைய நாடகங்கள் நடிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. இது மட்டும் அல்லாமல் வேறு நாடகங்களைப் பார்ப்பதிலும் மிகவும் ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பாணவர்களுடன் கதைத்து கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளவேண்டும். பல கள்பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு புதிய புதிய அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமான பரிட்சைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று பலவகையான எண் ணங்கள் என்னுள் தோண்றியுள்ளன. எண்ணால் இயன்றவரை தொடர்ந்து இச் செயற்பாட்டில் இணைந்து மக்கள் தமது உயிரையும் உடலின் அங்கங் களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள உதவுவேன்.

ஈக்குக்காந்த குஞ்சா அண்டி விரிய பகுங்குதிது என்ற வீர வீர வீர குஞ்சாவுடை குஞ்சா ராம்புக் குஞ்சா "ஒசுக்குடி விரிய ஏழியுமிட உள்ள ப்ருடி இடம்போது முலுக்குமாகவாய்வேப் பிழுமுறை காஷுபாக்கா சுப்பு குஞ்சும் காஷுபாக்குமிடும்கூக் கிழங்கு ப்பாய்வே

குஞ்சா விரிக்குமிழு கூலமுடுபு விரிக்காரி கூலம் வகுக்குக்குமிழு
சமுகத்துக்குச் சேவை செய்யும் விரிய குஞ்சா இண்டி
வாய்ப்பைப் பெற்றேன்.
ஏங்கை கீர்த்தி விரிய குஞ்சும் காஷுபாக்கா சுப்புக்குமிழு சுப்பு கூலமுடுபு குஞ்சுமிழு நகலித்தாலுமிருந்த காஷுபாக்கா விருக்காக்குமிழு குஞ்சுக்குமிழு வகுக்குமிழு

நான் சாவகச்சேரி நுணாவிலைச் சேர்ந்தனான். எங்கள் வீடு நுணாவிலில் உள்ளது. நாங்கள் கடந்த மூன்று வருடங்காலமாக இடம்பெய்ந்து; வாழ்ந்து வருகிறோம். எங்களுடைய சொந்த வீட்டில் ஆமி முகாம் போட்டு இருந்ததால் நாங்கள் ஜர் திரும்பி எங்களுடைய வீட்டில் இருக்க முடியவில்லை. தற்போது வீட்டை ஆமிக்காரர்கள் விட்டிட்டாங்கள். ஒரு வீட்டுக்காரர்கள் சொந்த வீட்டுக் குப்போற சந்தோசத்தில் வீட்டில் கொண்டிருக்கின்ற ஆணால் எனக்கு, ஆமி வீட்டில் இருந்த படியால் மதிவெடிகளை புதைச்சிருப்பானோ? என்டு ஒரே பயமாக இருக்கு. அப்பாவுக்குச் சொன்னால் அவங்கள் வைச்சிருக்கமாட்டாங்கள் ஒரு பயமுமில்லை என்னு சொன்னார். ஆணால் வீட்டில் மதிவெடிகளை வைச்சிருப்பானோ என்ற சந்தேகம் என்னை விட்டுப் போகவில்லை. எப்படியா வது ஆமிமிடம் சொல்லியோ அல்லது விதானனியிடம் சொல்லியோ வீட்டைச் சுற்றித் துப்புரவு செய்து விட்டுத்தான் போய் இருக்கவேண்டும் என்று ஆவ லோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனான். மதிவெடி விழிப்புணர்வுச் செயற் பாடில் ஈடுபட்டு மக்களோடு நேரில் பார்த்து பெற்ற உணர்வுகள் என்மனதில் ஆழப்பதிந்ததால் இப்ப எங்களுடைய சொந்த வீட்டிற்குப்போவதை நினைக்கும்போது பயமாக உள்ளது.

ஒரு நாள் வீட்டில் நான் நல்லாய் மாறிவிட்டதாகவும் சந்தோஷமாக இருப்பதாக வும் நல்லாய் கதைக்கப் பழகி விட்டதாகவும் இப்பத்தான் என்னைப் பார்க்க சந்தோஷமாக இருக்கு என்றும் அக்காவுக்கு அம்மா சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் கதைத்ததைக் கேட்டபோது நான் முன்பு எப்படி இருந்தேன் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தேன். நாடகச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடமுன் நான், எனக்கு தெரியாதவர்கள் முன்னிலையில் எதுவுமே கதைக்கமாட்டேன்.

வீட்டிலும் அப்படித்தான் எதிலும் முன்னுக்கு நிற்பதில்லை. என்ன விடயம் என்றாலும் ஒருவரோடும் கதைத்துச் செய்யமாட்டன். இப்ப எல்லாம் அப்பிடி இல்லை. எல்லோருடனும் செய்தது சரியா என்று கேட்டு அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்துச் செய்வன். இப்ப எதிலும் முன்னுக்கு நிற்பன் என்ற துணிவு இருக்கு. முந்தி யெண்டால் ஒரே பயம், வெட்கம், எனக்கொண்டும் தெரியாது என்ட தன்மை இருந்தது. இப்போதெல்லாம் அப்படி இல்லை. இந்தளவுக்கு என்னில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணி இருக்கிறது இந்த நாடகச் செயற்பாடு.

அதோடு நான் தட்டச்ச கருக்கமுத்துப் பயிற்சியை முடித்து பயிலுனராக TRRO நிறுவனத்தில் கடமையாற்றினேன். எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலை கடன் கொடுப்பதற்கான ஒழுங்குகள் செய்தல், தட்டச்ச செய்தல், கடிதம் வரைதல் போன்றன. இதில் நான் சொன்னதைச் செய்வளாகவே இருந்தேன். மனதுக்குத் திருப்பியோ சுந்தோஷமோ இருக்கவில்லை. அதில் இருந்து நாடகச் செயற்பாட்டிற்கு வந்தபோது என்னை இனம் கண்டுகொண்டதோடு என் ஆற்றலையும் கண்டு கொண்டேன். பல்வேறு திறன்களைப் பெற்றுக் கொண்டேன். இதன் மூலம் எந்தவொரு செயற்பாட்டையும் திட்டமிட்டுச் செய்வேன் என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளேன்.

இந்த நாடக ஆற்றுகை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது TRRO அலுவலகத்தில் எமது நண்பர்கள், அயலவர்கள், குடும்பத்தினர் எல்லோரும் எம் மீது நாடகக் காரர் என்று ஒரு ஏனைப் பார்வையை செலுத்துவதாக உணர்ந்தோம். ஆனால், இந்த ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட, கண்டிப்பான நாடகச் செயற்பாட்டுப் படிமுறை வளர்ச்சி, பிறரது பாராட்டுக்கள், குறிப்பாக வெளிநாட்டவர்களின் பாராட்டுக்கள் என்பன எல்லோருடைய ஏனைப் பார்வையையும் மாற்றியது. எம்மை ஏனானாக நோக்கியோர், சமூகத்திற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பயனுள்ள செயற்பாடு ஒன்றை மேற்கொள்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டனர். பின் மன நிறைவோடு எம்மைப் பாராட்டி நல்ல அபிப்பிராயங்களைக் கூறினார்கள்.

எனது வீட்டில், தற்போது ஒத்திகை முடிந்து நேரம் செல்லப்போகும்போது எந்த எதிர்ப்பும் இருப்பதில்லை. அந்தளவிற்கு ஆற்றுகையாளர் ஒவ்வொரு வரும் எல்லோருடைய வீட்டிற்கும் சென்று எல்லோருடைய வீட்டினருடனும் கதைத்தும் பழகியும் இருப்பதால், அவர்கள் மீது நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கு. திறமையான பிள்ளைகள், நல்ல பழக்கவழக்கம் என்று ஆற்றுகையாளரைப் பற்றி எனது அம்மா அடிக்கடி சொல்வார். அந்தளவிற்கு ஒவ்வொருவரும் நேர்மையுடனும், ஒழுக்கத்துடனும், கட்டுப்பாடனும் சகோதரமாகப் பழகிக் கொள்ளும் தன்மையுமே காரணம். அத்தோடு வழிநடத்தலும் சரியாக இருப்ப

தால் எந்தப் பிரச்சனைகளையும் இதுவரை நாங்கள் எதிர்கொள்வில்லை. சமூகத் திற்கு நல்லதொரு சேவை செய்வதற்கான வாய்ப்பை குறிப்பாக எனது பிரதேச மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் வாய்ப்பை, நல்ல அனுபவங்களை, “செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தில்” செயற்படக் கூடிய வாய்ப்பை எனக்குத் தந்திருக்கும் TRRO நிறுவனத்திற்கும், இதற்கு முழுக்காரணமாக இருந்த ஆசிரியர் தேவானந்த் அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

“Very well presented play that certainly got the message across even to those of us who cannot understand the language, proving that drama is a very effective tool for communication very well done and keep up the good work.”

Clare M'connacue
UNDP Vavuniya

15-02-2002

நாடகம் மிகவும் பயனுள்ளது; காலத்தின் அவசரதேவை. நாடகத்தின் போது பின்னைகள் மிகவும் அதில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக சிறுவர் களுக்கு (Response) மிக ஆர்வம் ஊட்டுவதாக இருந்தது. இத்தகைய சமூகத்தேவைவாய்ந்த நாடகங்களை அடிக்கடி இத்தகைய வடிவில் நடாத்த வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பேராசிரியர் சித்திரலேகா மெளனகுரு
16.10.2002 கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பலவித அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டேன்

- மா.ஹட்சன்

TRRO நிறுவனத்தின் விழிப்புணர்வு செயற்றிட்ட அரங்கில் நான் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டதன் மூலம் பலவிதமான அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டேன். அரங்கு சார்ந்த ரீதியில் நடத்தப்பட்ட இத்திட்டத்தின் மூலம் பல அரங்கு சார்ந்த விடயங்களை நான் பெற்றுக்கொண்டேன். அரங்க நடிப்பு முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நுட்பங்கள், நாடகத் தயாரிப்பு முறைமை, வெள்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களைச் சந்தித்து கைதக்கும் திறன், குழுநிலைச் செயற்பாட்டுத்திறன் போன்றவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.

குழுநியான செயற்பாடே இத்திட்டத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து, பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் சில சில சிக்கல்கள் குழுக்களிடையே காணப்பட்டன. ஆமினும் ஆசிரியரின் முறையான தலைமைத்துவத்தின் பின்னணியில் அச்சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டு குழுச்செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அவ்வாறான முன்னெடுப்புக்கள் சாதகமான விளைவுகளை இத்திட்டத்தில் ஏற்படுத்தின. குழுக்களிடையே செயற்பாடுகள் புரிந்து கொடுக்கப்பட்டுமிகூது நேர்ச்சி பெற்றவர்கள், பொதுவர்கள் என்ற நிலையானது நோக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் அச்செயற்பாடுகள் புதிதாகவே அமைந்திருந்தன. இதன் மூலம் நான் உட்பட ஒவ்வொரு அங்கத்துவனும் முழுமையான திறன்களைப் பல்வேறு துறை சார்ந்து பெற்றுக்கொண்டுள்ளோம் என்பதை எமக்குள் நாமே கண்டுகொள்ளக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

இச்செயற்றிட்டத்தில் ஈடுபடும் ஒவ்வொரு அங்கத்துவரிடையேயும் காணப்படும் பிரிக்கமுடியாத சகோதரத்துவத் தன்மை இத்திட்டம் வெற்றியளிப்பதற்கு முக்கிய பங்காய் இருந்தது. பிரிவு என்பதனை ஒவ்வொருவரும் தாங்கிக் கொள்ளாதவர்களாகவே இருந்தனர். இந்த உறவு நிலை விழிப்புணர்வு

கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்
'பேசாக பிடிக்படுத்துவது' பார்த்துப்பார்வை

கலைாங்களும் கீர்த்தி கலை நக்கல் மூறால் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்
 கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல் கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்
 பார்த்துப்பார்வை கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்
பார்த்துப்பார்வை கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்
பார்த்துப்பார்வை கலைாங்களும் நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

நெஞ்சை நெகிழி வைத்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திய ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’

யாழ். குடாநாட்டில் வாழும் மக்கள் கடந்த இரண்டு தசாப்த காலமாக பலவிதமான இன்னஸ்கள் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் தமது வாழ்வை நகர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் எமது மக்களின் வாழ் வியலுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்ற மிகக்கொடிய எதிரி மிதிவெடியாகும். இது யாழ். குடாநாடு எங்கும் பரவலாக விதைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மிதிவெடியா னது எமது உடன்பிறப்புக்கள் பலரை ஊனமுற்றோராக்கி பலரது உயிரையும் பறித்துள்ளது. எமது உடன்பிறப்புக்களை மிதிவெடி அபாயத்திலிருந்து பாதுகாக்கும் நோக்குடனும், மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடனும், குடாநாடு எங்கும் மேடையேற்றப்பட்டுவரும் தேவாவின் “நெஞ்சுறுத்தும் கானல்” நாடக ஆற்றுகை மக்களிடையே மிகவும் வரவேற்பினைப் பெற்ற ஓர் ஆற்றுகையாகும்.

இந்த ஆற்றுகையின்போது நெறியாளர் தேவா அவர்கள் கையாண்ட பங்குற்றுநருடனான அனுகுமுறை (Participatory Approach) மக்களிடையே குறிப்பாகச் சிறுவர்களிடையே மிகக்கூடுதலான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதை இவ்விடயத்தில் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. பொதுவாக நாடக ஆற்றுகைகளை மக்கள் பாந்துவிட்டு எழுந்து செல்வது வழக்கம் ஆண்டு இஷ்டாற்றுகையின்போது நெறியாளர் கையாண்ட உத்திமினால், பார்வையாளரும் பங்குற்றியமை அவ் ஆற்றுகையின்போது சொல்ல நினைத்த செய்தியை மக்கள். குறிப்பாக சிறுவர்கள் தெவிவாகச் சுரிந்துகொண்டமையை வெளிப் படுத்தியது. அத்துடன் இவ்வாற்றுகையில் மிருகங்கள் பாத்திரம் ஏற்று நடித்தலை சிறுவர்களுக்கு மிக சந்தோசத்தை உண்டுபண்ணியது. மிதிவெடியினால் பாதிக்கப்பட்டோரின் அவஸ்தையை பாத்திரமேற்று நடித்த இருவரும் மிகவும் உணர்வுப்புவாக நடித்திருந்தார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் சபாஷ். அத்துடன் ஏனையோரும் தமது யத்திரங்களை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார்கள். சமகால நிதிவுக்களை மிகவும் துல்லியமாக நாடக ஆற்றுகை மின் ஆலம் ஆற்றிவரும் தேவாவின் இந் நெறியாள்கை மிகவும்

பாராட்டுதற் குரியது. சுருங்கக்கூறின் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் முகமாக யுனிசெவ் நிறுவன அனுசரணையுடன் மேடையேற்றப்பட்ட “நெஞ்சுறுத்தும் கானல்” உரிய இலக்கை அடைந்துள்ளது. பார்ப்பவர்களின் நெஞ்சை நெகிழி வைத்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ தேவாவின் பணிதொடர இத்யம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

சி.இன் பருபன்

நிகழ்ச்சித்திட்ட உத்தியோகத்தர்.

சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம்.

யாழ்ப்பாணம்.

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை

தலைவர்

அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்,
106, 4ஆவது குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்புடையீர்,

‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ நாடகம் மிதிவெடிகள் சம்பந்தமாக விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தின் பொருட்டு தங்கள் நிறுவனத்தால் நடாத்தப்பட்ட ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ என்னும் தலைப்பில் அமைந்த நாடகம் சம்பந்தமாக கண்ணேனாட்டம் பின்வருமாறு:-

மேற்படி நாடகத்தைப் பார்த்தபோது நம் நாட்டில் நடைபெற்ற உண்மையான சம்பவங்களை நேரில் பார்ப்பதுபோல் இருந்தது. மிகவும் தத்ரூபமாக அந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. அந்நாடகத்தில் நாடக பாத்திரங்களை அந்தக் கலைஞர்கள் தமிழர் முழுமையாக அவ்வப்ப பாத்திரங்களுக்கீற்றவாறு உள்வாங்கி விதித்து நடித்தமை அந்நாடகத்தை மேலும் மெருகூட்டியதாக அமைந்திருந்தது. அந்நாடகத்தில் இடம்பெற்ற ஒவ்வொரு காட்சியம் மிதிவெடிகள் சம்பந்த மான விழிப்புணர்வை பார்மக்கள், சிறுபிள்ளைகள் என்போருக்கு ஏற்படுத்திய மையை அவதானிக்க முடிந்தது.

இந்நாடகமானது மிதிவெடி எவ்வாறு மக்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக் கின்றது என்பதையும் அதன் ஆபத்திலிருந்து எவ்வாறு மக்கள் காப்பாற்றப்

படுகின்றனர் என்பதையும் மிகவும் துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

தங்கள் நிறுவனம் ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் ஸ்தாபனத்துடன் இணைந்து மக்களுக்குச் செய்த, செய்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் சேவையையிட்டு எனது மனமாற்ற பாராட்டுக்களையும் மேலும் தங்கள் சேவை மேன்மையுற எனது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை

- நன்றி -

இங்களம்,

அன்புள்ள

பு.குந்தரம்பிள்ளை,

(இளைப்பாறிய தென்மராட்சி பிரதேச செயலர்)

11.12.2002

மக்களை நேசிக்கும் ஒழுந்தைக

போர் நடந்த போதும் பின் போர் ஓய்ந்த போதும்கூட அந்தப் பயங்கரமான சத்தங்களும் சந்ததிகளும் ஓய்ந்தபாடில்லை. ஓவ்வொரு காலையும் பயம் நிறைந்த முகங்களுடன் விடிகிறது. உடலின் உறுப்புக்களை அன்றைய மாலை வரை கவனமாகப் பராமரிக்க வேண்டிய ஆவலுடனும் அவஸ்தை யுடனும் அன்றைய நாள் வாழ்க்கை கட்டுப்புடுத்தப்பட்டாகக் கழிகின்றது. எனினும் பயன் என்ன? இன்றும் எம்மிடையே உறுப்பிழந்தோர் உருவாக்கப் படுகின்ற அவலம் குறைந்தபாடில்லை.

இந்திலைமைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தப் பல்வேறு நிறுவனங்களும் கடமை உணர்வுடன் செய்யப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது. இவ்வகையில் TRRO நிறு வனம் UNICEF நிறுவனத்தின் ஆதாவுடன் நடாத்திவரும் 'நெஞ்சுறுத்தும் கானல்' பரப்புரை நாடகம் தே.தேவானந்தின் நெறியாள்கையில் உருவானது. இந்நாடகம் மக்களை விழிப்புட்டுவது மட்டுமன்றி அவர்கள் தம்மை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற பூரண அறிவையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது.

விடயங்கள் மக்களின் ஆழ்மனதில் சென்று பதியும் வகையில் மிகவும் திறனான வகையில் நாடகம் தயாரிக்கப்பட்ட விதம் நோக்கத்தினை அடைய வழிவகுக்கின்றது. என்பதில் ஐயமில்லை. அரங்காற்றுகையின்போது பார்வையாளர்கள் அரங்காற்றுனர்களுடன் இணைந்து கொண்டு தம்மை வெளிப் படுத்தியதிலிருந்து இதனை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

மூளாய் சிறுவர் கல்விக்கும் பால்நிலை அபிவிருத்திக்குமான நிறுவன (INSMGD) அலுவர்கள் அனைவரும் இவ்வாற்றுகையைப் பார்ப்பதற்காக மூளாயிலிருந்து சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி வரை சென்று அங்கு இவ்ஆற்றுகையைப் பார்வையிட்டதனையும் இச்சந்தரப்பத்தில் நினைவுபடுத்துகின்றோம்.

எஸ்.மலரவன்

திட்ட உத்தியோகத்தர்

INSMGD

காலத்தின் தேவைக்கேற்ற நாடகம்

காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப யாழ். மக்களை யுத்த அரக்கனின் எச்சங்களில் ஒன்றான மிதிவெடியின் தாக்கத்தில் இருந்து பாதுகாக்கும் பாதுகாப்புக் கவசமாக ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ என்னும் நாடகத்தை நோக்கலாம்.

மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு வழங்கும் நோக்கத்துடன் தயாரிக்கப்பட்ட இவ்வாற்றுகையானது, உண்மைச் சம்பங்களையே நாம் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தை பார்ப்போர் மனதில் ஏற்படுத்துகிறது.

நாடகத்தை தயாரித்து வழங்கிய திரு. தேதேவானந்தும் இதில் பங்கு பற்றிய கலைஞர்களும் முழுமையான அர்ப்பணிப்புடன் தமது பூரண ஆற்றலை வெளியிடுத்தியுள்ளனர். இந்த நாடகத்தைப் பார்ப்பவர்களின் கண்களில் கண்ணிர்வாயுமாலிற்கு நடித்துள்ளார்கள். குறியாக சுபா என்ற பாத்திரம் தான் எவ்வாறு மிதிவெடியினால் பாதிக்கப்பட்டேன் என்று கூறும்போது அதனால் ஏற்படும் தன் உணர்வுகளை வெளியிடுத்தும்போது பார்ப்போர் மனது நெகிழிகிறது. இதேபோல் மிதிவெடியால் பாதிக்கப்பட்ட பாத்திரம் தன் கால்களைப் பிடித்தபடி கதறும்போது பார்ப்போர் மனதில் தாம் அதில் சிக்குண்டதான் உணர்வு

ஏற்படுகிறது. இது நடிகர்களின் நடிப்பாற்றல் மூலமே சாத்தியமாகிறது. சிறந்த அர்ப்பணிப்பும் ஆற்றலும் உள்ள இக்குழுவினர் தமது சேவையைபல வழி களிலும் மச்களுக்கு வழங்குவதற்குத் தேவையான உதவிகளை நிறுவனங்களும், நலன் விரும்பிகளும் வழங்குவது அவசியம்.

திருமதி தார்சீனி மகேந்திரன்.

சமூக ஆற்றுப்படுத்துனர்

GTZ.

Jaffna.

தத்துரூபமான படைப்பு

கால்களோடு முடிமலை முடங்கிப்பினான் எங்கள் சிறுக்களின் ஓவ்வொரு அடியிலும் அச்சம், சுந்தேகம். எத்தனை ஒட்டகச்சிவிங்கிகள் சிங்கத்தின் பசிக்கு முடமாகிப் போகவேணும்? முதுகெலும்பாக, அடித்தளமாக இருக்கவேண்டிய சமூகத் தூண்கள் இன்றைய சிறுக்கள். அவை ஊனமான அடித்தூண்களாக? புதைந்து வாழும் கொலைகாரர்கள்.....?

எவை செய்யவேண்டியவை எவை செய்யக்கூடாதவை, தத்துரூபமான படைப்பு. சுருங்கவே கூறின் மிதிவெடிகளுக்கு எதிரான குறிமிகுகள். நாங்களே சில வேளைகளில் எங்களின் மதியீனமான செயல்களால் எங்கள் உறவுகளின் ஊனத்துக்கு காரணமாவது கவலைக்குரியது. இன்றைய குழலை நாங்கள் எங்களுக்கும் பிறருக்குமாகப் பொறுப்புள்ளவர்களின் ஓவ்வொரு செயலும் நடவடிக்கையும் மிதிவெடிமட்டில் அவதானமாக வேண்டும். என்பதை உறுதியாக சொல்கிறது நாடகம். எங்கள் ஓவ்வொருவரின் கய அவதானமும் மிதிவெடி பற்றிய தெளிவான அறிவும் எங்களைக் காக்கும் என்பதைத் தெளி வாகச் சொன்னதற்கு நன்றி. இன்றைய காலநிலையில் இவ் அமர்வு பெரும்பெறுமதியானது.

வ. அன்பழகன்

மிதிவெடி செயற்பாட்டுப்பிரிவு
கச்சேரி, யாழ்ப்பாணம்.

அதிபர் கள் சொன்னவைகள்

இன்று எமது பாடசாலையில் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனத்தினரால் ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ எனும் நாடக நியான நிகழ்வு நடைபெற்றது. இந்திக்கும்னை எமது வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த 730 மாணவர்களும் விக்னேஸ்வரா மகா வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான மணவர்களும் பார்த்தார்கள். இந்த நாடகத்தில் பங்கு பற்றிய கலைஞர்கள் யாவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள் ஆகின்றார்கள். மிகவும் உணர்வழிமாக நடித்து எல்லோர் மனதையும் தொட்டுள்ளார்கள். எமது பிரதேசத்திற்குக் கட்டாயம் தற்போது அவசியமான பல கருத்துக்களை மாணவர் மத்தியிலும் புகுத்தியுள்ளார்கள். இந்த நிகழ்வுகள் போன்றவை அனைத்துப் பகுதியிலும் எல்லோருக்கும் தெரியக் கூடியதாக விவிவு படுத்தி செய்தல் சிறப்பாக அமையும்.

கு. சீவானந்தம்
அதிபர்
யா/வீரசிங்கம் மகாவித்தியாலயம்,
மீசாலை.

இன்று இவ்வித்தியாலயத்தில் வெடிபொருட்களின் ஆபத்து பற்றியும் அவற்றிலிருந்து மாணவர்களும், சமுதாயமும் தம்மை எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற விடயங்களையும் அடக்கிய ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ என்னும் நாடகம் மூலம் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கருத்துரைகள், பேச்சுக்கள் வேறுவடிவங்களில் புலப்படுத்த முடியாத சில அம்சங்களையும் நாடகம் மூலம் குறுகிய நேரத்தில் எல்லோரும் போர் அனர்த்தத்தையும் வெடிபொருள் ஆபத்தையும் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக நாடகம் மூலம் வெளிப்படுத்தியமை பாராட்டக்கூடியது. மேடை அமையும் உயிர்த்துடிப்புள்ள நடிப்பும் சகலரையும் ஈர்க்கக்கூடியதாக இருந்தது.

T. கந்தையன்
அதிபர்,
யா/கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு மகா வித்தியாலயம்
கொடிகாமம்

தே.தேவானந்த

மிதிவெடிகள் தொடர்பாக மக்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற விடயங்களைக் கற்பித்தல் மூலம் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. இவ்வாறான செயல் ரீதியான முறையில் பிள்ளைகளின் மனங்களில் ஆழமாகப் பதியலைப்பதனால் எவ்வாறான விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை அவர்கள் நடைமுறையில் புரிந்துகொள்கிறார்கள். புதிய கல்விச் சீதிருத்தத்திற்கேற்ப இந்நிகழ்வு அமைந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

ச.தவராசா

அதிபர்

யா/தொண்டைமனாறு

04-10-2002

வீரகத்திப்பிள்ளை மகாவித்தியாலயம்

மாணவர்கள் மனங்கவரத்தக்க வகையிலும் நாமும் அதில் ஈடுபடக்கூடிய வகையிலும் நடாத்தப்பட்ட இந்நாடகம் சிறந்த நெறியாள்கையும் நடிப்பும் கொண்டதாக் அமைந்தமை பாராட்டத்தக்கது. இடம்பெயர்ந்த நிலையில் உள்ள எமது மாணவர்கள் தாம் திரும்பிச் செல்லும் பொழுது கவனமாக நடப்பதற்காக நடாத்தப்பட்ட இந்நாடகத்தை வெகு ஆர்வத்துடன் பார்த்து, ரசித்து பங்குபற்றியமை பாராட்டத்தக்கது.

ஸ்மகேந்திரன்

அதிபர்

11.10.2002

யா/நாகர்கோவில் மஹித்தியாலயம்

நீண்ட இடைவெளியின் பின் ஒரு சிறந்த விழிப்புணர்வு நாடகமாகவும் மாணவர்களைப் பல முறைகளிலும் கவர்ந்த விதத்திலும் அமைந்துள்ளது இந்த நாடகத்தின் மிகச் சிறந்த அம்சமாகும். எனவே இந்த வகையில் இதில் பங்கேற்ற ஒவ்வொரு பாத்திரமும் தமது சமூகத்தின் கருவுலங்களை நடிகர்களின் நடிப்புத்திறன், அசைவுத்திறன், நெறியாள்கைத் திறன், அரங்கியல் ஆகிய அம்சங்களின் தனித்துவம் நிறைந்த அம்சமாக மின்கின்றது.

த.தாமோதரம்பிள்ளை

அதிபர்

02-10-2002

யா/வல்வெட்டித்துறை சிவகுரு வித்தியாலயம்

எமது பாடசாலையில் ‘நெஞ்சுறுத்தும் கானல்’ நாடகம் நடாத்தப்பட்டது.

இதில் நானும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பெற்றோரும், பழைய மாணவர்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தோம்.

இப்பாடசாலை, கிராம மக்கள் 1987, 1990, 1995ம் ஆண்டுகளில் இடம்பெயர்வு களைச் சந்தித்து மீளக்குடியமர்ந்தவர்கள். எமது அன்றாட வாழ்வில் நாம்பட்ட துண்பங்கள், வேதனைகள், யாவற்றையும் இங்கு எழுத்தில் வடிக்கமுடியாது. இருப்பினும் மிதிவெடி பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமையால் எமது பிரதேசத்தில் அங்கவீனமானவர்கள் பலருள்ளனர். இன்னும் அதை அலட்சியம் செய்யவர்களும் உள்ளனர்.

எல்லோருக்குமான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் தத்துவமாக மிதிவெடி பற்றிய விளக்கங்களைக் கூறி பார்வையாரைத் தமது நடிப்பாற்றலால் தம்பக்கம் ஈர்த்துக் கூறவந்த விடயத்தை மிக இலகுவாக மக்கள் மனதில் பதிய வைத்த நடிகர்கள், நடிகைகளுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். கவிதை, இசை, நெறியாள்கை ஆகியவற்றையும் திறம்படச் செய்த பொறுப்பானவர் களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள். காலம் தாழ்த்தாது மீளக்குடியமர்ந்த பிரதேசங்களில் இந்நாடகத்தை நடாத்தி அவர்களுக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என வேண்டி எல்லோருக்கும் இறையாசிகிடைக்கப்பிரார்த்திக் கிண்றேன்.

சீ.சீவகுமார்
அதிபர்

13.05.2002

யா/குப்பிளான் விக்னேஸ்வரா :ம.வித்தியாலயம்

வெடிபொருட்கள், மிதிவெடிகள் தொடர்பான அறிவு எமது பகுதி மக்களிடையே போதியதாக இல்லை. இதனால் இடம்பெயர்ந்து திரும்பி ஆறுவருடங்களின் பின்பு கூட அன்றாட ஆபத்துக்களைச் சந்தித்துக்கொண்டிருக் கிண்றோம். இந்நாடகம் மாணவர்களிடையே மிதிவெடிகள் தொடர்பாக நல்ல விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது என்பதில் சந்தேகமில்லை. தென்மராட்சியில் மீளக்குடியமரும் மக்களுக்கு இது தொடர்பான அறிவுட்டல் மிக அத்தியாவசியமாகும். இந் நாடகக் குழுவினர் அங்கு நிறைய நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தவேண்டும். பங்கேற்ற அன்பர்களின் கனிவான பேச்சு மாணவர்களையும், பங்கேற்க வைப்பதில் அவர்கள் காட்டிய திறன், நடிப்பின் போது பாத்திரத்துக்கேற்ற முகபாவும் என்பன வெகு சிறப்பாக அமைந்திருந்தன அகசிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனத்தின் ருக்கும் இதில் பங்கேற்ற அன்பர்களுக்கும்

அனுசரணை வழங்கிய 'யுனிசெவ்' நிறுவனத்துக்கும் எமது நன்றிகளும் பாராட்டுக்களும்.

எ. பாலசுப்பிரமணியம்

அதிபர்

யா/ஆவரங்கால் நடராஜா இராமலிங்க வித்தியாலயம்.

பாலவைக்கும், பார்ப்பவர்களின் உணர்வினை தெளிவாக்க நிறைந்த உத்திகளைப் பயன்படுத்திய விதமும் அவர்களை உள்கூத்தியுடன் இணைத்து செயலர்பியஸ்யும் பாலவையாளர்களை எடுத்துக் கொண்ட நோக்கிற்குள் நக்க்கியமையும் மிக நன்று. இயல்பான எமது பொதுமக்களின் செயல்பாட்டினை வெளிப்படுத்திய கதாரியிரும் நடிகர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். தொய்வின்றி ஆற்றுகை நிறைவேற இனிமையா யும் உள்ளத்தை உருக்கும் தன்மையாயும் இசையால் நெறிப்படுத்திய இசையமைப் பாளரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். மேடைப் பொருட்கள் மிக எளிமையாக சொல்ல வரும் விடயத்தை உள்ளாங்க உதவியாக இருந்தது. குறைந்த வளத்துடன் முடிந்த வரை திசை நோக்கி ஒளிந்தவை ஒளி, ஒப்பனை நன்று. ஆற்றுகையை நெறிப்படுத்தி இயக்கிய இயக்குனர் தற்காலத் தேவையை செவ்வைன் வழங்கியுள்ளார். ஒட்டு மொத்தமாக 'நெஞ்சுறுத்தும் கான'ங்க அமைந்துள்ளது.

ச.இரமணன்.

08-01-2993

கவிஸ் தமிழ் நாடகக் கல்லூரி.

நாடகத்தை சமீக்கம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு பிரயோகிக் கும் இம் முயற்சி பெரிதும் வரவேற்பிற்குரியது. நாடகக்கலை இன்பம் தரும் ஒரு கலையாயினும் அதனைப் பயன் தரும் கலையாக மாற்றியுள்ளிர்கள்.

உங்கள் பயணம் தொடர என் வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் சி.மெனனகுரு
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

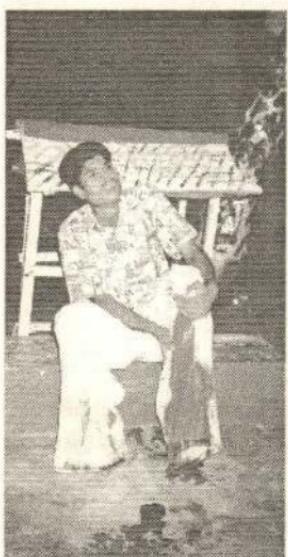
16.10.2002

நெஞ்சுறுத்தும்
உண்மைகள்

சுங்கத்தானையைச் சேர்ந்த

இ.அஜந்தன் என்ற 14 வயதுச் சிறவன் வெடிபொருள் வெடித்து இறந்தான் என்ற செய்தி கேட்டு அவனது வீட்டிருக்கு சென்றோம்.

வீட்டு வாசலில் குனியப் பார்வையோடு தலையில் கைவைத் துக் குந்திமிருந்த 39 வயதுப் பெண்ணை மெல்ல அணுகினோம். என்ன நடந்தது என்று கேட்ட போது வெற்றுப் பார்வையோடு எம்மைப் பார்த்தாள். அவனுக்கு அருகில் அவளது கணவன் மௌனமாகக் குந்திமிருந்தான். கண்கள் குளமாக நடந்த அவஸம் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

“அண்டைக்கு வருடப் பிறப்பு. வீட்டை மெழுகுவதற்காக அஜந்தனிட்ட சானி அள்ளிக் கொண்டு வா என்று சொல்லி அனுப்பினன். சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு போனான். திடீரென்று அவன் போன பக்கமா வெடிச்சத்தம் கேட்டுது. அக்கா ஓடிவந்து சொன்னா, அஜந்தனுக்கு வெடிபட்டு சின்னக் காயம் என்று. உடன இவர் முன்னுக்கு ஓடினார். நான் பின்னால் போனன். இடையில் கந்தையா அண்ணை கண்டு

“ஒன்ற பெடியனுக்கு வெடி வெடிச்சு
உடல் சிதறி செத்துப் போட்டான்”
என்றார். அவர் சொன்னதுதான்
எனக்குத் தெரியும். அதுக்குப்
இறகு என்ன நடந்தது என்டு
எனக்குத் தெரியாது. நான் மயங்கி
விழுந்திட்டன். கண்ணை
முழிக்கேக்க இவரும் மயங்கிக்
கிடக்கிறதுப் பார்த்தன்.

“ஓரு சனமும் என்ற பிள்ளையை
ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிக்கொண்டு
போகேல்லை. என்ற மனிசன் தான்
மயக்கம் தெளிஞ்சு எழும்பி
ரோட்டால வந்த டிராக்டரை மறிச்சு
மகனைத் தூக்கிக்கொண்டு
போனவர். என்ற பிள்ளையினர்
உடம்பில் உருப்படியா ஓரு
பகுதியும் இருக்கேல்லை.”

என்று சொல்லி விம்பி விம்பி
அழுகிறாள். அழுகபடி தொடர்ந்து
தன் கணத்தையச் சொன்னாள்.

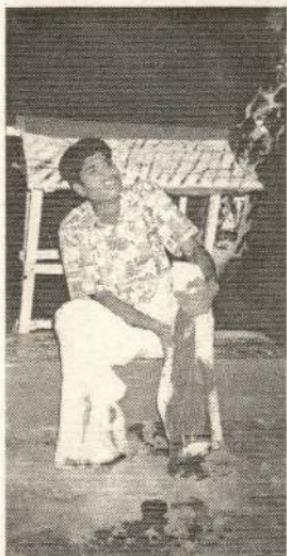
“அவன் படிப்பில் சரியான
கெட்டிக்காரன். வினாவியாட்டிலையும்
அவன்தான் கெட்டித்தனமா
செய்யிறவன். எல்லாத்திலையும்
அவன்தான் கெட்டிக்காரன்.
ஏதோவொரு வெடிப்பொருளை
எடுத்து இவன் குத்தினதாலதான்
வெடிச்சிருக்குமென்டு ஆக்கள்

சொல்லுகினம். என்ன செய்தானோ?
என்னால் தானே பிள்ளைக்கு
இப்பிடி நடந்தது.

“நான் ஏன் இனியும்
இருப்பானென்டு சாகிறத்துக்காக
தூக்க மாத்திரை விழுங்கினான்.
அதால் ஐஞ்சு நாளா ஆஸ்பத்திரியில்
இருந்திட்டு இப்ப வந்திருக்கிறன்.
எங்கட சொந்த இடம் தனங்கினப்பு.
ஆறு மாதம் தான் சங்கத்தானைக்கு
வந்து என்ற மூத்த பிள்ளையை
பறிகொடுத்திட்டு இருக்கிறன்.”

என்று அழுதார். நாற்பத்தொன்று
செய்வதற்கு காசு இல்லை.
பிள்ளையின்ற கடனை செய்ய கடனா
காசு தருவிங்களோ என்று கேட்டார்.

இவருக்கு மொத்தமாக மூன்று
பிள்ளைகள். இரண்டு ஆண்களும்
ஒரு பெண்ணும். மூத்தவன்
அஜுந்தன்.

கோப்பாய் தெற்கில் அமைந்துள்ள
உதயதாரகை சனசமூக
நிலையத்திற்கு ஸிருகில் ஒரு நாள்
நான்கு பிள்ளைகள்
புளியங்கொட்டை வறுத்திருக்கிறார்
கள். அவ்வேளை அறியாத ஒரு
பொருளை கிவர்களீல் ஒருவன்
எடுத்து வந்து புளியங்கொட்டை
வறுத்த தாச்சீக்குள் போட்டிருக்கி
நான். அது வெடிச்சு ஒரு பிள்ளை
செத்துப்போக ஏனைய பிள்ளை
களுக்கு உடலெங்கும் காயம்.
கின்றும் கிந்தப் பிள்ளைகள்
மதிவெடி அபாயமுள்ள பகுதிக்குள்
வாழ்ந்து வருகிறார்கள். எமது
ஆற்றுகையாளர் ஒருவர்
அவர்களுடன் உரையாடினார்.
அவரது மனப்பதிவை கிங்கு
தருகின்றோம்.

தோட்டத்துக்குள் கூலிவேலை
செய்யப் போயிருந்த அம்மம்மாவுக்கு
யாரோ ஓடிப் போய்ச் சொன்னார்கள்.

“உன்ற மூன்று பேர்ப்பிள்ளைகளும்
கண்டு வெடிச்சு செத்துப்
போச்சுதுகள்”

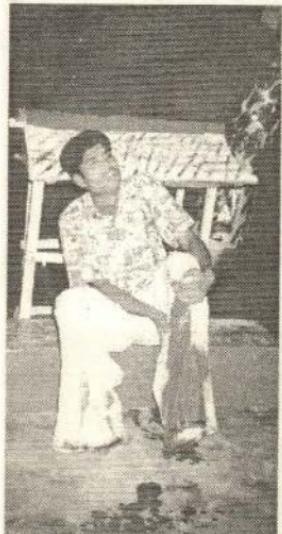
கேட்டதுமே விக்கித்து மயங்கிப்
போனாள்.

67 வயதிருக்கும். குடும்ப வறுமை
முகத்தில் இழையோடி இருந்தது.
அதுவரையில் அமைதியாய்
வாசலையும் கவரில இருந்த
பேர்ப்பிள்ளையின் படத்தையும்

சோகமாய் பார்த்தபடி இருந்த
அம்மம்மா கதைக்க முயற்சிக்கிறாள்.
இரு முறை எச்சிலை
விழுங்கியவாரே,

“அடுத்த நாள் பந்தல்
போடேக்கதான் எனக்குத் தெரியும்,
பிள்ளை மோசம் போன்று” என்று
சொல்லும் போதே குரல் தடுமாற
அழத்தொடங்கினாள்.

பேரப்பிள்ளைக்கு வயது 10.
விளையாட்டிலும் படிப்பிலும் கூட்டி.
அம்மம்மாவின் செல்லப்பிள்ளை.
எப்போதும் தூடிப்பாய் எதையாவது
செய்து கொண்டிருப்பாள்.

அன்றைக்கு விளையாடிக்
கொண்டிருந்தது நான்கு
சிறுவர்கள். அவர்களில் மூவர்
சகோதரர்கள். வயலுக்குள் எங்கோ
இருந்து ஒரு புதுப்பொருளை
சிறுவன் ஒருவன் கொண்டு
வந்திருந்தான். புளியங்கொட்டை
கூட்டுக் கொண்டிருந்த
சிறுவர்களுக்கு அந்தப்
பொருளையும் அடுப்பில்போட மனம்
உந்தியிருக்க வேண்டுமோ
என்னவோ? புகையெழுப்பிய
சற்றைக்கெல்லாம் அது
வெட்டத்திருக்கிறது. குசினி எரிந்து
போய், அது இருந்த இடம் பெரும்

கிடங்காய் கிடந்தது. பிள்ளைகளின் உடம்பில் காயம் இல்லாத இடமே இல்லை. இரத்த வெள்ளத்தில் துடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

பேர்த்தியின் உடம்பில் பாரிய காயங்கள். கிடங்குகள் போல சிறைந்து போயிருந்தாள்.

“எப்பிடி வேலையிடத்தில் இருந்து வந்தனோ தெரியாது. வந்து பர்க்க பாத்திரங்கள் சிதறிப் போய் குசினி இருந்த இடம் பெரிய கிடங்காய் இருந்தது. பிள்ளைகளுக்கு சின்னக் காயம்தான் என்டிச்சினம்..... சமாளிச்சுக் கொண்டு இருந்தன்..... பிறகு.....” இது அம்மம்மா.

வீடு அமைதியாய் சோபை இழந்து கிடந்தது. சிறுவர்கள் முகத்தில் பயத்தின் கோடுகள். தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டவளாய் “எதையாவது செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டும் அவனுக்கு” போப்பிள்ளையின் குறும்புகளை பெருமையோடு சொல்லி, கவலையுடன் இறைவனை நொந்து கொண்டிருக்கிறாள் அந்த அம்மம்மா. ☆

எம் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல்
யானவர்களை விழிப்படைய வெத்தநுக்கும்
உறைர்ச்சி 'நஞ்சறுத்தும் காலை'

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். என்றால் கீழ்க்கண்ட விவரம் கிடைக்கிறது. இந்த விவரம் ஒரு நாள் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது. இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

மாண்பும் பாட்டுப்போட்டிகளில் வெற்றுத்துக்கூடு மக்கள் நாட்டுப் பாட்டுகளின் கூடமில்லை என்று நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

17-07-2002

17-07-2002

மதிவைடு விழிப்படைய்வக்கு
நஞ்சறுத்தும் தாலை

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

தித்வராஜ் 70 மில்லியன்களில்
போன பூரியின் நாட்டும்

தித்வராஜ்
நான் மகாராஜ் என்கும் மகிளை அக்ருத்துல் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார்கள். இந்த விவரம் கிடைக்கிறது.

தித்வராஜ்
17-07-2002

பாகி டீ

குடியிருப்பு

ஏதாவது விஷயத்தை

நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

நெஞ்சுறுத்தும்

2002-09-10
நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

முடக்கம்

நாடகம்

நெஞ்சுறுத்தும் கானல்

முடக்கம்

எழுத்தாரு, நெறியாள்கை	: தே.தேவானந்த்
தயாரிப்பு	: அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்
முதல் மேடையேற்றம்	: 05-02-2003, சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி சாவகச்சேரி.
பங்குபற்றியோர்	: த.பிரதீபன் எ.ம.கே.கட்சன் ந.கஜீத்தா ஸ்ரீ.கஜேந்திரன் யோ.மயூரன் த.பிரபாகரன் கு.லக்ஷ்மணன் சீ.கிறிஸ்துவராஜா எஸ்.குதாகரன் து.யாழினி பு.ரஜனி கி.ஸ்ரீரங்கினி
கிளையமைப்பு	: த.வெந்தைபேட்
கீபோர்ட்	: அ.கேதீஸ்
தபேலா	: பி.அண்ணு
கொன்கோட்டர்மஸ்	: தி.தனபால்

முடக்கம்

- நாடகம்

ஓ மேடையின் முன்வலதில் ஒரு சிறிய ஓலைக் குடிசை காணப்படுகிறது. பின் பகுதியில் ஷெல்பட்டுச் சிதைந்த இரண்டு மரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று தென்னைமரம் மற்றையது புளியமரம். தென்னை பட்டமரமாகவும் புளி உயிருள்ள மரமாகவும் காட்சி தருகின்றன. மேடையின் முன் இடத்தில் காலோன்று முறிந்த ஒரு இருக்கையாசனம் உள்ளது. இது நான்கு வீதிகள் சந்திக்கும் ஒரு இடம். தாள இசையொன்று மேலெழுந்து வர, மேடைக்குள் அபாயத்தை உணர்த்தி நிற்கும் மண்ணடோடுகள் ஆங்காங்கே தோன்று கின்றன. பாடலோன்று அசைகிறது. பாடவின் இடையே சில துண்டுக் காட்சிகள் செய்து காட்டப்படுகின்றன. அவை நாடகத்தில் பேசப்படும் விடயங்கள் போலும்.

பாடல்:- குழைக்காட்டு வெளியிலும் சண்டை
 பனங்காட்டு வெளியிலும் சண்டை
 தாமர் வளவிலும் வாமர் வளவிலும்
 சோமர் வளவிலும் சண்டை

இலைகள் சுருண்டு கருகிப் பறந்தன
 குருவி இறகுகள் மருவித் திரிந்தன
 கொலையின் தொகையும் பெருகி வளர்ந்தது
 கோயில் மணிகள் அறந்து விழுந்தன.

- இ.முருகையன்

சிறுவர்கள் விளையாடுகிறார்கள். சிறுவர்கள் தம்முள் ஒருவரின் கண்ணணப் பொத்தி அவரை ஏய்ப்புக்காட்டி அழைத்துச் செல்கிறார்கள்.

துண்டுக் காட்சி 1

சீறுவர் 1 :- எவடம் எவடம்

சீறுவர்கள் :- புளியடி புளியடி

சீறுவர் 1 :- எவடம் எவடம்

சீறுவர்கள் :- புளியடி புளியடி

சீறுவர் 1 :- எவடம் எவடம்

மன்னையோடு:- மதிவெடி... மதிவெடி...

(சிறுவர்கள் இதனைக் கேட்டு பயந்துபோகிறார்கள். விளையாட்டைக் கைவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறார்கள்)

பாடல்:- குழைக்காட்டு வெளியிலும் சண்டை
பனங்காட்டு வெளியிலும் சண்டை
தாமர் வளவிலும் வாமர் வளவிலும்
சோமர் வளவிலும் சண்டை

துண்டுக் காட்சி 2

மன்னையோடு :- எங்க... எங்க... எவடம் எவடம்... போறியள்?

ஷராக்டர் :- மன் அள்ள... மன் அள்ள...!

மன்னையோடு :- மதிவெடி வெடிபொருள் கிருக்கும்.

ஷராக்டர் :- நாங்கள் வழக்கொப் போற கிடம், கிருக்காது.

மன்னையோடு :- நீங்கள் போற கிடம் சண்டை நடந்த கிடம், மதிவெடி, வெடிபொருள் பயங்கரம் கிருக்கும்.

ஷராக்டர் :- கிருக்க வாய்ப்பில்லை.

டிராக்டர் தொற்று செல்கின்றது. டிராக்டர் பேன் திசையில் அழுக்க வெடியின் சத்தம் கேட்கிறது. சத்தம் ஓய்ந்து போக, சோகமாய் பின்வரும் பாடல் ஓலிக்கிறது.

பாடல் :- நாறு நூறாகப் பாடைகள் கிளம்பின
ஓடாத ஓட்டங்கள் ஓடப்பட்டாயின
அறாகப் பாய்ந்து பரந்தது ரத்தம்
சேறாகப் யுமியைச் செய்தது யுத்தம்

இலைகள் சுருண்டு குருகிப் பறந்தன
குருவி இறகுகள் மருவித் திரிந்தன
கொலையின் தொகையும் பெருகி வளர்ந்தது
கோயில் மணிகள் அறுந்து விழுந்தன
அறுந்து விழுந்து கிடந்து புரண்டன

- இ.முருகையன்

பாடல் இசை மெல்லத் தாழ்ந்து செல்ல புளியமரம் பேச ஆரம்பிக்கிறது

புளியமரம் :- எங்கள் புளியடிகள் எல்லாம் கிப்ப மிதிவெடுகள் நிறைஞ்ச கிடம். எங்களுக்கஞ்சில் மனிதர்கள் பல ஆண்டுகளாக வந்ததுல்லை. கிப்ப கிதுவிவாரு காட்டுவேளி. முன்று வருடங்களுக்கு முன்னம் கிது வீடுகள் நிறைஞ்ச கிடம்.

தீவிரன ஒரு நாள் எங்களுக்கு மேல் நெருப்புக் கோளங்கள் பறக்கத் தொடங்கின. எதிர் எதிராக வந்த நெருப்புக் கோளங்கள் எங்கள் தலைமீது மோதிச் சிதுறின. எங்க ணோடு வாழ்ந்த மனிதர்கள் குய்யோ மாயோ என்று கத் தியபடி ஓடினார்கள். என்ற நிழல்ல வாழ்ந்த வீட்டுக் காராரும் ஓடிப்போச்சினம். (சிறிய அமைதி) ஓடிப்போன சில மனித்தியாலங்களுக்குப் பின்னர் கிறுகிய முகத்தோட திரும்பி வந்திச்சினம்.

ஓ..... அந்தக் காட்சீய நினைச்சா நெஞ்சம் கனக்கும்.

தகப்பனொருவர் சைக்கிளில் தன் மகனின் உடலை சுமந்து வருகிறார். அவின் பின்னே அவர் மனைவி, மகள் கதறியடி வருகின்றனர். இவர்களுக்கு எதிரே தம் சொந்த இடம்விட்டு ஓடும் மனிதர்கள் பலர் உயிரைக் கையில் பிடித்தபடி ஓடுகிறார்கள்.

ஓமே பொ.ம1:- என்ன! நாங்களெல்லாம் வெல்லுக்குப் பயந்து உங் காலப் பக்கமா ஓடுறம். நீங்கள் வெல் விழுகிற பக்கமா போறியள்?

மெளனம். சுமந்த உடலோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்

இடும் பொ.மஹி:- சைக்கிள்ள செத்த உடம்பு! என்ன என்ன நடந்தது? எங்க நடந்து.....?

பதில் சொல்லாது தங்கள் வீடு நோக்கிச் செல்கிறார்கள். வீட்டில் இருக்கும் புளியமரத்தடியில் கிடங்கு வெட்டுகிறார்கள். மூன்று பேரும் சேந்து தங்கள் உறவைத் தங்கள் காணியில் வெட்டிய கிடங்குக்குள் போட்டுப் புதைக்கிறார்கள். அவர்கள் நெஞ்சு உருகி கண்ணீராகச் சொரிகின்றது. தகப்பன் நாய்கள் உடலைக் கிளறாமல் இருப்பதற்காக ஒரு பெரிய கல்லை எடுத்து மூடிய கிடங்கிற்குமேல் வைக்கிறார்.

தகப்பன் :- நான் பெந்தபிள்ளை என்ற கண்முன்னாலேயே தலை பளந்து... ஜேயோ..... நான் கிளி என்ன செய்வன்.

தாய் :- எங்கட கிளந்தாப் பெடியனை கிழந்திட்டம். கிளி.... எங்களுக்கு கிருக்கிற நம்பிக்கை எது.....?

வெளியேறிச் செல்கிறார்கள்.

புளியமரம் :- அவர்கள் போன்னின் தீச்சுவாலையால் இந்த இடம் சீதுறுதிக் கப்பட்டுது. ஓர், சுற்றும், வீடு எல்லாம் அழிஞ்க்கது. நாங்கள் சீண்ணாபின்னமாக்கப்பட்டோம். எங்கள் திடைமல் லாம் பாம்பு குடிகொண்டுது. கிடு போதாதென்டு எங்களைச் சுற்றி மிதிவெடிகளும் வெடிபொருள்களும் புதைக் கப்பட்டன. வெடிபொருட்கள் வெக்கையால் நாங்கள் கருக்கக் கொண்டிருக்கிறம்.

அரசியல்வாதியும் அவர் அடிவருடி அழிகாரியாப் பதவி எடுத்தவரும் மேடைக் குள் வருகின்றார்கள். இவர்கள் மக்கள் நலனைவிட தம்நலனே முக்கியம் என்று செயற்படுபவர்கள்.

பாடல்:- டாண்டுக்கு டாண்டாம் டாண்டாம் டக்கிடு
டக்கிடு டக்கிடு டாண்டாம் டக்கிடு
நயினார் செத்தது நல்லது நல்லது
நல்லது நல்லது நமக்கு நல்லது
துண்டுடு துண்டுடு நமக்கு நல்லது

ஓரு பானை சோத்துக்கு நல்லது நல்லது
கறி சோறு திண்ணலாம் நல்லது நல்லது
துண்டு துணுக்குகள் கண்டு பிடிக்கலாம்
தொண்டு துவக்கலாம் சண்டை நடக்கலாம்

மிச்ச சொச்சங்களை வைச்சுப் பிழைக்கலாம்
மெச்சப்படும்படி மிச்சம் பிடிக்கலாம்

உச்சுப் பயன்பிறத் திட்டம் வகுக்கலாம்
இம்மாணை நம்மாணை நல்லது நல்லது
ஒரு பாணை சோத்துக்கு நல்லது நல்லது
கறிசோறு தின்னலாம் நல்லது நல்லது

டாண்டுக்கு டாண்டாம் டாண்டாம் டக்கிடு
டக்கிடு டக்கிடு டாண்டாம் டக்கிடு

- இ.முருகையன்

சிதைஞ்ச கிடக்கும் பகுதிகளைப் பார்த்து கவலைப்படுபவர்களாகப் பாவனை செய்கிறார்கள்.

அரசியல்வாதி:- மக்கள் பாவம்.....மக்களின்ட சொத்துக்கள் எல்லாம் அழிஞ்ச போச்கது. பாவங்கள்..... கிடம் பெயர்ந்தும் நல்லாக் கஷ்டப்படுகுதுகள்.

அதிகாரி :- சரியாக் கண்டுளபிடிச்சுச் சொன்னியீல் ஜூயா!

அரசியல்வாதி:- அதனால், மிதிவிவாடகள், வொடிபொருட்களை அகற்றாமல் மக்களை மீளக்குடியேற விடுவதும்.

அதிகாரி :- நல்ல யோசனை!

அரசியல்வாதி:- மக்கள் மீளக்குடியேறுவதற்கு முன்னர் அவர்களுக்கு ஒரு அறிவித்தல் கொடுக்கவேணும்.

அதிகாரி :- என்ன அறிவித்தல் ஜூயா?

அரசியல்வாதி:- மக்கள் மிதிவிவாடகள் வொடிபொருட்களைக் கண்டா உடன் டியாக எஸ்களுக்கு அறிவிக்க வேணும் என்று சொல்ல வேணும்.

அதிகாரி :- மிக நல்ல யோசனை ஜூயா!

அரசியல்வாதி:- அதோட உயிர் கிழப்பு, கைகால் கிழப்பு பற்றிய பிராஸ் களையும் உடனுக்குடன் புதியவேணும் என்று மக்களுக்குச் சொல்லவேணும். நாஸ்கள் ஆறுதலா நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

மக்களின்ற பிரச்சனைகளைப் பதிஞ்ச வைக்கிறதுக்காக

கதிரைகள்ல கொஞ்சப் பேரை குந்திமிருக்கவிடுவோம் (சிறிது நேரம் யோசிக்கிறார்) அவையளை யாராவது ஓராள் மேய்க்கவேணும். ஒம்.....

அதிகாரி :- நா... நானோ ஜயா(புழகத்தில் துள்ளிக் குதிக்கிறார்) நான் நல்லா மேய்ப்பன். ஏற்கனவே சனத்தை மேய்ச்ச அனுபவம் கிருக்கு.....

அரசியல்வாதி :- சரி சாரி உம்மை நம்பி சனத்தைக் குடியேற்றலாம்.

அரசியல்வாதிகளும் அதிகாரிகளும் வெளியேறிச் செல்கின்றனர்.

இசை :- டாண்டுக்கு டாண்டாம் டாண்டாம் டக்கிடு டாக்கிடு டக்கிடு டாண்டாம் டக்கிடு

சோக இசை மேலெழுந்துவர "குடிசைக்குள் இருந்து நந்தன் வெளிப்படுகிறான். இவன் மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர் தன் சொந்த ஊர் திரும்பிய ஒருவன்.

நந்தன் :- தவம்!

தவம் :- என்ன?

நந்தன் :- என்ன செய்யிறாய்?

தவம் :- சமயலுக்கு அடுக்குப் பண்ணுறன்.

நந்தன் :- நான் பக்கத்தில் எங்கையும் மரம் இருந்தா பார்த்து வெட்டிக்கொண்டு வாரன். வெட்டி வைச்சாத்தான் நாளைக்கு நேரத்தோட கொண்டு போய்க்கொடுக்கலாம்.

தவம் :- சாப்பாட்டுக்கு வந்திடுக்கோ.

நந்தன் :- ஒம்..... பக்கத்திலதான் போறன் வந்திடுவன்.

நந்தன் புளியமரம் இருந்த இடத்துக்குள் செல்கிறான்.

மரம் :- நல்ல விறகைண்டு நினைச்சு அபுத்தான கிடத்துக்குள்ள வாரான் என்ன நடக்குமோ!

நந்தன் புளியமரத்தைப் பார்த்து,

நந்தன் :- மேற்பக்கம் பட்டுப் போச்சு.....

மரத்தைத் தட்டிப்பார்த்து கோடியால் வெட்டுகிறான்.

மரம் :- வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு மரம் வெட்டுமேதைண்டு தன்ர காலத் தானே வெட்டுக்கிறான்..... பாவம்.....

நந்தன் மரத்தைச் சுற்றி அசையும் போது அங்கிருந்த மிதிவெடியொன்றை மிதித்து விடுகின்றான். அது வெடிக்கிறது.

நந்தன் :- என்ன, வெடிச் சத்தும்!

குடிசையில் இருந்த தவம் சத்தம் கேட்டுத் திடுக்குற்று,

தவம் :- ஜீயோ! என்ன சத்தும்?

இவர் விறகு வெட்டுறனைண்டு உந்தப்பக்கமாப் போனவர். பதறுகிறான்.

நந்தன் :- (தன் காலைப் பாக்கது) ஜீயோ..... ரித்தும் நான் கிணி என்ன செய்வன்?..... கால் சீதைஞ்சு போச்சு. நான் கிணி என்ன செய்வன்? ஜீயோ..... !

வெடிச் சத்தம் கேட்டு புளியமரம் இருந்த பகுதிக்கு அருகில் வரும் நந்தனின் அயலவர் ஒருவர் நந்தனைக் கண்டு,

அயலவர் :- நந்தன் என்ன நடந்தது?

நந்தன் :- மிதிவெடி வெடிச்சு என்ற கால் சீதைஞ்சு போச்சது.

அயலவர் பயத்தில் ஓடுகிறார்.

அயலவர் :- தவம், உன்ற புநாட்டுக்கு மிதிவெடி வெடிச்சு கால் சீதைஞ்சு போச்ச....

தவம் :- ஜீயோ....! உள்ள கவர்ம் போதாதைண்டு என்ன கிடு.... நான் கிணி என்ன செய்வன்?

அயலவர்களும் தவழும் மிதிவெடி வெடிச்ச இடத்தை நோக்கி ஓடுகிறார்கள். நந்தன் தன்பாட்டில் புலம்புகிறான்.

நந்தன் :- முன்று வருஷத்துக்குப் பிறகு ஊருக்கு வந்து என்ற கால

இழந்திட்டன். கடவுளே நான் உனக்கு என்ன செய்த னான். அப்பாவி ஏழையின்ட கால ஏன் பறிச்சனீ? என்னை யாராவது காப்பாற்றுப்போ!

தவம் நந்தன் இருக்கும் இடத்துக்குள் போகமுயற்சிக்கிறாள்.

அயலவர் 1 :- அதுக்குள்ள ஒருக்கரும் போகாதேங்கோ, வேற மதிவிட கள் கிடக்கும். போகாதேங்கோ.

தவம் :- ஜூயோ, கிரத்தும் போகுது. கிரத்தும் போய்... என்ன நடக்குமோ?

அயலவர் 2 :- பதறாத பிள்ளை, அதுக்குள்ள போகாமல் தடி ஒன்றைக் கொடுத்து உவன்றி வெளியால வரச்சொல்லுவதும் தடி யொண்டு எடுப்போ....!

தடி யொன்றை எடுத்துக் கொடுக்கின்றனர்.

அயலவர் 1 :- நந்தன் தடிய உவன்றிக் கொண்டு வெளிய வா..... கவனம் நந்தன் வெளிய வந்து, இயலாது விழுந்து விடுகிறான். அயலவர்கள் அவனைத் தூக்குகின்றனர்.

அயலவர் 1 :- கிரத்தும் போகாமல் இருக்க சிதைஞ்சு காலுக்கு மேல இறக்கிக்கட்டுப்போ குணியியான்று எடுப்போ.....

அயலவர் 2 :- மினிவிடப் பிரதேசத்துக்க கிடக்கிற பாதத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதும்.

நந்தன் ஊன்றி வந்த தடியால் சிதைந்து கிடக்கும் பாதத்தைத் தட்டி வெளி யில் எடுத்து உரப்பை ஒன்றுக்குள் போட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு செல் கிறார்கள்.

தவம் :- எஸ்களை அழிக்கிறத்துக்கென்டு வெடியளைப் புதைச்ச அழிவார் கும்பையேணும்.

மேடை ஆள் இல்லாத வெளியாக இருக்கிறது. நந்தனை ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். பிரமை பிடித்தவனாக எங்கோ வெறித்துப் பார்த்தபடி இருக்கிறான்.

நந்தன் :- ஜூயோ! என்ற கால வெட்டுநாஸ்கள் என்ற கால்..... என்ற கால.... என்ற காலவெட்டிக் கொண்டுபோய் புதைக் கிறாஸ்கள். என்ற காலப் புதைக்கிறாஸ்கள்..... என்ற

காலப் புதைக்காதேங்கோ.... என்ற காலப் புதைக்காதேங்கோ....

எழுந்து தடுமாறி விழுகிறான். அவன் விழுந்து எழும்பும்போது பொய்க்காலுடன் ஒருவர் நிற்பதைப் பார்கிறான். பொய்கால் வைத்திருப்பவர் நந்தனை நோக்கி வந்து பொய்க்காலை அவனிடம் கொடுக்கிறார்.

வந்தவர் :- காயம் தாங்குப்படாமல் நடந்து பழகவேணும்.

நந்தன் :- (பொய்க்காலை வாங்கியடி) பொய்காலோட என்னண்டு சீவியத்தை கொண்டு போகப்போறனோ?

தவம் :- நடந்ததையே நெடுக நினைக்காமல் பொய்க்காலைப் போட்டு நடந்து பழகுங்கோ.

பொய்கால் போட்டு நடக்க எத்தனிக்கிறான்.

நந்தன் :- பொய்க்கால் போட்டு நடக்க வலிக்குது.

தவம் :- அவசரப்படாமல் ஒழுதலா நடந்து பழகுங்கோ.

நந்தன் நடந்து பழகுகின்றான். தவம் பார்த்து நிற்கிறான். இவ்வேளை பாடல் பின்னணியாக ஒலிக்கும்.

பாடல் :- வயிற்று நெருப்பை தணிப்பதற்காய் வாழ்நாள் முழுவதம் இடல்வேர்ப்பான் பிழைக்க வேண்டும் குடும்பம் என பிழிவான் தினமும் தேகத்தை

தனது காலை தான் தறிப்பான்
தவித்துச் சோர்ந்து கிடவாதான்
மனதில் உறுதி கொண்ட இவன்
மனிசன் இவன் தான் என ஆரான்

நந்தன் :- தவம் நான் ஒஸ்புத்திரியில் கிருந்த நாற்புத்தியேழு நாளும் நீங்கள் பட்டபாடு கிணியம் தீராது. எங்கட வாழ்க்கை கின் ஜும் கனக்கும்.

சிறிது நேர மௌனத்துக்குப் பின்,

தவம் :- நீங்கள் ஒஸ்புத்திரியில் கிருந்த காலத்தில் நிவாரணத் தோட அம்மாட் பேய் ஜந்து, பத்து கேட்டு வாங்க சமா எச்சன்.

மீண்டும் மொனம், பெருமுச்சு.

நேற்று ஒஸ்பத்திரிக்கு கூட்டுக் கொண்டு போகவேணு யெண்டு அம்மாட்ட காக கேட்டன். அம்மாவும் சுகோதாரஸ் களுமாச் சேர்ந்து பேசிப்போட்டினம் (அழுகிறாள்)

நந்தன் :- என்ன சொன்னவை?

தவம் :- “கால் போன உடன் என்ன செய்யிறுதலைக்கு உதவி செய்து எல்லாத்துக்கும் எங்களிட வாராய். எங்களையில்லாம் வேண்டாமென்றுதானே அவனோட ஓடிப்போய் உன்ற பாட்டில கலியானம் முடிச்சனி. இனி உங்கடபாட்ட நீங்களே பாருங்கோ எங்களக் கஷ்டம்படுத்தாமல்....” என்று பொருஞ்சு தள்ளிச்சினம். கடனை ஒரு 100 ரூபா தாங்கோ திருப்பித் தருவன் என்று கேட்டன்.

“ஓ.... உன்ற புருஷன் சொத்திக் காலோட உழைச்சு, நீ கடனை திருப்பித் தருவாய். உந்தக் கதையை நம்பி நாங்கள், கடன் தரவேணும..... சும்மா போ..” என்று ஏனானமா பேசிப்போட்டினம் என்ற நெஞ்சு வெடிக்கிற மாதிரி கிருந்திச்சு. (அழுகிறாள்) கிணிமீல்நான் யாரிட்டையும் கடன் வாங்கப் போகமாட்டன். வேலைக்குப் போய் உழைக் கலாமென்டா பாழாய் போன வலிப்பு வாற வியாதி ஒண்டுக் கும் வீடுகுதில்லை.

நந்தன் :- (கண்ணிருடன்) நான் பிறக்கீக்க சொத்தியாப் பிறக்கேல்லை. வயிற்றுப் பிளைப்புக்கு வீறகு வெட்டப்போய்த்தானே கிப்படி வந்தது.

(ஆவேசம் வந்தவனாக) நான் உழைப்பன். உங்களைக் காப்பாற்றுவன்.

தன் மனக் குழற்களுடன் நடந்து பழகுகின்றான். காயம் தாங்குப்பட்டு இரத்தம் கசிகிறது. இதைப் பாத்து தவம் கத்துகிறாள்.

தவம் :- காயம் தாங்குப்பட்டு கிருதும் வருகுது நடக்காதேங்கோ! நந்தன் தொடர்ந்து நடக்கிறான்.

தவம் :- ஜ்யோ, நடக்காதேங்கோ.

நந்தன் தவத்தின் கத்தல் கேட்டு நிற்கிறான். மூச்சு வாங்குகின்றான்.

தவம் :- களைச்கப் போனியள். போய் மேலக் கழுவி ஆறுகலா கிருங்கோ.

நந்தன் மேல்கழுவப் போகிறான். அவன் செல்வதைத் தவம் பார்த்து நிற்கிறான்.

தவம் :- போரால அவதிப்படுகிறது அப்பாவி ஏழைகள் நாஸ்கள் தான்.

சந்தியில் கூலிவேலை செய்வோர் கூடுகின்றனர். இதுவொரு காலை வேளை.

சோழ :- ஒவ்வொரு நாள் வயிற்றுப்பாட்டைப் பார்க்கிறதே பெரும் பாடாய்கிடக்கு நேற்று டிராக்டர்ஸ் மண் ஏத்துழுத்துக்கு கூப்பிட்டாஸ்கள். அதோட நேற்றைய வயித்துப்பாடு போச்சக்கு.

ரஞ்சன் :- கிண்டைக்கும் வருவாஸ்கள் தானே?

சோழ :- ஒ..... வருவாஸ்கள்.

வீட்டில் ஓய்வாக இருந்த நந்தன் நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னர் பிழைப்புத் தேடிச் சந்திக்குப் புறப்படுகின்றான்.

நந்தன் :- தவம் சந்திக்குப் போய் வேலை ஏதும் கிடைக்குதோ என்னு பாத்துக்கொண்டு வாறன்.

தவம் :- ஒம்..... கவனம்

நந்தன் நடந்து சந்திக்குச் செல்கிறான்.

நந்தன் :- வேலை ஏதும் கிடைக்குமோ?

சோழ :- நேற்று டிராக்டர்ஸ் மண்ணாட்க்க கூப்பிட்டாஸ்கள். கிண்ணைக்கும் வருவாஸ்கள் (தயக்கத்துடன்,) நீ மண் அடிப்போ?

நந்தன் :- (அவசரமாக) ஒ..... நான் மண் அடிப்பன்.

சோழ :- ஒ..... அந்தா வாரஸ்கள்.

டிராக்டர் ஒன்று வேகமாக வந்து சந்தியில் நிற்கிறது.

முராக்டர் :- மண்ணாட்க்க கொஞ்சப் பேர் வேணும் ஏறுங்கோ...

சோழ :- நேற்று நாஸ்கள் போன கிடம்தானே?

முராக்டர் :- அந்த கிடத்துக்குக் கிட்டத்தான் புதுசா ஒரு கிடத்தில் வெட்டுமெது என்னு சொன்னாஸ்கள். அதுக்குள்ள ஒருக்கா போய்ப் பார்ப்பம்.

சோழ :- முயக்தில்லாத கிடம்தானே.....?

திராக்டர் :- ஒரு முபத்தும் கில்லை ஏறு..... ஏறு....

நந்தனும் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஏறுகிறான்.

திராக்டர் :- கிங்க சோழ, அவன திறங்கச் சொல்லு கெதியா மன் அடிக்கவேணும் விவன் உந்த சொத்திக் காலோட என் ணத்தைச் செய்யப்போறான்.

நந்தன் :- நான் மன் அடிப்பன்.

திராக்டர் :- மனஜுக்க ஒண்டரக்காலோட நீன்று என்னத்த செய்யப் போகிறாய் ஏதாவது சீன்ன வேலையாப் பார்த்து செய். எங்களக் கரைச்சல் படுத்தாமல் கிறங்கு.

நந்தன் :- வீட்டில் உலை வைச்ச கனநாள்.

திராக்டர் :- கிஞ்ச எங்கள கரைச்சல் படுத்தாமல் கிறங்கு.

நந்தன் திராக்டரில் இருந்து இறங்கி வீடு நோக்கிச் செல்கிறான்.

தவம் :- என்ன வேலையாண்டும் கிடைக்கேல்லையே?

நந்தன் :- சொத்தி ஒண்டரக்காலன் எண்டு சொல்லி வேலைக்குக் கூப்பிடுறாஸ்களில்லை.

அமுகையை அடக்கியபடி மௌனமாகிறான்.

தவம் :- கவலைப்பாதேங்கோ. நான் ஈக்கு வாரித்தாறன் விளக்கு மாறு அடிச்சக் சீவிப்பம். நிவாரணமும் கிருக்குத்தானே?

அமுக்க வெடியொன்று வெடிக்கும் சத்தம் கேட்கிறது. டிராக்டர் தூக்கியியியபடுகிறது. அதில் சென்ற மனிதர் பலர் தெய்வாதீனமாகத் தப்பிவிடுகிறார்கள். ஒரு சிலர் காய்யப்பட்டு வேதனைப்படுகிறார்கள். நந்தன் சத்தம் கேட்டு சந்தி நோக்கி ஓடுகிறான். பதறியபடி வரும் சோழ எதிரே நந்தனைக் காண்கிறான்.

நந்தன் :- என்ன நடந்தது?

சோழ :- நாங்கள் போன டிராக்டர் அமுக்கவையில் அக்கப்பட்டு சீன்னா பின்னமா போயிற்று. தெய்வாதீனமாக எங்களுக்கு ஒண்டும் நடக்கேல்லை.

நந்தன் :- அங்க சேதங்களைப் பார்க்கிறத்துக்கு ஜயாமர் வருகினம்.

அரசியல்வாதியும் அதிகாரியும் வருகின்றனர்.

பாடஸ்: டாண்டுக்கு டாண்டாம் டாண்டாம் டக்கிடு
டக்கிடு டக்கிடு டாண்டாம் டக்கிடு
நயினார் செத்தது நல்லது நல்லது
நல்லது நல்லது நமக்கு நல்லது
துண்டுடு துண்டுடு நமக்கு நல்லது

ஓரு பானை சோத்துக்கு நல்லது நல்லது
குறி சோறு தின்னலாம் நல்லது நல்லது

அதிகாரி :- ஜூயா, இந்த கிடத்தில் தான் மன் அள்ளப் போன டிராங்டர் விவடிச்சு சீதூரினது. நாங்கள் போகவேண்டாம் என்று சொன்ன கிடத்துக்குள்ள சட்டவீராதமாப் போய் மன் அள்ளினவை. சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேணும்.

அரசியல்வாதி :- மக்களுக்கு மிதிவிவடிகள், வெடிபொருட்கள் உள்ள கிடங் கள் பற்றி அறிவிச்சனிஸ்களோ?

அதிகாரி :- மிதிவிவடிகள் வெடிபொருட்கள் எங்க கிருக்கின்டு எங்க ஞக்குத் தெளிவாத்தானே நாங்கள் அறிவிக்கிறத்துக்கு. சனங்கள் எங்க எங்க மிதிவிவடிகள், வெடிபொருள்கள் கிருக்கின்டு எங்களுக்குச் சொன்னாப் பிறகுதான் நாங்கள் சனங்களுக்கு அதை அறிவிப்பம்.

சோழு :- ஜூயா, மிதிவிவடிகளை அகற்றிவிட்டா நாங்கள் நிம்மதியாச் சீவிப்பம்.

நந்தன் :- மிக விரைவாக மிதிவிவடிகளை அகற்றி விடுங்கோ.

அதிகாரி 1 :- உங்களுக்குக் கிட்ட எங்க எங்க மிதிவிவடிகள் கிடக்கு என்று சொன்னா நாங்கள் அதைப்பதிஞ்சு வைச்சு நடவடிக்கை எடுப்பம்.

சோழு :- மிதிவிவடிகள் எங்க கிடக்கின்றதை வைச்சவங்கிட்ட தான் கேட்க வேணும்.

நந்தம் :- எத்தனை பேர் வந்து பதிஞ்சு போனவை ஒரு யயனும் கில்லை. நாங்கள் கிருக்க கிடமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறம்.

அதிகாரி :- நீங்கள் பதிஞ்சு தந்த இடன் அலுவல் நடக்க வேணு மெண்டு எத்தார்க்கக் கூடாது. முதல்ல நீங்கள் தந்ததை நாங்கள் அலசி ஆராய்வம். பிறகு அதை வைச்சு

இநு திட்டம் தயாபியம் அதை மேல் அனுப்புவும் பிறகு அதை அவை கீழ் அனுப்புவினம். கிப்படி மேல் கீழ், கீழ் மேல், மேல் கீழ் எண்டு கொஞ்சக் காலம் கிழுபடும். பிறகு அங்க, கிங்க, உங்க எல்லாம் அனுப்பி காக்கள், சாமான்கள் கொண்டு வந்து வேலை செய்ய கொஞ்சக் காலம் செல்லும். அது வரைக்கும் பொறுமையா கிருக்க வேணும்.

அரசியல்வாதி:- நாங்கள் எல்லாம் செய்வம், நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்கா தேவூகோ.

நந்தன் :- ஜூயா, ஒன்றுக்கும் போகவே யமாக்கிக்கு.

பெரிஜியா :- ஏன்?

நந்தன் :- மிதிவிவடிகள் ஏதும் கூடந்து வொடிச்சீடுமோ என்ட பயந்தான்.

சேஷு :- உடனடியா மிதிவிவடிகளை அகற்றவிடுகோ நாங்கள் நிம்மதியா கிருக்க.

அதிகாரிக்கு கோபம் வந்துவிட துள்ளுகிறார்.

அதிகாரி :- எங்களுக்கு எதை, எப்ப, எப்படி, எதுக்குள்ள, என்னென்டு செய்யிருதென்டு தெரியும். நீங்கள் நினைச்ச உடன என் னன்டு மிதிவிவடிகளை அகற்றுகிறது. மழை, வெள்ளம், சேறு, சகதி, கூதல், குள்ள, சூடு, வெய்யில், வெக்கை, வியர்வை, சப்பாத்து, வாகனம், மூட்கள் கிப்படி எத்தனை பிரச்சனை நாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறும் எண்டு தெரியுமே?.....

பெரிய ஜூயா :- சரி சரி... (அதிகாரியைப் பார்த்து) மிதிவிவடிகள், வெட்பொருட்கள் கிருக்கிற கிடங்களுக்கு உடனடியா அறிவுறுத்தல் பலகைகள் போடுறம்.

அதிகாரியும் அரசியல்வாதியும் போகிறார்கள்.

பாடல் : டாண்டுக்கு டாண்டாம் டாண்டாம் டக்கிடு டக்கிடு டக்கிடு டாண்டாம் டக்கிடு

நந்தன் :- எங்களுக்கு எப்பதான் விடவு வருமோ?

நந்தன் வீடு நோக்கிச் செல்கிறான். சோழவும் தன்வீடு நோக்கிச் செல்கிறான்.

நந்தன் :- எத்தனை உயிர்களை, கால்களை இழந்திட்டு, இனியாவது சனம் அதுக்க போகாமல் கிருக்கவேணும்.

நந்தனும் தவமும் விளக்குமாறு தயாரிக்கிறார்கள்.

தவம் :- விளக்குமாறுக் கொடுக்கிட்டு ஓசீ, கறி வாஸ்கிக் கொண்டு வாங்கோ. நீங்கள் வந்தாப் பிறகுதான் உலை வைக்க வேணும்.

நந்தன் விளக்குமாறுடன் சென்றுவிடுகின்றான். தவம் ஏணையில் கிடக்கும் பிள்ளையை நித்திரையாக்கி பசியின் கொடுமை தாங்காது சுருண்டு படுத்து விடுகிறார்கள். வலிப்பு வருகிறது அவளுக்கு. நுரைகக்கியபடி கிடக்கிறார். இது அவளது வாழ்க்கையில் வழமையாக நடக்கும் ஒன்று.

பாடல் : அறுகாயத்தில் எழுதின எழுத்துக்கள்
 அச்சம் - பயங்கரம் - கோரம் - பாரம்
 காயா சரம் ஓயா ஓலம்
 நாயாய் அலையும் காலம் நேரம்
 குழம்பீய தாக்கம் கிளம்பீய ஏக்கம்
 தளம்பீய ஏக்கம் தாக்கம் தாக்கம்
 பாம்புகள் ஊரும் கனவுகள் நாறு
 தேம்புதல் சாம்புதல் தான் வரலாறு
 எப்போதும் போல இப்போதும் தான்
 இந்தப் பல்லவி இசைத்தவாறுள்ளது
 செத்துச் செத்துப் பிழைக்கிற கேவலம்
 சாவின் விழிப்பில் நகர்கிற சீவியம்

- இ.முருகையன்

விளக்குமாறு விக்கச் சென்ற நந்தன் திரும்பி வருகின்றான்.

நந்தன் :- தவம்..... தவம்..... நித்திரையே?

தவம் :- ஒடு..... ஒடு..... என்ன?

நந்தன் :- என்ன நடந்தது வாயில நுரை தள்ளியிருக்கு வலி வந்ததே?

தவம் :- உடம்பு பலவீனமென்டா வாறது தானே..... சீ என்ன வாஸ்கிக் கொண்டு வந்தனிப்கள்?

நந்தன் :- ஒரு விளக்குமாறுக்குத்தான் காக தந்தாங்கள். முதல் போட்டதும் அப்படியே கிடக்கு. கிப்ப எனான்டு போனதையும் வித்திட்டு காக தரச்சிசால்லி குடுத்திட்டு வந்தனான். அரிசி, தேங்காய் வாங்கவே காக காணாது. கடன் சிசால்லி வாங்கி வந்தனான்.

தவம் :- (சலிப்பிடு) ஒரு வேளைகூட சீப்பிடாமல் என்ன வாழ்க்கையிது. வயித்துக்கு ஈரத்துவீரியப் போட்டுட்டு படுக்கலாமென்டா படுக்க கிடமில்லை வீடு ஒ..... என்டு கிடக்கு.

நந்தன் கண்கள் குளமாக

நந்தன் :- நான் என்ன செய்ய?

தவம் :- உங்களை ஒன்றும் செய்யச் சிசால்லேல்லை. என்ற தலைவிதியை நொந்துகொள்ளுறன்.

தவம் சமயலுக்கு அடுக்குப் பண்ணுகிறான். நந்தன் விளக்குமாறு அடிக்கிறான்.

நந்தன் பெருமூச்சு விட்டபடி தான் தன் இரு கால்களுடனும் நடந்துதிரிந்த இடங்களைப் பார்க்கிறான்.

நந்தன் :- நாழும் சுற்றழும் கூடி மகிழ்ந்த பூமி. (மனதிற்குள்)

நந்தனுக்கு சிறுவயதில் சிறுவர்களோடு சேர்ந்து விளையாடியது நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு சிறுவனின் கண்ணைப் பொத்தியாடி ஏனைய சிறுவர்கள் அவனை அழைத்துச் செல்கிறார்கள்.

சிறுவன் 1 :- எவடம் எவடம்

சிறுவர்கள் :- புளியடி புளியடி

சிறுவன் 1 :- எவடம் எவடம்

சிறுவர்கள் :- புளியடி புளியடி

சிறுவன் 1 :- எவடம் எவடம்

ஓர் இடத்தில் சிறுவன் 1இன் கண்ணைப் பொத்திய கைகளை எடுத்துவிட்டு சிறுவர்கள் ஒடுகிறார்கள். சிறுவன் 1 அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக துரத்திக் கொண்டு ஒடுகிறான்.

சிறுவர்கள் :- எங்க பிடியும் பார்ப்பம்.

நந்தன் :- என்ற கிரண்டு கால்களோட நான் மகிழ்வாய் ஓடித்தின்சூழி. அவலத்தை தந்து நிக்குது.

வேலையை இடையில் நிறுத்தி யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் நந்தனை தவம் கண்டுவிடுகிறாள்.

தவம் :- என்ன! கனவு காணுமியள் நாளைய வயித்துப்பாட்டுக்கு என்ன செய்யிற்கு? நாளையோட உலை வைச்சு ஜந்து நாள்.

நந்தன் :- துலைவார் எங்களுக்கு உலை வைக்கத்தானே மிதிவை களைப் புதைச்சவங்கள்.

புளிய மரம் பேச ஆரம்பிக்கிறது.

மரம் :- இந்த மண்ணின் மக்கள் பரதேசிகளாக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் கூடு குலைக்கப்பட்டு அலைக்கழிக்கப்பட்டார்கள். செழிப்பாய் கிருந்த அவர்கள் வாழ்வ சிதைக்கப்பட்டது. ஏழை வாழ்வ வாழ நீர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இந்த அவைம் முடிந்த பாடில்லை. கிணறும் கிவர்களைச் சுற்றிப் பயங்கரங்களே காணப்படுகின்றன.

இவ்வேளை அதிகாரி வருகிறார்.

அதிகாரி :- சிப்பியர்ந்து தமது சொந்த சிடங்களில் மீளக்குடியீரிய மக்களுக்கு கிழுவரை காலமும் கிலவசமாக வழங்கப் பட்டு வந்த உலர் உணவுப் பொருள்கள் வீநியோகம் அனைத்து மக்களின் நன்மை கருதி நிறுத்தப்படுகின்றது.

மரம் :- ஏழைகளின் அவைம் முடிந்தபாடில்லை. அப்பாவி ஏழை களின் வாழ்வ குனியமாகவே தொடர்கிறது.

நந்தன் விளக்குமாறு அடிக்கிறான். தவம் பிள்ளையை தாலாட்டுகிறாள்.

நந்தன் :- நாங்கள் முடக்கப்பட்டோம். தொடர்ந்து முடக்கப்படுகிறோம். குயரங்களோடு பயணிக்கிறோம்.

பாடல் : வயிற்று நெருப்பை தனிப்பதற்காய்
வாழ்நாள் முழுவதும் உடல் வேர்ப்பான்
பிழைக்க வேண்டும் குடும்பம் என
பிழிவான் தினமும் தேகத்தை

தாய் பிள்ளைகளை வாழ்விக்க
 தனது காலும் தான் தறிப்பான்
 நோய்கள் துயர்கள் வந்தாலும்
 நொந்து கிடவான் தான் முறிவான்
 தனது காலும் தான் தறிப்பான்
 தவித்துச் சோந்து கிடவாதான்
 மனதில் உறுதி கொண்ட இவன்
 மனிசன் இவன் தான் என் ஊரான்

பாடல் இசை மெல்லத் தாழ்ந்து செல்ல திரை
 மூடிக்கொள்கிறது.

- திரை -

அந்து பிள்ளைகளின் தந்தையான
இருபாலையைச் சேர்ந்த
வேலுப்பிள்ளை, இராணுவ
நடவடிக்கைகளால் இடம்பெயர்ந்து
பல்வேறு இடங்களிலும் வாழ்ந்தவர்.
சௌந்தக ஊரில் குடியேறவாம் என்று
சொன்னவுடன் ஊருக்குத் திரும்பி
வந்தார். உவரை ஊருக்குப்படி
இராணுவ மண் அரண்

காணப்பட்டிருக்கிறது. இவரது
வீடு தாமரட்டமாக்கப்பட்டு வீட்டு
வளவில் இராணுவக் காலுக்கான
மண் அரண் (பண்ட)

காணப்பட்டது. செப்பதற்கு வீடு
இல்லாது வேறொருவரின் வீட்டில்
குடியிருந்தார். அந்த வீட்டில்
குடியிருந்தபடி தனது வளைவை
துய்பாவு செய்தார். வளைவை
துய்பாவு செய்யும்போது நிறைய
மிதிவோடுகள் வந்திருக்கு
அவற்றையெல்லாம் குப்பையோடு
போட்டு கொழுத்தியிருக்கிறார். அப்ப
நீத் ஆபத்தும் ஏற்பட்டில்லை.

1999 ஆம் ஆண்டு வேலிமில் தட்டுகள்
யட்டுக்கிடப்பதைப் பார்த்து
அவற்றை வெட்டியிருக்கிறார்.
துந்தியிருந்து யட்ட கதியால்
ஒன்றை கத்தியால் வெட்டிக்
கொண்டிருக்கேக்க கத்தியின்
நுனிப்பகுதி மண்ணுக்குள்ள
புதைஞ்சு கிடந்த மிதிவோடில்

பட்டிருக்கிறது. மிகிவெடி வெட்சு
குந்தியிருந்த இவரது இரண்டு
கண்களிலும் காய்த்தை
ஏற்படுத்தியிருக்கு. இப்ப கண்கள்
இரண்டையும் இழந்து
துயரப்படுகின்றன.

“முந்தியெல்லாம் மிதிவெடி கணள்
கண்டெடுத்தா குப்பையில் போட்டு
எரிச்சிருக்கிறன். இவ்வளவு
பயங்கரமென்று நினைச்சுதில்லை”
என்று தனது தவறுக்காக
வருந்தினார்.

இவர்கள் விவசாயம் செய்வோ.
தற்போது இவரது மகன்கள் மேசன்
வேலைக்குப் போய் இவரையும்
கடும்பத்தையும் காப்பாற்றுகிறார்கள்.

“A tough message for recreation. Everything must be
done also to give peace.”

Jean paul faure
French embassy

Cultural and Language division

11.07.2002

சீவலிங்கம் நெடுங்குளம் வீதி,
அரியாலை.

இவர் தொழில் இழந்து
கஷ்ரப்படுபவர். நாம் அவரைச்
சந்தித்தபோது தனது கஷ்ர நிலை
பற்றிச் சொன்னார்.

“எனக்கு நாலு பிள்ளைகள்
எல்லோரும் கல்யாணம்
செய்திட்டினம். கண்டசிப்
பிள்ளையோடு இருக்கிறன். 1995ஆம்
ஆண்டு இடப்பெயர்விற்குப் பிறகு
நாங்கள் தான் முதல் முதல் இந்த
இடத்துக்கு வந்தனாங்கள். எங்கட
வீடு தற்றமட்டமா கிடந்தது.
துப்பாவு செய்து வீட்டை சின்னனா
கட்டிப்போட்டு இருக்கிறும். இப்பவும்
எங்கட வீட்டுக்கு பின் உள்ள
தென்னை வளவுக்க மிதிவெடுகள்
இருக்கு. எங்கட வீட்டுக்குப்
பக்கத்தில் ஏதோவொரு
நிறுவனத்திலிருந்து வந்து
மிதிவெடுக் கூட்டம் வைக்கிறவை.
அவையிட்ட மிதிவெடுகளை
அகற்றிவிட்சொல்லி கண்தாம்
சொன்னனாங்கள். அதற்குரியாக்களை
கொண்டு வந்து மிதிவெடுகளை
அகற்றி விடுகிறும் என்று
சொல்லிச்சினம். இன்றுவரை
அகற்றேல்லை. இரண்டு மூன்று
தாம் வாகனங்களில் வந்து எங்க

இருக்கு? எவ்வத்தில் இருக்கு?
 என்று கேட்டினம். அவ்வளவுதான்.
 அவையளோடு நாங்கள் சண்டை
 பிடிச்சிருக்கிறும். எங்களுக்கு
 எந்தவொரு நிறுவனமும் உதவி
 செய்யவில்லை. எங்கட வளவு
 வருமானமும் இல்லாமல் சரியா
 கஷ்டப்படுறம்.

“இடம்பெயர்ந்து போகுறத்துக்கு
 முன்னம் ஒரு இடத்தில் பத்து
 மரங்கள் சீவிறனாங்கள். இப்ப என்ற
 வளவுக்க மரங்கள் பட்டதால் பத்து
 இடங்கள் போனாத்தான் பத்து
 மரங்கள் சீவமுடியுது.
 முந்தியெண்டால் பதினொரு
 மணிக்கு சீவி முடிந்திடும்.
 மற்றநேரம் வேறு வேலைகள்
 செய்யலாம். இப்ப சீவத்தான் நேரம்
 காணும். அதனால் கஷ்டப்படுகிறும்.
 நின்ட தென்னைகள் எல்லாம்
 செல்லப்பட்டு பட்டுப்போச்கு” என்று
 கவலைப்பட்டுச் சொன்னார்.

**“You have succeeded in a great challenge. You link a very artistic
 appreciable (very attractive) to very clear and vital message.”**

Hugues laurence
 Co-ordinator mines
 Handicap Internat onal vivre debout

**மிதிவிவடியால் பாதிக்கப்பட்ட
குரும்பஸ்தரின் கதை**

போய்க்கால் ஒன்றுடன் வீட்டுப்
யாலையைத் திறந்துகொண்டு
அவசரமாக வெளியேறிய
நாற்பத்தியேழு வயது மதிக்கத்தக்க
பெரியவர் ஒருவரை கள
ஆய்வுக்குச் சென்ற நாம்
அனுகிணோம். அவர் எங்களை
நியிர்ந்து ஒரு பார்வை பார்த்தார்.
அதில் அவர் அவசரமாக வெளியே
செல்ல வேண்டியது தெரிந்தது.
நாங்கள் மௌனமாக வெளியே
செல்ல வேண்டியது தெரிந்தது.
நாங்கள் மௌனமாக நின்றோம்.
“வாங்கோ பிள்ளையள்” என்று
கூட்டிக்கொண்டு போய் வீட்டுத்
தின்னணையில் இருத்தினார். தானும்
இருந்து கொண்டார். ஜயா,
உங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று
கேட்டோம்.

தன்னுடைய வீட்டுக்கு எதிராக
இருந்த வளவைக்காட்டி “உந்தப்
பக்கத்து வளவுக்குள்ள தான்
ஆட்டுக்கு குழை வெட்டுவமென்று
போனான். கொஞ்சக் குழை
வொட்டிப்போட்டன். கொஞ்சம் தள்ளி
இன்னொரு மரத்தில
வொட்டுவமென்று போனன்.
ஆருக்குத் தெரியும் அதுக்குள்ள

மிதிவெடி கிடந்து என்ற காலைத்
தொலைக்குமென்று. காலைத்
தூக்கி வைக்க பெரிய சத்தம்
ஒன்று கேட்டுது. என்ன
நடந்ததென்டு எனக்குத் தெரியாது.
வளவுக்கால வெளிக்கிட்டு வெளியில்
வருமென்று காலைத் தூக்கி
வைக்க கால் கீழ் போன்று போல
இருந்தது. பார்த்தா சாரம் எல்லாம்
ஒன்றே இரத்தம். எனக்கு அதைப்
பார்த்ததும் என்ன ஏது என்டு
என்னால் கொஞ்ச நேரம் விளங்கிக்
கொள்ள முடியேல்லை. இதை,
பின்னள கண்டுட்டான். அவள் கத்த
அக்கம் பக்கச் சனமெல்லாம் ஓடி
வந்திச்சினம். ஒருத்தரையும் நான்
நின்ற இடத்துக்குள்ள
வரவிடவில்லை. என்ற இடுப்பிலை
கிடந்த துவாயால காலில இறுக்கிக்
கட்டிப்போட்டு கொக்கத் தடியப்
பிடிச்சு ஊன்றி வெளியால வந்தன்.
பிறகு பக்கத்து வீட்டு இராசன்
ஒட்டோனவைக் கொண்டு வந்து
ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு
போனான்.

குரல் தழுதழுத்தபடி உடல் வேர்க்க
கணத் சொன்னார்.

“ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கேக்க
சரியான வேதியையா இருந்தது.
எனக்கு மூன்று பின்னளகள்.

எல்லாம் படிச்சுதுகள், பகல் இரண்டு மணிவரை மரம் சீவுவன். பின்னேரம் தேனீர் கடையில் பாத்திரங்கள் கழுவிக் கொடுப்பன். முந்தின மாதிரி தொழில் செய்ய முடியாமல் இருக்கு. கணைப்பா இருக்கும். நாங்கள் உழைக்கிறது சாப்பாட்டுக் கோதும். பிள்ளைகளில் படிப்புச் செலவுக்குத் தான் கஷ்டமா இருக்கு ஒரு பிள்ளைக்கு ரியூசன் காக வேண்டாமென்று மாஸ்ரர் சொல்லிப்போட்டார். எங்கட சொந்த இடம் தனம் கிளப்பு. அங்க நாங்கள் போகமுடியாது. ஆம் இருக்கிறான்.” என்று சொல்லி முடிச்சு ஆறுதலாக மூச்ச விட்டார்.

“என்ற கணத்தை உங்களுக்குச் சொன்னதால் பாரம் குறைஞ்சது போல இருக்கு” என்றவர், தேனீர் கடையில் பாத்திரம் கழுவுவதற்காக எம்மிடம் விடைபெற்று அவசரமாக நகர்ந்தார்.

சமுதாய அரங்க் நடவடிக்கையாக முடக்கம்' நாடக அளிக்கை

தே.தேவானந்த்

மக்களின் பிரச்சனைகளை புரிந்தும் உணர்ந்தும் கொள்வதனுடோக அவர்களை அவர்களது பிரச்சனைகளில் இருந்து மனதளவில் விடுவிப் பதற்காண அளிக்கை முறைமைகளைக் கொண்டதும் அவர்களை நாடிச்சென்று அவர்களது வாழ்விடத்தில் ஆற்றுகை செய்யப்படுவதும் மக்களுடன் தொடர்ந்தும் தொர்மீனைப் பேணுவதுமான அரங்க நட வடிக்கைகளை உள்ளடக்கிய செயற்பாட்டை சமுதாய அரங்கு என்று கொள்ளலாம்.

'முடக்கம்' நாடகம் வெடிபொருட்களால் பாதிக்கப்பட்ட பலஸரச் சந்தித்து உரையாடியதன் பயனாக உருவாகியதாகும். தெல்லிப்பழைப் பகுதியில் கால் இழந்த நிலையில் மிகுந்த கஷ்டத்துடன் வாழ்க்கையை நடத்திவரும் இளம் குடும்பஸ்தர் ஒருவனின் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'முடக்கம்' நாடகம் எழுதப்பட்டது.

பேரினால் சிதைந்த கிராமங்களில் வாழுகின்ற அப்பாவித்தனமான மனமுடைய ஏழை மக்களுக்குப் புரியக்கூடியதான எளிமையான கதையைமொப்பையும் ஆர்த்துகை நுட்பங்களையும் மொழி, சூரி முறைமைகளையும் 'முடக்கம்' நாடகம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

நாடகத்தின் அளிக்கை நேரம் 45 நிமிடங்கள் ஆகும்.

எமது அரங்கக் குழுவினர் வாணைன்றில் கிராமத்திற்குள் நுழைவதுடன் நாடகம் ஆரம்பமாகிவிடும். தான் வாத்திய இசைக் கருவிகளை வானுக்குள் இருந்தவாறே முழங்கத் தொடங்கிவிடுவோம். சில நடிகர்கள் முகமூடிகளை அணிந்தவாறு வானுக்கு மேல் ஏறி நடனமாடுவோம். ஊர்த்தெருவெங்கும் இந்தக் கோலத்தில் வான் செல்லும் மக்கள் ஆர்யிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

வீடுகளுக்குள் இருப்பவர்கள் எமது சத்தம் கேட்டதும் தெருவுக்கு வந்து விடுவர்கள். நாம் நாடகம் நடக்கவிருக்கின்ற இடத்தை சிறிய ஒலிபெருக்கியில் அறிவித்தபடி செல்வோம்.

ஆற்றுகைக் களத்திற்கு முதலில் ஓடி வருபவர்கள் சிறுவர்கள். அவர்களுடன் நடிகர்களில் சில் ஆடிப்படி விளையாடி மகிழ்வர். ஏனையேர் ஆற்றுகைக்குத் தேவையான ஆயத்தங்களைச் செய்து முடிப்பர். நாம் நாடகத்தை ஆரம்பிக்கும் போது ஆற்றுகைக் களம் கலகலப்பாகவும் துடிப்பாகவும் உமிரோட்டமாகவும் இருக்கும். ஊர்கள் தோறும் நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்யும்போது வெளி சார்ந்த பெறுமானங்கள் மாற்றத்திற்கு உட்படும்.

கிராமங்களில் காணப்படும் திறந்தவெளி அரங்குகளில் நாடகத்தைப் போட்டி ருக்கின்றோம். இந்த அரங்குகளுக்கு கூரை இருக்காது. போரினால் அழிந்த அரங்குகளிலேயே அதிகமாக நாடகங்கள் நடக்கும். பின்னேர வெய்யில் முகத்தில் அடிக்க நடித்திருக்கின்றோம். சிலவேளைகளில் பாடசாலைகளில் அமைக்கப் பட்ட தற்காலிகக் கொட்டங்ககளில் நாம் கொண்டு சென்ற திரைச் கிளைகளைக் கூட்டி ஜனரேட்டர் கரண்ட மூலம் ஒளியைப் பாய்ச்சி நாடகத்தை நடத்தியிருக் கின்றோம்.

சில கிராமங்களின் தெருவோரங்களில் மூன்று பக்கமும் பார்வையாளர்களை இருத்தி நாடகத்தை நடித்திருக்கின்றோம் கோயில்களின் மூன் உள்ள சிறிய வெளியை ஆற்றுகை வெளியாகியிருக்கின்றோம். சனசமூக நிலையத்தின் முற்றமும் எமது ஆற்றுகைக் களம்தான்.

மண்டபங்களில் நாடகத்தைப் போடுகின்றபோது நடிகர்களின் வெளிப்பாடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டாக ‘ஒரு திசை வீச்கடையதாக’ இருக்கும் தெருவெளிகளில் நடிக்களின் வெளிப்பாடு ‘பல் திசை வீச்கடையதாக’ இருக்கும் இதற்கு அதிக கச்தியும் திறனும் தேவைப்படும்.

சமுதாய அரங்கில் மக்களுடன் நெருங்கிய உறவை ஏற்படுத்தலும் மக்களை ஒன்றிணைத்து ஓர் இடத்துக்குக் கொண்டு வருதலும் முக்கியமானது. ஏழ்மையோடும் துயரங்களோடும் வாழும் மக்களை ஓர் இடத்தில் ஒன்றுகூட்டி நாம் என்ன சொல்லப்போகிறோம் என்பது முக்கியமானது. இங்கு அவர்களுக்குப் புரியாத்தும் அந்நியமானதுமான விடயங்களைச் சொல்வது பொருத்தமற்றதா கிறது.

அந்த மக்களின் பிரச்சனை/விடயம் பேசப்படுதல் முக்கியம். அதனைவிட அந்த மக்கள் நாடகமென்றவுடன் சிறிது நேரம் மகிழ்வாக இருப்பதற்காகவே

வருகிறார்கள். சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் அவர்களுக்கு அவசியமாகிறது. இதனால் எமது ஆற்றுகையும் இவ்வாறான தன்மைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். வாழ்வில் தினமும் அழுதும் வேதனைப்பட்டும் உள்ளவர்கள் அரங்கிலும் அழுதல் அர்த்தமற்றது. அவர்கள் மகிழ்ச்சியான மனநிலையில் இருந்து புரிந்து கொள்வதே சிறந்தது. எமது ஆற்றுகைகளிலும் இதனையே முக்கியத் துவப்படுத்துகின்றோம், இதனால் நிறையப் பயன் கிடைத்துவது.

எமது நாடக் ஆற்றுகை முடிந்தபின் மக்கள் தங்கள் கிராமம் பற்றியும் கிராமத்தின் பிரச்சனைகள் பற்றியும் நிறையக் கதைப்பார்கள். ஆற்றுகை முடிவில் எங்கள் மீது நிறைய நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக காணப்படுவார்கள். தங்கள் போதாமை கனுக்கு மத்தியிலும் எம்மைச் சிறப்பாக உபசரிக்கப் பிரியப்படுவார்கள்.

மக்கள் எமக்கு தெரிவித்த பிரச்சனைகளை நாம் தீர்ப்பதற்கு முயற்சித்திருக்கின் றோம். அவர்களது பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு பல்வேறு நிறுவனங்களுடனும் தொடர்புடை அவர்களையும் தொடர்புடுத்தியிருக்கின்றோம் சில பிரச்சனைகள் தொடர்பாக பத்திரிகைகளை அணுகி பிரச்சனைகளை வெளிக்கொணர உதவி மிருக்கின்றோம்.

அரங்கச் செயற்பாட்டில் தொடர் நடவடிக்கை அவசியமானதாகும். இதன் மூலம் அரங்க செயற்பாட்டாளர்களை மக்கள் நம்புவார்கள். அப்போதுதான் நாடகக் கலை பரந்து விரிந்து ஒரு இயங்கு நிலையக் கலையாகப் பரிணமிக்கும். மக்கள் விருப்புக்கள் உணர்வுகள் எதிர்வினைகள் அடியாக நாம் நாடகச் செயற்பாட்டை நகர்த்திச் செல்கின்றபோது எமது செயற்பாடுகளுக்கு ஆதரவு தருகின்ற அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களுடன் பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. 'நடுநிலை' என்ற தாரக மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனத்தினர் எமது செயற்பாடுகளை அரசியல் செயற்பாடு என்று கூறி எழுமுடன் ஆற்று இணைந்து செயற்படத் தயங்குகிறார்கள்.

உண்மையில் பணம் தருபவர்களைச் சமாளிப்பதற்கு நாம் பெரும் சிரமப்படுகின் றோம். அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனத்தின் செயற்பாடென்றாலென்ன அரச நிறுவனத்தின் செயற்பாடென்றாலென்ன அவற்றிற்குள் 'படைப்பாக்கச் செயற்பாடு' சாத்தியமற்ற தாகவே தெரிகிறது.

உணர்வு ரீதியாக ஈடுபட்டு கற்பனை பண்ணி புதிது புதிதாகப் படைப்பதற்குப் பதிலாக நடக்கக்காரர் பலர் இன்று கணக்கு தயார் பண்ணுவதிலும் நிரவிசீப்புக் களை கவனிப்பதிலும் அறிக்கைகள் தயாரிப்பதிலும் அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இது படைப்பாக்க செயற்பாட்டுக்கான ஆரோக்கியமான முன்னெடுப்பு

அல்ல. இருப்பினும் இதனுடாகவே பயணிக்க வேண்டியுள்ளது. முரணினிகளின் (Irony) தொகுதிதான் சமூக இயங்கு நிலை. இதற்குள் நல்லதோரு பெறுபேற்றை அடைவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் இயங்கு வோமாக.

சிறுதுளி பெருவெள்ளம் என்பர். இது துளியாமிருந்து விரியும் காட்டாற்று நல்வெள்ளம். சிறுவர் முதல் முதியேர் வரை மனதில் உறுத்தும் வணக்கில் மிதிவெடி பற்றி வெளிப்படுத்தப்பட்ட விழிப்புக் கருத்துக்கள் உரியவை; உயியவை. உங்கள் பணி வளர வாழ்த்துகின்றோம். நடிப்பு ஒனில் அமைப்பு, கதைக்கரு. மூன்றுமே தனித்துவமும் திறமையும் கொண்டவை. நல்ல முயற்சி. சிறந்த விணாவும் தருகின்றது.

S.தினேஸ்குமார்

சக்தி T.V - FM

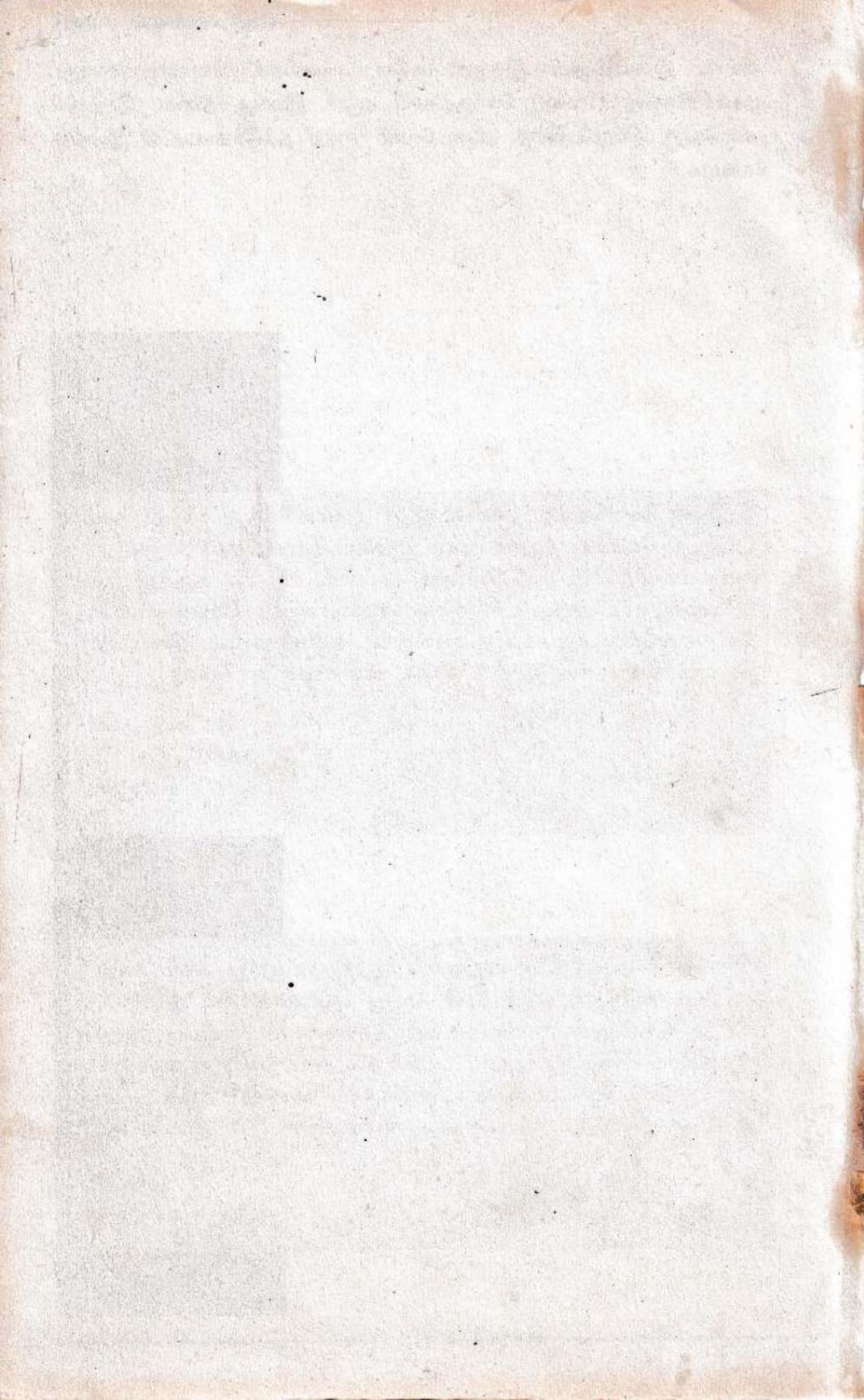
கொழும்பு

செயற்றிறன் அரங்க இயக்கக்கினரால் நிகழ்த்தப்பட்ட 'முடக்கம்' என்ற நாடகம் பார்த்தேன். மகிழ்ந்தேன். எமது ஆழமானகளில் அடங்கிக் கிடந்த நிகழ்வுகளை விழிப்பு மட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. இத்தகைய செயற்பாடு சமூகமட்டத்தில் நிகழ்த்தப்படும்போது மக்களின் மனங்களில் உள்ள அடங்கிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த உதவும் நல்ல ஆற்றுப்படுத்தலாற்றுக்கையாக அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை.

N. நவராஜ்

ஆற்றுப்படுத்துனர்

14.02.2003

தேவாந்தின் நடக்கங்கள் முதல்
கீரகப்பத்திலும் எவ்வித
சீர்க்குத்தல்கள் மத்தியிலும் வழில்
நம்பிக்கையிடத்தும் நெண்சூறுநியிடத்தும்
தன்மானத்துடனும் கொரவத்துடனும்
ஏவ்வொருவரும் வழிவெண்டும்
என்பதைக் கருப்பொருளாகக்
கொண்டுள்ளன.

ப.சிவநாதன்

தலைவர்,
ஸ்ரீராம்புதூர்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.